

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑.๑ ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้านหรือตำบล

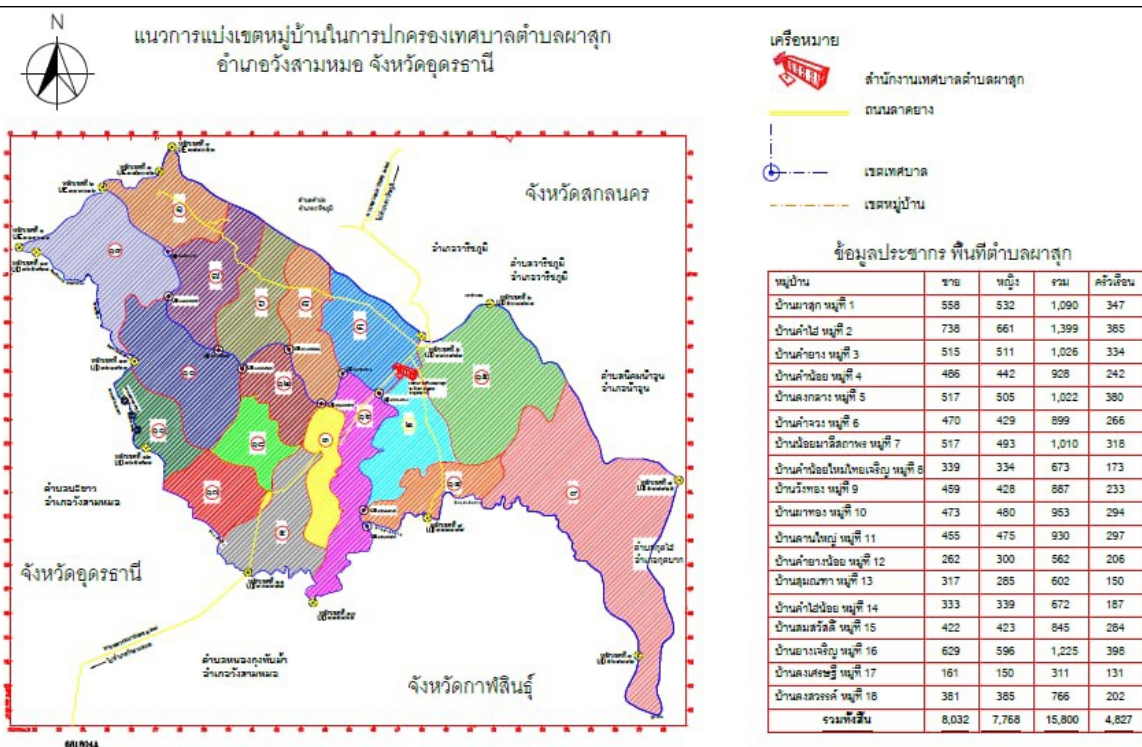
เทศบาลตำบลผาสุก ตั้งอยู่เลขที่ ๑๒๓ หมู่ ๒ ตำบลผาสุก อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี ตั้งอยู่บริเวณพิกัดทางภูมิศาสตร์ (ละติจูด, ลองจิจูด) **ละติจูด (Latitude):** ๑๖.๙๒๐๙° N (หรือประมาณ ๑๖ องศา ๕๕ ลิปดาเหนือ) **ลองจิจูด (Longitude):** ๑๐๓.๔๖๘๒° E (หรือประมาณ ๑๐๓ องศา ๒๘ ลิปดาตะวันออก) ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอสว่างสามหมอก อยู่ห่างจากตัวอำเภอสว่างสามหมอก ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร เทศบาลตำบลผาสุก ครอบคลุมพื้นที่ตำบลผาสุก เดิมเป็นรูปแบบของสภาตำบล จัดตั้งสภาตำบลขึ้นตามคำสั่งกระทรวงมหาดไทยที่ ๓๔๐/๒๕๑๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๑๘ (เรื่อง จัดตั้งสภาตำบลในท้องที่จังหวัดอุดรธานี) ลงนามโดย นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ซึ่งดำรงตำแหน่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในขณะนั้น (ในรัฐบาลของหม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช) จากนั้น ๑๖ ธันวาคม ๒๕๓๙ ยกฐานะจากสภาตำบลเป็น องค์การบริหารส่วนตำบลผาสุก (อบต.ผาสุก) ตาม ประกาศกระทรวงมหาดไทย (และมีผลบังคับใช้อย่างเป็นทางการในวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๓๙) ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จัดตั้งและยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลผาสุก เป็น เทศบาลตำบลผาสุก จนถึงปัจจุบัน

ตราสัญลักษณ์ประจำเทศบาลตำบลผาสุก

ตราสัญลักษณ์ประจำเทศบาลตำบลผาสุก เป็น ภูเขา ป่าไม้ และหนองน้ำ

แผนที่เทศบาลตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของเทศบาลตำบลผาสุกมีลักษณะเป็นที่ราบเนินเขาและภูเขา (Rolling Hills and Mountainous Terrain) พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงและเป็นเนินเขา สลับกับที่ราบที่ลดหลั่นกันไปตามช่องเขา ทำให้พื้นที่ในแถบนี้มีความลาดชันและความสูงต่ำไม่เท่ากัน พื้นที่ส่วนมากอยู่ในเขตป่าสงวนปฎิรูปที่ดิน (สปก.) พื้นที่ส่วนมากเป็นพื้นที่ราบเนินเขา และมีแนวเขตติดต่อกับ "ภูพานน้อย" ซึ่งเป็นทิวเขาธรรมชาติที่ช่วยแบ่งเขตแดนระหว่างอำเภอวังสามหมอ (จังหวัดอุดรธานี) กับอำเภวาริชภูมิ (จังหวัดสกลนคร) ด้วยลักษณะที่เป็นเนินเขาและช่องเขา ทำให้พื้นที่ต้นกำเนิดของลำห้วยธรรมชาติสายย่อยๆ จำนวนมาก ที่ไหลผ่านกระจายตัวไปตามหมู่บ้านต่างๆ เพื่อหล่อเลี้ยงชุมชน เช่น ลำห้วยแก้ง ลำห้วยคุดหมี่ ลำห้วยตากชีควาย ลำห้วยป่าขี้ยาง ลำห้วยจำฮาก ลำห้วยอีปิ้ง ลำห้วยวังเหือ ลำห้วยวังถ้ำพวง ลำห้วยดานขามป้อม ลำห้วยปลาตุก ลำห้วยคำไฮ ลำห้วยไชงอน และลำห้วยผึ่งเป็นต้น ลำห้วยทุกลำห้วยในเขตตำบลผาสุกไหลลงสู่ลำน้ำลำพันชาด (อ่างเก็บน้ำลำพันชาดตามโครงการพระราชดำริ) นอกเหนือจากลำห้วยธรรมชาติแล้ว ในพื้นที่มีอ่างเก็บน้ำและฝายกักเก็บน้ำกระจายอยู่ทั่วไปเพื่อช่วยในการกักเก็บน้ำช่วงหน้าแล้ง การใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร แม้หน้าดินจะตื้น แต่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยแร่ธาตุตามร่องเขา ประชากรในพื้นที่จึงนิยมทำการเกษตรและเพาะปลูกพืชไร่รวมถึงพืชเศรษฐกิจที่เหมาะสมกับสภาพที่ดินประเภทนี้ ได้แก่ ยางพารา, อ้อย, มันสำปะหลัง และการทำนาในบริเวณที่เป็นที่ราบลุ่ม

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของ ตำบลผาสุกจัดอยู่ในประเภท ภูมิอากาศแบบสะวันนา (Aw) หรือ ภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน ซึ่งจะมีฤดูแล้งและฤดูฝนสลับกันอย่างชัดเจน ด้วยลักษณะภูมิประเทศที่

เป็นที่ราบเนินเขาและมีทิวเขาภูพานน้อยโอบล้อม ทำให้สภาพอากาศที่นี่มีความพิเศษและแตกต่างจากพื้นที่ราบตอนกลางของอุดรธานีอยู่บ้าง โดยสามารถแบ่งออกเป็น ๓ ฤดูกาลหลักๆ คือ

- ฤดูฝน** (ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม) อุณหภูมิเฉลี่ย ประมาณ 26°C – 32°C มีฝนตกชุกและกระจายตัวทั่วพื้นที่โดยเฉพาะบริเวณเชิงเขาและเขตป่าสงวนจะมีปริมาณน้ำฝนสะสมค่อนข้างดีเนื่องจากสภาพป่าช่วยดักความชื้นฝนจะตกตั้งแต่เดือนพฤษภาคมและจะทิ้งช่วงในเดือนกรกฎาคมจนถึงเดือนสิงหาคม
- ฤดูร้อน** (ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม) อุณหภูมิเฉลี่ย ประมาณ 28°C – 36°C อากาศร้อนจัดและแห้งแล้ง อุณหภูมิเฉลี่ยจะสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงกลางวัน มักเกิด "พายุฤดูร้อน" ลมกระโชกแรง และมีลูกเห็บตกในบางครั้ง เนื่องจากมวลอากาศเย็นจากประเทศจีนแผ่ลงมาปะทะกับมวลอากาศร้อนที่สะสมอยู่บริเวณแนวเขา
- ฤดูหนาว** (ประมาณเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์) อุณหภูมิเฉลี่ย ประมาณ 18°C – 28°C อากาศจะเย็นสบายจนถึงหนาวจัดในช่วง โดยเฉพาะบนที่สูงและบริเวณใกล้แนวเขาภูพานน้อย ลมผิวพื้นจะค่อนข้างแรงและความชื้นในอากาศจะลดลงอย่างรวดเร็ว ถือเป็นช่วงที่อากาศดีที่สุดของปีอากาศหนาวมากและแห้งแล้ง ความชื้นในอากาศน้อย

อิทธิพลจากแนวเขา (Rain Shadow & Microclimate) ทิวเขาที่ทอดตัวอยู่รอบๆ มีส่วนช่วยกักเก็บน้ำในบางฤดูกาล และในขณะเดียวกันก็ช่วยกระตุ้นให้เกิดฝนไล่ตามแนวเขา (Orographic rainfall) ในช่วงหน้าฝน ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมแถบนี้มีความชุ่มชื้นสูง แต่เมื่อเข้าสู่หน้าแล้ง น้ำในลำห้วยสาวย่อยจะลดระดับลงอย่างรวดเร็วตามสภาพอากาศที่แห้งแล้ง สภาพภูมิอากาศแบบนี้จึงเอื้อต่อการทำเกษตรกรรมประเภทพืชไร่และไม่ยืนต้นที่ทนแล้งได้ดี เช่น ยางพารา อ้อย และมันสำปะหลัง ซึ่งเติบโตได้ดีในรอบปีของตำบลผาสุก

๑.๔ ลักษณะของดิน

ส่วนใหญ่เป็น ดินร่วนปนทราย และดินหน้าดินตื้น ซึ่งส่งผลต่อการอุ้มน้ำ คือเมื่อฝนตกลงมาดินจะไม่สามารถอุ้มน้ำไว้ได้นาน และมีลักษณะดินปนหินหรือดินลูกรังในบางเขตพื้นที่สูง

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ลักษณะแหล่งน้ำของตำบลผาสุก มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูง เนินเขา และแนวทิวเขาภูพานน้อย โดยแหล่งน้ำในพื้นที่สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลักๆ คือ แหล่งน้ำธรรมชาติตามช่องเขา และแหล่งน้ำที่พัฒนาขึ้นผ่านโครงการชลประทานเพื่อแก้ปัญหาการกักเก็บน้ำ

๑. แหล่งน้ำธรรมชาติ

เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นร่องเขาและเนินเขา ทำให้เกิด โคร่งขายลำห้วยสาวย่อย จำนวนมากที่ทำหน้าที่ทางน้ำธรรมชาติ ไหลผ่านและกระจายตัวหล่อเลี้ยงหมู่บ้านต่างๆ โครงสร้างแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ลำห้วยถ้ำพวง และลำห้วยวังเสือ ลำห้วยที่ไหลลงมาจากแนวเขตป่าและทิวเขา
- ลำห้วยอื่นๆ ในพื้นที่ เช่น ลำห้วยแก้ง, ลำห้วยคำไฮ, และลำห้วยตากซี้ควาย

ลำห้วยเหล่านี้มักจะมีน้ำไหลเชี่ยวและมีปริมาณมากในช่วงฤดูฝน แต่เนื่องจากลักษณะดินในตำบลผาสุกเป็นดินร่วนปนทรายหน้าดินตื้น ทำให้อัตราการอุ้มน้ำต่ำ น้ำจะไหลหลากผ่านไปอย่างรวดเร็วเมื่อเข้าสู่ฤดูแล้ง ลำห้วยสายย่อยเหล่านี้จึงมักจะแห้งขอดหรือลดระดับลงอย่างมากจนไม่เพียงพอต่อการเกษตร

๒. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการกักเก็บน้ำในฤดูแล้ง พื้นที่ตำบลผาสุกจึงได้รับการพัฒนาแหล่งน้ำในรูปแบบอ่างเก็บน้ำและฝายกักเก็บน้ำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อช่วยเหลือราษฎรในพื้นที่ชายขอบเชิงเขา

- อ่างเก็บน้ำลำพันชาตน้อย ตั้งอยู่ที่บ้านวังทอง (หมู่ ๙) เป็นโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริของรัชกาลที่ ๑๐ ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนด้านการอุปโภคบริโภคและการเกษตรให้กับราษฎรในพื้นที่

- อ่างเก็บน้ำห้วยถ้ำพวง อีกหนึ่งโครงการชลประทานขนาดเล็กที่สร้างขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำจากร่องเขา ช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรในหมู่บ้านใกล้เคียง

- อ่างเก็บน้ำวังสามหมอ ตั้งอยู่ที่บ้านผาทอง (หมู่ ๑๐)

- อ่างเก็บน้ำห้วยทราย บ้านผาสุก หมู่ ๑

- อ่างเก็บน้ำห้วยปลาตุก บ้านคำไฮ หมู่ ๒

- อ่างเก็บน้ำคำไฮ บ้านคำไฮน้อย หมู่ ๑๔

แหล่งน้ำในตำบลผาสุกส่วนใหญ่เป็น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมแบบพึ่งพาฝนและแรงโน้มถ่วง (น้ำไหลจากที่สูงลงสู่ที่ราบลุ่ม) ชุมชนมีการบริหารจัดการน้ำโดยการใช้อ่างเก็บน้ำหลักเหล่านี้ร่วมกับฝายกักเก็บน้ำและสระน้ำประจำไร่นา เพื่อให้มีน้ำเพียงพอสำหรับพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา และอ้อยตลอดทั้งปี

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้ พื้นที่ส่วนใหญ่ของตำบลผาสุกตั้งอยู่ในเขต ป่าสงวนแห่งชาติป่าบะยาว ป่าหวนคำ ป่านายูง ป่าหนองกุงทับม้า และป่าหนองหญ้าไซ รวมถึงมีพื้นที่บางส่วนที่อยู่ในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) โดยสภาพภูมิประเทศทั่วไปจะเป็นที่ราบเนินเขาและภูเขา ซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำของลำห้วยหลายสายที่ไหลลงสู่อ่างเก็บน้ำลำพันชาต

๑.๗ หน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น

๑.๗.๑ เทศบาลตำบลผาสุก

หน้าที่ หน่วยงานหลักในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ดูแลงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานคุณภาพชีวิต สาธารณูปโภค และการบริการประชาชนในเขตตำบลผาสุก (เดิมคือองค์การบริหารส่วนตำบลผาสุก ก่อนจะได้รับการยกฐานะเป็นเทศบาลตำบล)

ที่ตั้ง ทางหลวงชนบทหมายเลข กส.๔๐๓๔ ตำบลผาสุก

๑.๗.๒. หน่วยงานด้านสาธารณสุข (สถานบริการส่วนภูมิภาค/ท้องถิ่น)

ในพื้นที่ตำบลผาสุกมีสถานบริการสาธารณสุขชุมชนเพื่อดูแลสุขภาพของประชาชน ได้แก่

๒.๑ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) บ้านคำยาง (เลขที่ ๑๐/๑ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลผาสุก)

๒.๒ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) บ้านคำไฮ (หมู่ที่ ๒ ตำบลผาสุก)

๒.๓ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) บ้านคำน้อย (หมู่ที่ ๔ ตำบลผาสุก)

๑.๗.๓. หน่วยงานด้านการศึกษา (สถานศึกษาในกำกับของรัฐ)

โรงเรียนในพื้นที่ตำบลผาสุก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา (สพท./สพม.) และศูนย์การเรียนรู้ชุมชน ได้แก่

ระดับมัธยมศึกษา

- โรงเรียนคำยางพิทยาส (หมู่ที่ ๑๒)
- โรงเรียนคำไฮพิทยาคม

ระดับประถมศึกษาและขยายโอกาส

- โรงเรียนผาสุกประชานุกูล
- โรงเรียนบ้านคำยาง
- โรงเรียนบ้านสุมนหา (หมู่ที่ ๑๓)

(และโรงเรียนในสังกัด สพฐ. อื่นๆ ในเขตตำบล รวมประมาณ ๙ แห่ง รวมถึงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัดเทศบาลตำบลผาสุกอีกประมาณ ๘ แห่ง)

การศึกษาชดเชย/ตามอัธยาศัย

- ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับตำบลผาสุก (ศกร.ระดับตำบลผาสุก) (เดิมคือ กศน.ตำบลผาสุก) สังกัดกรมส่งเสริมการเรียนรู้ กระทรวงศึกษาธิการ

๑.๗.๔. หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

๔.๑ ไปรษณีย์ผาสุก (เคาน์เตอร์บริการไปรษณีย์ / ไปรษณีย์อนุญาต)

หน้าที่ บริการรับ-ส่งพัสดุ ไปรษณีย์ภัณฑ์ และบริการทางการเงินเบื้องต้นแก่ประชาชนในพื้นที่ (ตั้งอยู่บริเวณถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๗ ในตำบลผาสุก)

๔.๒ การให้บริการไฟฟ้าและการประปา

ในส่วนของ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (PEA) และ การประปาส่วนภูมิภาค (กปภ.) หรือระบบประปาหมู่บ้าน จะอยู่ในความดูแลและประสานงานร่วมกันระหว่างสำนักงานใหญ่ระดับอำเภอ (เช่น สำนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอวังสามหมอ) และกองช่างของเทศบาลตำบลผาสุกในการกระจายแรงดันและซ่อมบำรุงเครือข่ายภายในตำบล

๑.๒ ด้านขอบเขตความรับผิดชอบ

(๑) อาณาเขต/พื้นที่การพัฒนา

เทศบาลตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอวังสามหมอ ห่างจากอำเภอวังสามหมอ ๓๐ กิโลเมตร และห่างจากจังหวัดอุดรธานี ๑๒๐ กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ ๒๑๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๓๒,๕๐๐ ไร่ สภาพพื้นที่เป็นที่ราบเนินเขา สลับกับที่ราบ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่างๆ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับตำบลคำบ่อ อำเภอวาริชภูมิ และ ตำบลนิคมน้ำอุ่น อำเภอนิคมน้ำอูน อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร
ทิศใต้	ติดต่อกับตำบลหนองกุงทับม้า ตำบลบะยาว อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับตำบลกุดไฮ อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร และตำบลนาพัน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศตะวันตก	ติดกับตำบลคำเลาะ อำเภอไชยวาน จังหวัดอุดรธานี และตำบลท่าศิลา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร

เทศบาลตำบลผาสุก แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๘ หมู่บ้าน คือ

- หมู่ที่ ๑ บ้านผาสุก
- หมู่ที่ ๒ บ้านคำไฮ
- หมู่ที่ ๓ บ้านคำยาง
- หมู่ที่ ๔ บ้านคำน้อย
- หมู่ที่ ๕ บ้านดงกลาง
- หมู่ที่ ๖ บ้านคำจวง
- หมู่ที่ ๗ บ้านน้อยมาลีสถาพร
- หมู่ที่ ๘ บ้านคำน้อยใหม่ไทยเจริญ
- หมู่ที่ ๙ บ้านวังทอง
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านผาทอง
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านตานใหญ่
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านคำยางน้อย
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านสุขณา
- หมู่ที่ ๑๔ บ้านคำไฮน้อย
- หมู่ที่ ๑๕ บ้านสมสวัสดิ์
- หมู่ที่ ๑๖ บ้านยางเจริญ
- หมู่ที่ ๑๗ บ้านดงเศรษฐี
- หมู่ที่ ๑๘ บ้านดงสวรรค์

เทศบาลได้แบ่งเขตการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีตำบลผาสุก ทั้งเขตเทศบาลเป็น ๒ เขต ดังนี้

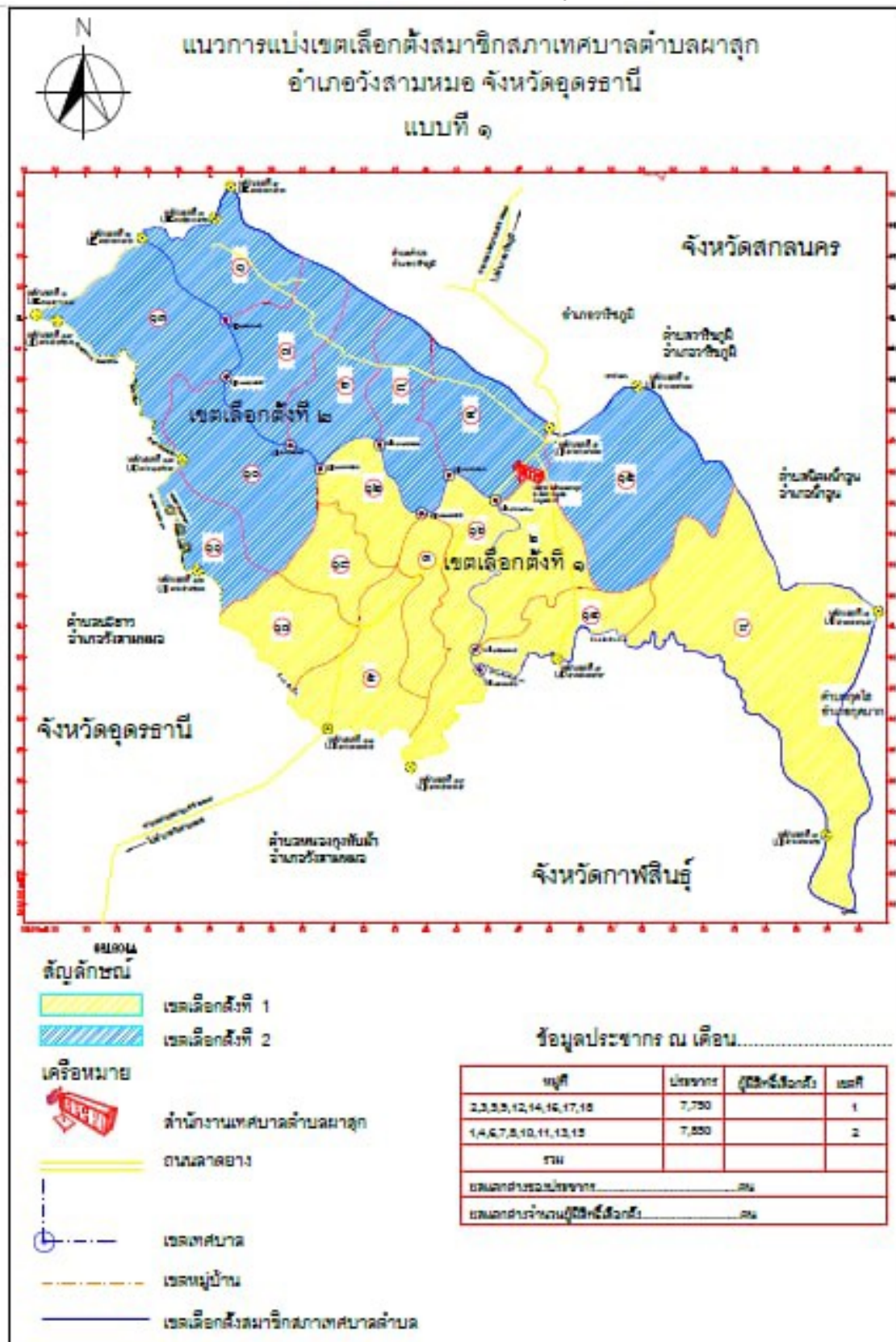
เขตเลือกตั้งที่ ๑ ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๑ บ้านผาสุก
- หมู่ที่ ๔ บ้านคำน้อย
- หมู่ที่ ๖ บ้านคำจวง
- หมู่ที่ ๗ บ้านน้อยมาลีสถาพร
- หมู่ที่ ๘ บ้านคำน้อยใหม่ไทยเจริญ
- หมู่ที่ ๑๐ บ้านผาทอง
- หมู่ที่ ๑๑ บ้านตานใหญ่
- หมู่ที่ ๑๓ บ้านสุขณา
- หมู่ที่ ๑๕ บ้านสมสวัสดิ์

เขตเลือกตั้งที่ ๒ ประกอบด้วย

- หมู่ที่ ๒ บ้านคำไฮ
- หมู่ที่ ๓ บ้านคำยาง
- หมู่ที่ ๕ บ้านดงกลาง
- หมู่ที่ ๙ บ้านวังทอง
- หมู่ที่ ๑๒ บ้านคำยางน้อย
- หมู่ที่ ๑๔ บ้านคำไฮน้อย
- หมู่ที่ ๑๖ บ้านยางเจริญ
- หมู่ที่ ๑๗ บ้านดงเศรษฐี
- หมู่ที่ ๑๘ บ้านดงสวรรค์

แผนที่เทศบาลตำบลผาสุก
อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี

การเลือกตั้ง

ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นเทศบาลตำบลผาสุก เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๙ ที่ผ่านมานั้น ได้รายงานจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่น ๑๒,๑๖๓ คน และผู้มาใช้สิทธิ ๖,๗๔๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔๗ โดยบัตรเลือกตั้งทั้งหมดสามารถแบ่งเป็น บัตรดี ๖,๖๑๘ ใบ บัตรเสีย ๘๓ ใบ และบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน ๔๖ ใบ

ข้อมูลสถิติการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบล เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ ที่ผ่านมานั้น มีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ๑๒,๑๑๘ คน มีผู้มาใช้สิทธิ ๗,๒๘๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๑๒ โดยบัตรเลือกตั้งทั้งหมดแบ่งเป็นบัตรดี ๗,๐๕๖ ใบ คิดเป็นร้อยละ ๙๕.๙๘ บัตรเสีย ๒๐๕ ใบ คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๑ และบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน ๒๔ ใบ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๒ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๑ รายงานสรุปผลการเลือกตั้งท้องถิ่น เทศบาลตำบลผาสุก ปี ๒๕๖๙

สรุปผลการเลือกตั้ง	ผู้บริหารท้องถิ่น		สมาชิกสภาท้องถิ่น	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	๑๒,๑๖๓	-	๑๒,๑๑๘	-
จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	๖,๗๔๗	๕๕.๔๗	๗,๒๘๕	๖๐.๑๒
จำนวนบัตรดี	๖,๖๑๘	๙๘.๐๘	๗,๐๕๖	๙๖.๘๖
จำนวนบัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	๔๖	๐.๖๘	๒๔	๐.๓๒
จำนวนบัตรเสีย	๘๓	๑.๒๓	๒๐๕	๒.๘๑

ที่มา: สำนักปลัด งานเลือกตั้ง

๑.๓ ด้านประชากร

ข้อมูล สถิติด้านประชากร ครึ่งเรือน ประชากรทุกหมู่บ้าน ชุมชน ตำบล

ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาติพันธุ์ไท - ลาว (หรือที่มักเรียกกันทั่วไปว่า ชาวไทยอีสาน) ภาษาหลักใช้ ภาษาอีสาน (ภาษาลาวท้องถิ่น) ในการสื่อสาร และมีการใช้ ภาษาโย้ย หรือ ภาษาผู้ไท สำเนียงเฉพาะตัวในการสื่อสารกันภายในกลุ่ม อาชีพหลัก ได้แก่ ทำนาข้าว การเกษตรสวนยางพาราและพืชไร่ เช่น มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน และข้าวโพด อาชีพเสริม / ปศุสัตว์ เลี้ยงโคเนื้อ กระบือ และสัตว์ปีก หาของป่าและประมงพื้นบ้าน ได้แก่ การหาเห็ด หน่อไม้ และจับปลาตามแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น ลำพันชาด เพื่อลดรายจ่ายในครัวเรือน

ตำบลผาสุกมีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๘ หมู่บ้าน ซึ่งแต่ละแห่งมีความหนาแน่นของประชากรต่างกัน จำนวนประชากรทั้งหมด : ๑๕,๕๖๑ คน จำนวนหลังคาเรือน : ๔,๙๗๓ หลัง

สถิติจำนวนประชากร จังหวัดอุดรธานี อำเภอวังสามหมอ ตำบลผาสุก ข้อมูลเดือน พฤษภาคม ๒๕๖๙				
พื้นที่	จำนวน ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
ยอดรวมทั้งหมด	๔,๙๗๓	๗,๘๖๔	๗,๗๐๗	๑๕,๕๖๑
หมู่ที่ ๑ ผาสุก	๓๕๔	๕๔๘	๕๑๘	๑,๐๖๖
หมู่ที่ ๒ คำไฮ	๓๙๘	๗๐๖	๖๓๕	๑,๓๔๑
หมู่ที่ ๓ คำยาง	๓๓๙	๕๙๐	๕๐๒	๙๙๒
หมู่ที่ ๔ คำน้อย	๒๔๐	๔๗๐	๔๔๕	๙๑๕
หมู่ที่ ๕ ดงกลาง	๓๘๘	๕๐๖	๕๒๒	๑,๐๐๔
หมู่ที่ ๖ คำจวง	๒๘๐	๔๗๐	๔๒๐	๘๙๐
หมู่ที่ ๗ น้อยมาลีสถาพร	๓๒๓	๕๑๔	๔๙๐	๑,๐๐๔
หมู่ที่ ๘ คำน้อยใหม่ไทยเจริญ	๑๗๙	๓๒๘	๓๑๔	๖๔๒
หมู่ที่ ๙ วังทอง	๒๔๐	๔๔๐	๔๓๕	๘๗๕
หมู่ที่ ๑๐ ผาทอง	๒๙๗	๔๕๓	๔๗๑	๙๒๔
หมู่ที่ ๑๑ ดานใหญ่	๓๐๗	๔๓๕	๔๖๙	๙๐๔
หมู่ที่ ๑๒ คำยางน้อย	๒๑๓	๒๖๗	๒๙๔	๕๖๑
หมู่ที่ ๑๓ สุ่มณา	๑๕๔	๓๑๒	๓๐๓	๖๑๕
หมู่ที่ ๑๔ คำไฮน้อย	๑๙๘	๓๑๙	๓๓๐	๖๔๙
หมู่ที่ ๑๕ สมนัสวัด	๓๐๕	๔๒๑	๔๓๑	๘๕๒
หมู่ที่ ๑๖ ยางเจริญ	๔๐๙	๖๑๐	๕๙๑	๑,๒๐๑
หมู่ที่ ๑๗ ดงเศรษฐี	๑๓๕	๑๕๙	๑๖๔	๓๒๓
หมู่ที่ ๑๘ ดงสวรรค์	๒๐๘	๔๐๖	๓๗๓	๗๗๙

หมายเหตุ งานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลผาสุก ข้อมูล ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙

ช่วงอายุและจำนวนประชากร

จำนวนประชากรจำแนกตามช่วงอายุ

มีครัวเรือนทั้งหมด ๔,๙๗๓ ครัวเรือน จำนวนประชากรที่ ทั้งหมด ๑๕,๕๑๓ คน

เพศชาย ๗,๘๒๑ คน เพศหญิง ๗,๖๙๒ คน

ที่	ช่วงอายุ	เพศชาย		เพศหญิง		รวม	
		คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ
๑	น้อยกว่า ๑ ปีเต็ม	๕๗	๐.๗๓	๕๔	๐.๗๐	๑๑๑	๐.๗๒
๒.	๑ ปีเต็ม - ๒ ปี	๘๖	๑.๑๐	๑๓๖	๑.๗๗	๒๒๒	๑.๔๓
๓.	๓ ปีเต็ม - ๕ ปี	๒๑๒	๒.๗๑	๒๐๘	๒.๗๐	๔๒๐	๒.๗๑
๔.	๖ ปีเต็ม - ๑๒ ปี	๖๗๔	๘.๖๒	๖๓๔	๘.๒๔	๑,๓๐๘	๘.๔๓
๕.	๑๓ ปีเต็ม - ๑๔ ปี	๒๑๒	๒.๗๑	๒๓๑	๓.๐๐	๔๔๓	๒.๘๖
๖.	๑๕ ปีเต็ม - ๑๘ ปี	๔๔๒	๕.๖๕	๓๘๕	๕.๐๑	๘๒๗	๕.๓๓
๗.	๑๙ ปีเต็ม - ๒๕ ปี	๖๗๖	๘.๖๔	๗๔๗	๙.๗๑	๑,๔๒๓	๙.๑๗
๘.	๒๖ ปีเต็ม - ๔๙ ปี	๓,๐๑๒	๓๘.๕๑	๒,๗๙๙	๓๖.๓๙	๕,๘๑๑	๓๗.๔๖
๙.	๕๐ ปีเต็ม - ๕๙ ปี	๑,๓๑๖	๑๖.๘๓	๑,๒๕๘	๑๖.๓๕	๒,๕๗๔	๑๖.๕๙
๑๐.	๖๐ ปีเต็ม - ๖๙ ปี	๗๓๒	๙.๓๖	๖๘๒	๘.๘๗	๑,๔๑๔	๙.๑๑
๑๑.	๗๐ ปีเต็ม - ๗๙ ปี	๓๒๑	๔.๑๐	๓๙๖	๕.๑๕	๗๑๗	๔.๖๒
๑๒.	๘๐ ปีเต็ม - ๘๙ ปี	๖๙	๐.๘๘	๑๔๒	๑.๘๕	๒๑๑	๑.๓๖
๑๓.	๙๐ ปีเต็ม - ๙๙ ปี	๑๒	๐.๑๕	๑๗	๐.๒๒	๒๙	๐.๑๙
๑๔.	อายุ ๑๐๐ ปี	-	-	๒	๐.๐๓	๒	๐.๐๑
๑๕.	อายุมากกว่า ๑๐๐ ปี	-	-	๑	๐.๐๑	๑	๐.๐๑
รวม		๗,๘๒๑		๗,๖๙๒		๑๕,๕๑๓	

หมายเหตุ งานทะเบียนราษฎร เทศบาลตำบลผาสุก ข้อมูล ณ เมษายน ๒๕๖๙

๑.๔ ด้านการคมนาคมทางบก

เส้นทางคมนาคมทางบกหลักของตำบลผาสุก สามารถติดต่อระหว่างชุมชนได้สะดวกโดยทางบกและทางรถยนต์ โดยมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญได้แก่

๑. ทางหลวงหมายเลข ๒๒๗ (วังสามหมอ-วาริชภูมิ) สามารถคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี และ อำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เป็นถนนลาดยางสภาพถนนใช้งานได้ดี

๒. ทางหลวงชนบทหมายเลข กส.๔๐๓๔ (บ้านคำไฮ ตำบลผาสุก อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี – บ้านดงสวน ตำบลนาพัน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์) เป็นเส้นทางเชื่อมระหว่าง ๒ ตำบล ๒ จังหวัด เป็นถนนลาดยางสภาพถนนใช้งานได้ดี

๓. ทางหลวงชนบทหมายเลข สน.๒๐๔๐ (บ้านคำน้อย ตำบลผาสุก อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี

๔. บ้านภูตะคาม ตำบลท่าศิลา อำเภอส่องดาว จังหวัดสกลนคร) เป็นเส้นทางคมนาคมอีกเส้นทางหนึ่งที่สามารถใช้เป็นเส้นทางในการเดินทางเข้าจังหวัดอุดรธานีได้อีกเส้นทางหนึ่ง

๑.๕ ด้านการพัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์

การพัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ของตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ถือเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนทั้งเศรษฐกิจท้องถิ่น (โดยเฉพาะภาคการเกษตร เช่น อ้อย มันสำปะหลัง และยางพารา) และการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน แนวทิศทางและความท้าทายในการพัฒนาด้านนี้สามารถแบ่งออกเป็นประเด็นหลัก ๆ ได้ดังนี้

๑. การเชื่อมต่อโครงข่ายถนนภายในและระหว่างชุมชน

- จากลูกวังสู่ลาดยาง/คอนกรีต หนึ่งในเป้าหมายหลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ทต.ผาสุก) คือการเปลี่ยนถนนสายหลักและสายรองที่เชื่อมระหว่างหมู่บ้านทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน จากเดิมที่เป็นถนนลูกรังหรือหินคลุกให้เป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (คสล.) หรือถนนลาดยาง เพื่อให้สัญจรได้สะดวกทุกฤดูกาล

- ถนนเพื่อการเกษตร เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่ทำอาชีพเกษตรกรรม การปรับปรุงเส้นทางขนส่งผลผลิตจากไร่นาออกสู่ถนนสายหลักจึงจำเป็นมาก เพื่อลดความเสียหายของพืชผลระหว่างการขนส่ง และลดต้นทุนด้านเวลาของเกษตรกร

๒. การเชื่อมโยงโลจิสติกส์สู่ระดับอำเภอและจังหวัด เส้นทางยุทธศาสตร์ขนส่ง: ตำบลผาสุกต้องอาศัยโครงข่ายถนนที่เชื่อมต่อไปยังตัวอำเภอวังสามหมอ และเส้นทางเชื่อมโยงไปยังจังหวัดใกล้เคียง (เช่น กาฬสินธุ์ หรือสกลนคร) ซึ่งการขยายช่องจราจรหรือการบำรุงรักษาพื้นผิวถนนทางหลวงชนบทที่ผ่านพื้นที่ตำบล จะช่วยให้การขนส่งสินค้าเกษตรและโลจิสติกส์ในภาพรวมมีความรวดเร็วและปลอดภัยมากขึ้น

๓. ระบบไฟส่องสว่างและความปลอดภัยทางถนน

- การติดตั้งไฟกึ่งและไฟโซลาร์เซลล์ มีการเร่งติดตั้งไฟส่องสว่างตามทางแยก จุดเสี่ยง และเส้นทางเปลี่ยวระหว่างหมู่บ้านเพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงค่ำคืน และเพิ่มความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของชาวบ้าน

- การซ่อมบำรุงสะพานและท่อระบายน้ำ ในฤดูฝนบางพื้นที่อาจประสบปัญหาน้ำหลาก การก่อสร้างและปรับปรุงสะพานรวมถึงระบบท่อระบายน้ำลอดผ่านถนนจึงเป็นสิ่งสำคัญทางหลวงท้องถิ่นเพื่อไม่ให้เส้นทางคมนาคมถูกตัดขาด

๔. ความท้าทายในปัจจุบันและข้อจำกัด

- งบประมาณจำกัด เนื่องจากตำบลผาสุกมีพื้นที่กว้างขวางและมีถึง ๑๘ หมู่บ้าน การพัฒนาถนนหนทางให้ครอบคลุมและสมบูรณ์ร้อยละร้อยในระยะเวลาอันสั้นยังทำได้ยาก จำเป็นต้องจัดสรรตามลำดับความจำเป็นเร่งด่วน

- การรองรับรถบรรทุกหนัก ช่วงฤดูเก็บเกี่ยว (เช่น ฤดูหีบอ้อย) จะมีรถบรรทุกขนาดใหญ่ใช้เส้นทางในตำบลจำนวนมาก ทำให้พื้นผิวถนนทรุดโทรมเร็วกว่าปกติ จึงต้องมีมาตรการทั้งด้านการซ่อมบำรุงเชิงรุกและการกวดขันเรื่องน้ำหนักบรรทุก

๑.๖ ด้านการคมนาคมทางน้ำ

ตำบลผาสุกไม่มีการคมนาคมทางน้ำ

๑.๗ ด้านการคมนาคมทางอากาศ

ตำบลผาสุกไม่มีการคมนาคมทางอากาศ

๑.๘ ด้านการขนส่งสาธารณะ

ด้านการขนส่งสาธารณะและการเดินทางในเขตตำบลผาสุก

๑. รถโดยสารประจำทางเชื่อมต่อระหว่างจังหวัดและต่างพื้นที่

แม้ว่าตำบลผาสุกจะเป็นตำบลที่ตั้งห่างจากตัวอำเภอวังสามหมอ (ประมาณ ๒๐-๓๐ กิโลเมตร ขึ้นอยู่กับหมู่บ้าน) แต่ในพื้นที่มีจุดบริการรถทัวร์โดยสารสายยาวที่ให้บริการรับ-ส่งผู้โดยสารสำหรับเดินทางเข้ากรุงเทพฯ หรือพื้นที่ใกล้เคียงหลักๆ ๒ บริษัท ได้แก่

- เชิดชัยทัวร์ มีท่ารถ/จุดจอดให้บริการเดินทางในเส้นทางหลัก (เช่น สายบ้านแพง - กระนวน - กรุงเทพฯ) สามารถขึ้นรถได้ที่จุดจอดรถโดยสารในพื้นที่

- โลตัสพิบูลทัวร์ มีท่ารถขนส่งคอยให้บริการผู้โดยสารประจำวันเช่นกัน

จุดจอดสำคัญในตำบล มี "จุดจอดบ้านคำยาง" ซึ่งตั้งอยู่ในเขตตำบลผาสุก เป็นจุดผ่านและจุดจอดซื้อตั๋วรวมถึงขึ้นรถโดยสารปรับอากาศ (ป.๑) ไปยังสถานีขนส่งผู้โดยสารกรุงเทพฯ (หมอชิต ๒) ได้โดยตรง ไม่จำเป็นต้องย้อนไปขึ้นที่ตัวอำเภอวังสามหมอในทุกเที่ยว

๒. รถโดยสารประจำทางภายในจังหวัด (เข้าตัวเมืองอุดรธานี)

รถโดยสารประจำทางสาย อุดรธานี - วังสามหมอ สำหรับการเดินทางเข้าไปยังตัวจังหวัดอุดรธานี ประชาชนในตำบลผาสุกมักจะใช้บริการรถบัส/รถโดยสารสายนี้ ซึ่งวิ่งรับส่งผู้โดยสารระหว่างตัวอำเภอและตัวเมืองอุดรธานี (เป็นสายที่มีผู้ใช้บริการหนาแน่นเป็นประจำ)

ข้อจำกัด: การเดินทางจากหมู่บ้านต่างๆ ในตำบลผาสุก ออกมายังถนนสายหลัก (ทางหลวงหมายเลข ๒๒๗) หรือเดินทางไปยังจุดขึ้นรถใหญ่ในตัวอำเภอวังสามหมอ ส่วนใหญ่ยังคงต้องพึ่งพาการเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคล รถจักรยานยนต์ หรือรถรับจ้างในท้องถิ่นเนื่องจากไม่มีรถโดยสารสาธารณะวิ่งหมุนเวียนเข้าไปถึงภายในชอกซอยของทุกหมู่บ้าน

๑.๙ ด้านการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ

การพัฒนาตำบลผาสุก เข้าสู่การเป็น "เมืองอัจฉริยะ (Smart City)" เป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในท้องถิ่น มีทิศทางการขับเคลื่อนที่ สอดรับกับนโยบายระดับจังหวัด และระดับประเทศ ดังนี้

ด้านการบริหารภาครัฐอัจฉริยะ (Smart Governance)

- บริการเทศบาลดิจิทัล (e-Service) ยกกระดับการให้บริการประชาชนผ่านระบบออนไลน์ เช่น การรับเรื่องร้องเรียน-ร้องเรียนทุจริต การชำระภาษีท้องถิ่น และการขออนุญาตก่อสร้าง
- ศูนย์ข้อมูลท้องถิ่น (Open Data Dashboard) รวบรวมข้อมูลพื้นฐาน สถิติ และงบประมาณในรูปแบบที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ง่าย

๑.๑๐ ด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีและดิจิทัล

การสื่อสาร เทคโนโลยี และดิจิทัล ของตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ในปัจจุบันมีการพัฒนาและปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง ทั้งในส่วนของ การให้บริการของภาครัฐ และวิถีชีวิตของคนในชุมชน โดยสามารถแบ่งออกเป็นด้านสำคัญๆ ได้ดังนี้

๑. โครงสร้างพื้นฐานและการสื่อสารในชุมชน

- ระบบโทรคมนาคม พื้นที่ตำบลผาสุก (ซึ่งห่างจากตัวอำเภอวังสามหมอประมาณ ๓๐ กิโลเมตร) มีเสารับส่งสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ครอบคลุมพื้นที่หมู่บ้านหลักๆ รองรับบริการ 4G และ 5G จากค่ายบริการใหญ่ๆ ทำให้ประชากรส่วนใหญ่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตบนมือถือได้เป็นปกติ
- อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง (Broadband): มีการขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตใยแก้วนำแสง (Fiber Optic) เข้าสู่หมู่บ้านและหน่วยงานราชการ เช่น โรงเรียน รพ.สต. และสำนักงานเทศบาล รวมถึงโครงการเน็ตประชารัฐในอดีตที่ช่วยวางรากฐานให้จุดบริการส่วนกลางของบางหมู่บ้านมีสัญญาณ Wi-Fi บริการ
- การกระจายข่าวสารแบบดั้งเดิม ยังคงมีการใช้ ระบบเสียงไร้สาย หรือ หอกระจายข่าว ประจำหมู่บ้าน ควบคู่กันไปใน การแจ้งข่าวสารด่วนจากผู้ใหญ่บ้านหรือหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อให้เข้าถึงกลุ่มผู้สูงอายุที่ไม่ถนัดใช้สมาร์ทโฟน

๒. ดิจิทัลเพื่อการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น (E-Government)

เทศบาลตำบลผาสุก ได้ยกระดับการทำงานและการให้บริการประชาชนผ่านช่องทางดิจิทัล อย่างเป็นทางการ เพื่อความโปร่งใสและรวดเร็ว

- เว็บไซต์อย่างเป็นทางการ www.pasook.go.th ใช้เป็นช่องทางหลักในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประกาศจัดซื้อจัดจ้าง แผนพัฒนาตำบล และการดาวน์โหลดแบบฟอร์มต่างๆ
- ระบบสารบบอิเล็กทรอนิกส์ มีการใช้ อีเมลกลางอย่างเป็นทางการ (saraban@pasook.go.th) ในการรับ-ส่งหนังสือราชการกับหน่วยงานภายนอกเพื่อความรวดเร็วและลดการใช้กระดาษ
- ช่องทางร้องเรียนและบริการออนไลน์ มีการเปิดช่องทางรับเรื่องราวร้องทุกข์ออนไลน์ เพื่อให้ชาวบ้านสามารถแจ้งเหตุหรือปัญหาในชุมชน (เช่น ไฟทางดับ, ถนนชำรุด) ได้โดยตรงผ่านหน้าเว็บไซต์

๓. เทคโนโลยีด้านสาธารณสุขและชุมชน

- ระบบข้อมูล "๓ หมอ" ในด้านสาธารณสุขของตำบลผาสุก มีการนำเทคโนโลยีระบบฐานข้อมูลมาใช้ติดตามสุขภาพของประชาชน (โดยเฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุ ผู้ป่วยติดบ้าน หรือติดเตียงที่มี

จำนวนพอสมควรในพื้นที่ เช่น ในหมู่บ้านค้ายาง, ดงกลาง, ผาทอง) โดย อสม. และหมอประจำบ้านจะใช้แอปพลิเคชันหรือระบบดิจิทัลในการบันทึกและส่งต่อข้อมูลสุขภาพไปยัง รพ.สต. และโรงพยาบาลอำเภอ

- กลุ่มโซเชียลมีเดียชุมชน ชาวบ้านในแต่ละหมู่บ้าน (จากทั้งหมด ๑๘ หมู่บ้าน) มีการตั้งกลุ่ม LINE หรือ Facebook Group ประจำหมู่บ้าน/ประจำตำบล เพื่อใช้เป็นพื้นที่ซื้อขายสินค้าชุมชน แจกข่าวสารในหมู่บ้านท้องถิ่น และกระจายข่าวประกาศจากทางราชการอย่างรวดเร็ว

๑.๑๑ ด้านการศึกษาและการพัฒนาคน

ด้านการศึกษาในเขตเทศบาลตำบลผาสุก มีการจัดการด้านการศึกษา โดยมีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของเทศบาลตำบลผาสุก จำนวน ๘ แห่ง มีโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จำนวน ๙ แห่ง ตามข้อมูล ดังนี้

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กก่อนวัยเรียน ประจำปีการศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่	ชื่อศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	ที่ตั้ง	พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวนนักเรียน		
		หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม
๑	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลผาสุก	๒	๕๓	๖๓	๑๑๖
๒	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้อมมาลีสถาพร	๗	๔	๖	๑๐
๓	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาทอง	๑๐	๑๐	๕	๑๕
๔	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังทอง(ศูนย์แยก)	๙	๘	๓	๑๑
๕	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสุมนหา	๑๓	๕	๗	๑๒
๖	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านตานใหญ่	๑๑	๖	๖	๑๒
๗	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคำจวง	๖	๑๒	๘	๒๐
๘	ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ร.ร.ผาสุกประชานุกุล	๑	๖	๑๓	๑๙
รวม			๑๐๔	๑๑๑	๒๑๕

หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๔

- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลตำบลผาสุก
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๖ คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๓ คน
 - คนงานทั่วไปปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดงกลาง
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๒ คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน - คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านน้อมมาลีสถาพร
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาทอง
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน - คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน

- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านวังทอง
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน - คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
 - คนงานทั่วไปปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านสมณฯ
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน - คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๒ คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดาดใหญ่
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน - คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านคำจวง
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน - คน
 - คนงานทั่วไปปฏิบัติงานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก จำนวน ๑ คน
- ➔ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผาสุก
 - มีครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
 - มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน

สภาเด็กและเยาวชนตำบลผาสุก

เทศบาลตำบลผาสุก ได้จัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนขึ้น จำนวน ๑ แห่ง เพื่อเป็นองค์กรเครือข่ายเชื่อมโยงกลุ่มเด็กและเยาวชนในเทศบาลตำบลผาสุกที่มีการดำเนินงานในด้านต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ เพื่อแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนภายในเทศบาลตำบลผาสุก ภายใต้หลักการ “เด็กนำผู้ใหญ่หนุน” ซึ่งในปัจจุบันนี้สภาเด็กและเยาวชนเป็นองค์กรนิติบุคคล ภายใต้พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๐ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยสภาเด็กและเยาวชนมีสำนักงานตั้งอยู่ที่ เทศบาลตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี โดยได้ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสภาเด็กและเยาวชน เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และประสานงานการดำเนินการของสภาเด็กและเยาวชน

ข้อมูลโรงเรียนสังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)

ชื่อสถานศึกษา	จำนวนนักเรียน												
	อนุบาล			ประถมศึกษา									รวม
	อนุบาล ๑	อนุบาล ๒	อนุบาล ๓	ป.๑	ป.๒	ป.๓	ป.๔	ป.๕	ป.๖	ม.๑	ม.๒	ม.๓	
โรงเรียนผาสุกประชานุกูล	-	๒๐	๒๒	๒๗	๒๐	๒๕	๒๑	๑๗	๒๒	๑๗	๑๕	๑๔	๒๒๐
โรงเรียนคำน้อย	-	-	๙	๑๗	๑๕	๑๒	๘	๑๓	๑๐	๙	๔	๘	๑๐๕
โรงเรียนคำไฮพิทยาคม	๑๒	๑๖	๒๓	๑๕	๒๑	๑๙	๒๖	๒๑	๑๘	๒๘	๑๓	๘	๒๒๐
โรงเรียนบ้านคำยาง	-	๑๕	๑๕	๓๔	๒๘	๒๐	๑๘	๓๒	๒๒	-	-	-	๑๘๔
โรงเรียนดาดใหญ่พิทยาคาร	-	๘	๙	๑๔	๗	๑๐	๕	๙	๑๐	-	-	-	๗๒

โรงเรียนบ้านผาทอง	-	๔	๘	๑๒	๓	๙	๑๑	๑๑	๖	-	-	-	๖๔
โรงเรียนบ้านวังทอง	-	๔	๕	๕	๗	๑๓	๖	๔	๙	-	-	-	๕๓
โรงเรียนบ้านดงกลาง	-	๑๑	๑๔	๒๑	๑๒	๑๗	๑๘	๒๕	๒๑	๑๘	๓๐	๑๖	๒๐๓
โรงเรียนบ้านคำจวง	-	๕	๒	๕	๙	๑	๘	๕	๑๑	-	-	-	๔๖
รวมทั้งสิ้น	๑๒	๘๓	๑๐๗	๑๕๐	๑๒๒	๑๒๖	๑๒๑	๑๓๗	๑๒๙	๗๒	๖๒	๔๖	๑,๑๖๗

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ณ วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๖๘

๑.๑๒ ด้านอัตลักษณ์ท้องถิ่น

อัตลักษณ์ท้องถิ่นของตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ถือเป็นภาพสะท้อนอันเด่นชัดของชุมชนอีสานดั้งเดิมที่ผสมผสานระหว่าง ความเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา วิถีเกษตรกรรมแบบพึ่งพาตนเอง และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่ยังคงสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่นในทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน โดยสามารถแบ่งออกเป็นด้านสำคัญๆ ได้ดังนี้

๑. อัตลักษณ์ด้านศาสนา ความเชื่อ และสถาปัตยกรรมท้องถิ่น

ชาวผาสุกมีความผูกพันกับพระพุทธศาสนาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างแนบแน่น โดยมีศูนย์รวมจิตใจที่สำคัญและเป็นสัญลักษณ์ของตำบล คือ

- วัดผาสุกราม (ถ้าสุคนธา หรือถ้าสุมนหา) ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ บ้านผาสุก เป็นศาสนสถานที่สำคัญที่สุดของตำบล มีจุดเด่นคือตัววัดที่ตั้งอยู่ใกล้หรือเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ถ้าตามธรรมชาติ ซึ่งชาวบ้านให้ความเคารพศรัทธา เป็นสถานที่ปฏิบัติธรรมและจัดงานบุญประเพณีหลักของชุมชน

- ความเชื่อดั้งเดิม นอกจากการนับถือศาสนาพุทธแล้ว ชุมชนยังรักษาความเชื่อเรื่อง "ผีปู้ตา" หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์คุ้มครองหมู่บ้าน ซึ่งจะมีการทำพิธีเลี้ยงหรือบวงสรวงตามฤดูกาลเพื่อความเป็นสิริมงคลและความร่มเย็นเป็นสุขของคนในชุมชน

๒. อัตลักษณ์ด้านขนบธรรมเนียมและประเพณี (ฮีตสิบสอง ครองสิบสี่)

ชาวตำบลผาสุกยังคงสืบทอดวัฒนธรรมตามจารีตประเพณีอีสานอย่างเคร่งครัด โดยมีงานบุญที่เป็นศูนย์รวมความสามัคคีของคนในทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน เช่น

- บุญบั้งไฟ (เดือนหก) ประเพณีขอฝนเพื่อการเกษตรกรรมก่อนเข้าสู่ฤดูทำนา ซึ่งเป็นงานใหญ่ที่แต่ละหมู่บ้านจะจัดขบวนแห่อย่างสวยงาม สะท้อนถึงความสามัคคีและการละเล่นพื้นบ้าน

- บุญข้าวจี่ (เดือนสาม) และบุญผะเหวด (เดือนสี่): งานบุญทางศาสนาที่ชาวบ้านจะมาร่วมตัวกันทำบุญตักบาตร ฟังเทศน์มหาชาติ และแบ่งปันอาหาร ถือเป็นกุศโลบายในการสร้างความผูกพันในชุมชน

- ประเพณีเข้าพรรษา-ออกพรรษา และบุญกฐิน: ช่วงเวลาที่คนในชุมชนที่ไปทำงานต่างถิ่นจะเดินทางกลับบ้านมาร่วมทำบุญใหญ่กับครอบครัว

๓. อัตลักษณ์ด้านวิถีชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน

เนื่องจากตำบลผาสุกตั้งอยู่ห่างจากตัวอำเภอวังสามหมอประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ยังคงมีความเป็นธรรมชาติ วิถีชีวิตจึงเน้นการพึ่งพาตนเอง

- วิถีเกษตรกรรมร่วมสมัย อาชีพหลักคือการทำนา ทำไร่อ้อย ไร่มันสำปะหลัง และการทำสวนยางพารา วิถีชีวิตจะหมุนเวียนไปตามฤดูกาลผลิต

- ภูมิปัญญาผ้าทอมือและงานหัตถกรรม ในช่วงว่างเว้นจากการทำนา กลุ่มสตรีในหมู่บ้านต่างๆ ของตำบลผาสุกมักจะรวมกลุ่มกันทอผ้าไหม ผ้าฝ้าย หรือผ้ามัดหมี่ เพื่อใช้ในครัวเรือนและงานพิธีการ รวมถึงการจักสานเครื่องใช้จากไม้ไผ่ ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่ตกทอดมาจากบรรพบุรุษ

๔. อัตลักษณ์ด้านภาษาและชาติพันธุ์

- ภาษาอีสานสำเนียงท้องถิ่น ประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวไทยอีสาน ใช้ภาษาอีสานในการสื่อสารเป็นหลัก แต่ละหมู่บ้านอาจมีสำเนียงหรือคำศัพท์เฉพาะถิ่นที่สะท้อนถึงกลุ่มชาติพันธุ์ดั้งเดิมที่อพยพเข้ามาตั้งรกรากในอดีต (เช่น กลุ่มที่อพยพมาจากแถบลุ่มแม่น้ำโขง หรือจังหวัดใกล้เคียงอย่างกาฬสินธุ์และสกลนคร)

๑.๑๓ ด้านความเชื่อ ศาสนา จารีต ประเพณี วัฒนธรรม

เป็นดินแดนที่มีความหลากหลายและสะท้อนวิถีชีวิตแบบชาวอีสานดั้งเดิมอย่างเหนียวแน่น โดยผสมผสานระหว่างพระพุทธศาสนา ความเชื่อเรื่องผีบรรพบุรุษ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำท้องถิ่นเข้าด้วยกันอย่างลงตัว

ศาสนาและความเชื่อ

- พระพุทธศาสนาเป็นศูนย์รวมใจ ชาวผาสุกส่วนใหญ่เป็นชาวพุทธ วัดในแต่ละหมู่บ้าน ไม่ได้เป็นเพียงสถานที่ทำบุญ แต่เป็นศูนย์กลางในการจัดกิจกรรมของชุมชนและการประสานงานพัฒนาหมู่บ้าน

- ความเชื่อเรื่อง "ดอนปู่ตา" และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ นอกเหนือจากศาสนาพุทธแล้ว ชาวบ้านยังนับถือ "ผีปู่ตา" หรือผีบรรพบุรุษผู้ปกป้องรักษาชุมชน โดยแต่ละหมู่บ้านมักจะมี "ดอนปู่ตา" (พื้นที่ป่าชุมชนที่เป็นที่สถิตของศาลปู่ตา) ซึ่งชาวบ้านจะให้ความเคารพยำเกรงมาก และมีพิธีเลี้ยงปู่ตาเพื่อขอความคุ้มครอง ความร่มเย็นเป็นสุข และขอให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาลก่อนเริ่มฤดูทำนา

- ความเชื่อผูกพันกับธรรมชาติและลำนํ้า เนื่องจากพื้นที่ใกล้เคียงมีลำนํ้าสำคัญอย่างลำพันชาด และฝืนป่า ทต.ผาสุก จึงมีความเชื่อเรื่องสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ปกป้องรักษาฝืนป่าและแหล่งน้ำ ซึ่งสะท้อนออกมาในรูปแบบของการดูแลรักษาธรรมชาติไม่ให้เกิดการลบลู่

แหล่งที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของชาวตำบลผาสุก ได้แก่

๑. วัด จำนวน ๔ แห่ง ดังนี้

๑. วัดผาสุกราม(ถ้ำสุณณา)	บ้านผาสุก หมู่ที่ ๑
๒. วัดถ้ำใหญ่พรหมวิหาร	บ้านคำยาง หมู่ที่ ๒
๓. วัดดอยนางหงส์	บ้านน้อยมาลีสถาพร หมู่ที่ ๗
๔. วัดอนาลโย(ภูค้อ)	บ้านดงเศรษฐี หมู่ที่ ๑๗

๒. สำนักสงฆ์และที่พักสงฆ์ จำนวน ๒๕ แห่ง ดังนี้

๑. สำนักสงฆ์สามัคคีธรรม	บ้านคำไฮ หมู่ที่ ๒
๒. สำนักสงฆ์วัดป่าเขาสามยอด	บ้านคำไฮ หมู่ที่ ๒
๓. สำนักสงฆ์วัดศรีสว่างบวร	บ้านคำยาง หมู่ที่ ๓
๔. สำนักสงฆ์วัดถ้ำแก้วบุปผาราม	บ้านคำน้อย หมู่ที่ ๔
๕. สำนักสงฆ์วัดภูวภาวนา	บ้านดงกลาง หมู่ที่ ๕
๖. สำนักสงฆ์กิตติยาภาวนาราม	บ้านดงกลาง หมู่ที่ ๕
๗. สำนักสงฆ์วัดกิตติดำรงธรรม	บ้านคำจวง หมู่ที่ ๖
๘. สำนักสงฆ์วัดมาลีสถาพรวนาราม	บ้านน้อยมาลีสถาพร หมู่ที่ ๗
๙. สำนักสงฆ์วัดโชติธรรมมาวาส	บ้านคำน้อย หมู่ที่ ๘
๑๐. สำนักสงฆ์วัดชัยมงคล	บ้านวังทอง หมู่ที่ ๙
๑๑. ที่พักสงฆ์วัดป่าภูวังทอง	บ้านวังทอง หมู่ที่ ๙
๑๒. สำนักสงฆ์วัดผาเทพนิมิต	บ้านวังทอง หมู่ที่ ๙

๑๓. สำนักสงฆ์วัดถ้ำภูมิแพนพิบูลธรรม	บ้านผาทอง หมู่ที่ ๑๐
๑๔. สำนักสงฆ์วัดถ้ำภูมิเพียรราชบูรณะ	บ้านผาทอง หมู่ที่ ๑๐
๑๕. สำนักสงฆ์วัดถ้ำดานบอน	บ้านดงกลาง หมู่ที่ ๑๐
๑๖. สำนักสงฆ์วัดคงคาวนาราม	บ้านดำนใหญ่ หมู่ที่ ๑๑
๑๗. สำนักสงฆ์วัดถ้ำโพธิ์ทอง	บ้านคำยางน้อย หมู่ที่ ๑๒
๑๘. สำนักสงฆ์วัดผาน้ำริน	บ้านสุขณา หมู่ที่ ๑๓
๑๙. สำนักสงฆ์วัดปากมโละ	บ้านสุขณา หมู่ที่ ๑๓
๒๐. สำนักสงฆ์วัดประชาสามัคคี	บ้านคำไฮน้อย หมู่ที่ ๑๔
๒๑. สำนักสงฆ์วัดดอยพลางธรรม	บ้านดงสวรรค์ หมู่ ๑๘
๒๒. สำนักสงฆ์วัดสามครีว	บ้านผาทอง หมู่ที่ ๑๐
๒๓. สำนักสงฆ์วัดถ้ำลำไย	บ้านดงสวรรค์ หมู่ ๑๘
๒๔. สำนักสงฆ์วัดป่าคำจวง	บ้านคำจวง หมู่ที่ ๖
๒๕. สำนักสงฆ์วัดถ้ำปู่	บ้านดำนใหญ่ หมู่ที่ ๑๑

๓. โบสถ์ จำนวน ๒ แห่ง ดังนี้

๑. โบสถ์บ้านน้อยมาลีสถาพร	บ้านน้อยมาลีสถาพร หมู่ที่ ๗
๒. โบสถ์บ้านคำยางน้อย	บ้านคำยางน้อย หมู่ที่ ๑๒

จารีตประเพณี "ฮิตสิบสอง ครองสิบสี่"

ชาวผาสุกยังคงสืบทอด "ฮิตสิบสอง ครองสิบสี่" หรือประเพณีประจำเดือนทั้ง ๑๒ เดือนของชาวอีสานอย่างต่อเนื่อง โดยมีงานบุญเด่น ๆ ที่ชุมชนและเทศบาลตำบลผาสุกมักร่วมมือกันจัดอย่างยิ่งใหญ่ ได้แก่

- บุญข้าวจี (เดือนสาม) พิธีทำบุญถวายข้าวจีแด่พระสงฆ์ ซึ่งมักจัดควบคู่ไปกับวันมาฆบูชา สะท้อนภาพความสามัคคีที่ชาวบ้านจะมาร่วมกันปั้นและจีข้าวเหนียวทาไขผสมน้ำอ้อย
- บุญสงกรานต์และสงฆ์น้ำปูดา (เดือนห้า) นอกจากการสงฆ์น้ำพระพุทธรูปและรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุตามวิถีไทยแล้ว ยังมีพิธีสำคัญคือการไปกราบไหว้และสงฆ์น้ำศาลปูดาประจำหมู่บ้านเพื่อความเป็นสิริมงคลรับปีใหม่ไทย
- บุญบั้งไฟ (เดือนหก) ประเพณีขอฝนอันยิ่งใหญ่ก่อนการเริ่มต้นทำนา ถือเป็นงานวัฒนธรรมที่สร้างความสนุกสนานและหลอมรวมคนในชุมชน (รวมถึงคนที่ไปทำงานต่างถิ่น) ให้กลับมาร่วมงาน มีการประกวดขบวนรำเซิ้งและบั้งไฟตกแต่งสวยงาม
- บุญข้าวสากและบุญข้าวประดับดิน (เดือนเก้า-เดือนสิบ) งานบุญที่อุทิศส่วนกุศลให้แก่บรรพบุรุษและญาติพี่น้องที่ล่วงลับไปแล้ว รวมถึงสัมภเวสี เป็นประเพณีที่แสดงออกถึงความกตัญญูอันลึกซึ้งของคนในพื้นที่
- บุญกฐินและลอยกระทง (เดือนสิบสอง) งานบุญใหญ่หลังออกพรรษา ซึ่งเทศบาลและชุมชนมักร่วมกันทอดกฐินสามัคคีเพื่อบำรุงศาสนสถานในเขตตำบล

วัฒนธรรมและวิถีชีวิต

- วัฒนธรรมการลงแขกและความสามัคคี ในฤดูกาลทำนาและเก็บเกี่ยว แม้ปัจจุบันเทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาท แต่กลิ่นอายของวัฒนธรรมการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน การ "ไหว้วาน" หรือ

ช่วยงานในชุมชน (เช่น งานบวช งานแต่ง งานศพ) ยังคงเข้มแข็งมาก ทุกบ้านจะมาช่วยกันโดยไม่ต้องจ้างแรงงาน

- ภาษาและหมอลำ ภาษาลาวอีสานเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร วัฒนธรรมความบันเทิง ยังคงผูกพันกับเสียงพิณ เสียงแคน และการแสดงหมอลำ ซึ่งมักจะถูกนำมาแสดงในงานสมโภชหรืองานบุญประจำปีของตำบลเสมอ

- ภูมิปัญญาท้องถิ่นและการแต่งกาย ในวันสำคัญทางศาสนาหรือประเพณี ชาวผาสุก (โดยเฉพาะผู้สูงอายุและกลุ่มสตรี) นิยมแต่งกายด้วยผ้าพื้นเมือง ผ้าซิ่น และเสื้อแจ๊วอันเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานี

๑.๑๔ ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนในเขตเทศบาลได้อนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้แก่ วิธีการปลูกผักหวาน วิธีทำปลาร้าบอง ย้อมผ้าสีธรรมชาติ วิธีการทำเครื่องจักสานใช้สำหรับในครัวเรือน การทอผ้าไหม การทอเสื่อจากต้นกก

ภาษาถิ่น (Dialect)

ภาษาหลักที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันของชาวต.ผาสุก คือ ภาษาอีสาน (ภาษาลาว) แต่มีความน่าสนใจตรงที่มีความหลากหลายของสำเนียงตามกลุ่มชาติพันธุ์ที่อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐานในอดีต (เช่น กลุ่มไทพวน หรือไทอีสานดั้งเดิม) ลักษณะเด่น น้ำเสียงจะมีวรรณยุกต์ที่นุ่มนวล มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในบางคำ เช่น การใช้คำสร้อยลงท้ายเพื่อแสดงความอ่อนน้อมหรือเป็นกันเอง ตัวอย่างคำท้องถิ่นที่สะท้อนวิถีชีวิต เช่น *ชะจ้าว* (พวกเขา) *เฮ็ดเวียก* (ทำงาน) *สมมาออนซอน* (นำชื่นชม / นำประทับใจมาก)

๑.๑๕ ด้านสาธารณสุข

หน่วยบริการสาธารณสุขในพื้นที่

เนื่องจากตำบลผาสุกเป็นชุมชนขนาดใหญ่ที่มีถึง ๑๘ หมู่บ้าน ในด้านการรักษาพยาบาลเบื้องต้น การส่งเสริมสุขภาพ และการป้องกันโรค จะมี โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) กระจายตัวดูแลประชากรตามกลุ่มหมู่บ้านเพื่อความทั่วถึง โดยในเขตตำบลผาสุกมี

๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) อยู่ทั้งหมด ๓ แห่ง ได้แก่

- รพ.สต. บ้านคำยาง (ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ บ้านคำยาง) ดูแลประชากรในพื้นที่และหมู่บ้านใกล้เคียง
- รพ.สต. บ้านคำไฮ (ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ บ้านคำไฮ) รับผิดชอบการบริการสาธารณสุขในโซนหมู่บ้านรอบ ๆ คำไฮ

- รพ.สต. บ้านค่าน้อย (ตั้งอยู่หมู่ที่ ๘ บ้านค่าน้อย) เป็นอีกหนึ่งจุดยุทธศาสตร์ในการกระจายการดูแลสุขภาพให้ครอบคลุม

การส่งต่อผู้ป่วย: ในกรณีที่เกินขีดความสามารถของ รพ.สต. หรือเป็นผู้ป่วยฉุกเฉิน/โรคเฉพาะทาง จะมีการประสานงานส่งต่อไปยัง *โรงพยาบาลวังสามหมอ* ซึ่งเป็นโรงพยาบาลประจำอำเภอ(ตั้งอยู่ห่างออกไปประมาณ ๓๐ กิโลเมตร)

๒. คลินิกเอกชนจำนวน ๔ แห่ง

๓. ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน (ศสมช.) จำนวน ๑๘ แห่ง

๔. กองทุนส่งเสริมจิตสวัสดิการสังคม (กสค.) จำนวน ๕๔๐ คน

บทบาทและการดำเนินงานของ ทต.ผาสุก ด้านสาธารณสุข

เทศบาลตำบลผาสุก มีหน้าที่หลักในการสนับสนุน สนองนโยบาย และขับเคลื่อนงานสาธารณสุขชุมชน ร่วมกับ รพ.สต. ทั้ง ๓ แห่ง และเครือข่ายภาคประชาชน โดยมีจุดเน้นสำคัญดังนี้

- กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น (กองทุนสุขภาพตำบล) เทศบาลตำบลผาสุกมีการจัดสรรงบประมาณร่วมกับ สปสช. เพื่อสนับสนุนทุนในการทำโครงการด้านสุขภาพของชุมชน เช่น การตรวจคัดกรองโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง (เบาหวาน ความดันโลหิตสูง) การรณรงค์ออกกำลังกาย และการดูแลสุขภาพแม่และเด็ก

- เครือข่าย อสม. (อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน) อสม. ในทั้ง ๑๘ หมู่บ้านของตำบลผาสุก เทศบาลมีสมาชิกอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๒๗๕ คน ในการดูแลสุขภาพอนามัยของประชาชน เป็นสื่อกลางในการแจ้งข่าวสารการแพร่ระบาดของโรคและวิธีการป้องกันโรค ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถือเป็นกำลังสำคัญที่สุดในการเดินเคาะประตูบ้านเพื่อคัดกรองผู้ป่วย เฝ้าระวังโรคระบาด และเป็นหูเป็นตาให้แก่ รพ.สต.

- การควบคุมและป้องกันโรคติดต่อ มีการจัดแคมเปญพ่นหมอกควันกำจัดยุงลายเพื่อป้องกันโรคไข้เลือดออก (DHF) ซึ่งเป็นหนึ่งในจุดเน้นสำคัญของระบบสาธารณสุขอำเภอวังสามหมอ รวมถึงการเฝ้าระวังโรคติดต่อตามฤดูกาลอื่นๆ

- งานอนามัยสิ่งแวดล้อม เทศบาลฯ รับผิดชอบด้านการจัดการขยะมูลฝอย การดูแลสุขภาพระบบน้ำอุปโภคบริโภคในหมู่บ้านและการตรวจมาตรฐานสุขาภิบาลอาหารของร้านค้าในชุมชน เพื่อความปลอดภัยของชาวผาสุก

- การดูแลผู้สูงอายุและผู้มีภาวะพึ่งพิง (Long Term Care) ร่วมกับแคร์กิฟเวอร์ (Caregiver) และเจ้าหน้าที่ รพ.สต. ในการออกเยี่ยมบ้าน มอบกายอุปกรณ์ และดูแลผู้ป่วยติดเตียงหรือผู้สูงอายุในชุมชนที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

๑.๑๖ ด้านสังคมสงเคราะห์

๑. การกิจและงานบริการหลัก คือการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพและสวัสดิการพื้นฐาน

- เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รับลงทะเบียนผู้มีสิทธิรายใหม่ และจัดสรรเบี้ยยังชีพแบบขั้นบันไดตามช่วงอายุ

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ ๖๐-๖๙ ปี ๑,๓๔๗ คน

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ ๗๐-๗๙ ปี ๖๙๘ คน

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ ๘๐-๘๙ ปี ๒๑๐ คน

ผู้สูงอายุ ช่วงอายุ ๙๐ ปี ขึ้นไป ๓๑ คน

- เบี้ยความพิการ รับขึ้นทะเบียน ทำบัตรประจำตัวคนพิการ และดำเนินการจ่ายเบี้ยความพิการ

ผู้พิการที่มีอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ขึ้นไป ๔๖๕ คน

ผู้พิการที่มีอายุน้อยกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์ ๒๓ คน

- เบี้ยช่วยเหลือผู้ป่วยเอดส์/ผู้ด้อยโอกาส ให้การช่วยเหลือและจัดสรรงบประมาณสงเคราะห์ตามหลักเกณฑ์

- โครงการเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด รับลงทะเบียนและตรวจสอบสิทธิสำหรับครอบครัวยากจนน้อย

๒. การพัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพ

- งานสงเคราะห์ผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส ประสานงานช่วยเหลือครอบครัวที่ประสบความเดือดร้อนฉุกเฉิน บ้านพักอาศัยไม่มั่นคง หรือประสบสาธารณภัย
- การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย ดำเนินโครงการปรับปรุงสภาพแวดล้อมและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมกับผู้สูงอายุและคนพิการในชุมชน
- ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพชุมชน สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพ การฝึกอบรมทักษะเพื่อเพิ่มรายได้ และการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นในหมู่บ้านต่างๆ ของตำบลผาสุก

๓. การสนับสนุนกิจกรรมสตรี เด็ก และผู้สูงอายุ

- การจัดตั้งและส่งเสริมศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ (โรงเรียนผู้สูงอายุ) ส่งเสริมสุขภาพกาย สุขภาพจิต และการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- งานส่งเสริมบทบาทสตรีและครอบครัว สนับสนุนกิจกรรมของกลุ่มสตรี แม่บ้าน และการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคมในระดับครอบครัว/ชุมชน

๑.๑๗ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

มีไฟฟ้าส่องสว่างบริเวณถนนสายหลักและถนนสายรอง และมีการติดตั้งเพิ่มเติมในบริเวณที่ยังมีไฟส่องสว่างไม่เพียงพอ กำลังดำเนินการติดตั้งกล้องโทรทัศน์วงจรปิด (CCTV) ในบริเวณจุดเสี่ยงต่างๆ ในพื้นที่ตำบลหนองกระเจ็ดทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน

๑.๑๘ ด้านยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาลตำบลผาสุก ได้รับความร่วมมือกับทางผู้นำ ประชาชน ช่วยสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาของเทศบาลสามารถทำได้เฉพาะตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ก็เป็นเรื่องของอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ เทศบาลก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

หน่วยงานสำหรับประสานขอข้อมูลทางการ

ศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอวังสามหมอ (ศป.ปส.อ.วังสามหมอ) – ที่ว่าการอำเภอวังสามหมอ

๑. สถานีตำรวจภูธรวังสามหมอ (สภ.วังสามหมอ) – งานป้องกันปราบปราม/งานสืบสวน
๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รพ.สต.) ในเขตตำบลผาสุก – ข้อมูลผู้ผ่านการบำบัดและงานสาธารณสุขชุมชน
๓. ฝ่ายปกครอง/งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานเทศบาลตำบลผาสุก

๑.๑๙ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑. บทบาทและภารกิจหลัก

- การป้องกันและระงับภัย เฝ้าระวังและเตรียมรับมือภัยพิบัติต่างๆ ทั้งภัยธรรมชาติ (วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง) และภัยจากมนุษย์ (อัคคีภัย อุบัติเหตุทางถนน)
- การช่วยเหลือและบรรเทาทุกข์ สนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยเบื้องต้น การจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม และการประสานงานแจกจ่ายสิ่งของช่วยเหลือ
- การบูรณาการในพื้นที่ ปฏิบัติงานร่วมกับฝ่ายปกครอง (กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) ชุดปฏิบัติการตำบล และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) ในการรักษาความสงบเรียบร้อยและเฝ้าระวังเหตุในชุมชน

๒. ลักษณะภัยสำคัญในพื้นที่

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือแผนป้องกันภัย มักมุ่งเน้นการรับมือภัยสำคัญ ๔ ด้าน

- วาตภัย (พายุฤดูร้อน) มักเกิดช่วงเปลี่ยนฤดู (ก.พ. – พ.ค.) สร้างความเสียหายต่อบ้านเรือนและแปลงเกษตร แนวทางรับมือ/ป้องกัน คือตัดแต่งกิ่งไม้ใหญ่ สำรวจและซ่อมแซมสิ่งปลูกสร้างที่ไม่แข็งแรง แจกจ่ายกระเบื้อง/วัสดุช่วยเหลือ

- อุทกภัย พื้นที่ลุ่มต่ำและพื้นที่ใกล้แหล่งน้ำในเขตอำเภอลำปางช่วงฤดูฝน แนวทางรับมือ/ป้องกัน ขุดลอกลำห้วย/กำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ เตรียมเครื่องสูบน้ำและกระสอบทราย

- ภัยแล้ง / ขาดแคลนน้ำ ปัญหาน้ำอุปโภคบริโภคและน้ำทำการเกษตรในช่วงฤดูแล้ง แนวทางรับมือ/ป้องกันจัดรถบรรทุกน้ำออกแจกจ่ายน้ำช่วยเหลือประชาชน และแจกจ่ายภาชนะกักเก็บน้ำ

- อัคคีภัย / ไฟป่า / PM๒.๕ ไฟไหม้บ้านเรือน ไฟไหม้ป่า/พื้นที่เกษตรจากการเผาในที่โล่ง แนวทางรับมือ/ป้องกันเฝ้าระวังและระงับเหตุอัคคีภัย รมณรงค์ลดการเผา และจัดทำแนวกันไฟ

๓. แนวทางการพัฒนาด้านงานป้องกัน

สามารถแบ่งออกเป็น ๓ มิติหลัก

- การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและอาสาสมัคร

- การจัดฝึกอบรมทบทวนความรู้ อปพร. และชุดปฏิบัติการภัยพิบัติประจำตำบล

- การซ่อมแซมซ่อมแซมป้องกันและระงับอัคคีภัย/ภัยพิบัติระดับท้องถิ่น

- การจัดหาและบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์

- การจัดซื้อ/ซ่อมบำรุง รถบรรทุกน้ำดับเพลิง เครื่องสูบน้ำ เลื่อยยนต์ และอุปกรณ์

ตัดโอน

- การติดตั้งและพัฒนาระบบเสียงไร้สาย/หอกระจายข่าวเพื่อการแจ้งเตือนภัยอย่าง

ทันทั่วถึง

- การบริหารจัดการและการประสานความร่วมมือ

- การจัดตั้งศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลผาสุก การจัดตั้งเวรยามและอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ทั้งตำบล ๑๖๐ คน เพื่อดูแลความปลอดภัยในพื้นที่หากมีเหตุฉุกเฉินหรือต้องการแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับสิ่งผิดกฎหมาย สามารถโทรแจ้งสายด่วน ๑๙๑ ได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง

- การตั้งงบประมาณสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือเหตุจำเป็นตามระเบียบ

กระทรวงมหาดไทย

๑.๒๐ ด้านองค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรจัดตั้งเพื่อการพัฒนาชุมชน

การขับเคลื่อนงานภาคประชาสังคมและกลุ่มองค์กรจัดตั้งเพื่อการพัฒนาชุมชนในพื้นที่ตำบลผาสุกครอบคลุมเครือข่ายสำคัญ ดังนี้

กลุ่มจัดตั้งเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและอาชีพ

- กลุ่มวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มอาชีพ อาทิ กลุ่มทอผ้าประดิษฐ์บ้านคำยางน้อย (หมู่ ๑๒) และกลุ่มจักสาน (๓ กลุ่ม)

- กลุ่มกองทุนทางการเงินระดับชุมชน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง (กองทุนเงินล้าน) ครอบคลุมทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน และกลุ่มกองทุนออมทรัพย์เพื่อการผลิต

องค์กรภาคประชาสังคมด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

- กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เครือข่ายสำคัญในการดูแลสุขภาพปฐมนุญมิตทำงานร่วมกับ รพ.สต. ในพื้นที่ (รพ.สต.บ้านคำยาง, รพ.สต.บ้านคำไฮ และ รพ.สต.บ้านคำน้อย)

- สภาเด็กและเยาวชนตำบลผาสุก ศูนย์กลางการส่งเสริมกิจกรรมเด็กและเยาวชน ตามแนวคิด "เด็กนำ ผู้ใหญ่หนุน"

- กลุ่มสวัสดิการและพัฒนาสตรี กลุ่มแม่บ้านประจำหมู่บ้าน (๑๘ หมู่บ้าน) และกลุ่มผู้สูงอายุ เครือข่ายการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- กลุ่มชุมชนเข้มแข็งและอาสาสมัครท้องถิ่น เครือข่ายอาสาสมัครพิทักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหมู่บ้าน (ทสม.) และกลุ่มอนุรักษ์ป่าชุมชน ดูแลพื้นที่ป่าและทรัพยากรธรรมชาติในเขตตำบล

๑.๒๑ ด้านการไฟฟ้าและแสงสว่าง

ระบบไฟฟ้าส่องสว่างและการพัฒนาพลังงานทดแทน เทศบาลตำบลผาสุกมุ่งเน้นการขยายเขตไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะเพื่อเพิ่มความปลอดภัยในการเดินทางของประชาชนและลดอุบัติเหตุในยามค่ำคืน มีจำนวน ๔ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านผาสุกม.๑, บ้านคำไฮ ม.๒, บ้านคำไนน้อย ม.๑๔และบ้านสมสวัสดิ์ ม.๑๕ และมีการนำเทคโนโลยีพลังงานสะอาดมาปรับใช้ในสายทางสำคัญ

ไฟฟ้าสาธารณะริมทาง ไฟฟ้าพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell)

- ไฟฟ้าสาธารณะริมทาง ในเขตเทศบาลตำบลผาสุก จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน หมู่บ้านละ ๑๐ ชุด รวมทั้งสิ้น ๑๘๐ ชุด

- เส้นทางสายบ้านผาสุก – บ้านผาทอง (อด.ถ.๓๑-๐๐๓) บ้านผาสุก หมู่ที่ ๑ ติดตั้งโคมไฟถนนพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเพิ่มความสว่างตลอดเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน จำนวน ๔๐ ชุด

- เส้นทางสายบ้านคำไฮ (อด.ถ.๓๑-๐๐๖) บ้านคำไฮ หมู่ที่ ๒ ติดตั้งโคมไฟถนนพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อเพิ่มความสว่างตลอดเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างหมู่บ้าน จำนวน ๔๒ ชุด

๑.๒๒ ด้านการบริหารจัดการบ่อบำบัดน้ำเสีย

มีการเฝ้าระวัง ตรวจสอบสถานะและบำรุงรักษาระบบรวบรวมน้ำเสียอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกันการปนเปื้อนของสารอินทรีย์หรือสิ่งปฏิกูลลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ และส่งเสริมให้ครัวเรือนและสถานประกอบการติดตั้ง ถังดักไขมัน และถังบำบัดน้ำเสียสำเร็จรูปก่อนระบายลงสู่ท่อสาธารณะ

๑.๒๓ ด้านการบริหารจัดการขยะ

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ เทศบาลตำบลผาสุก มุ่งเน้นการจัดการขยะแบบครบวงจร โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่และการลดปริมาณขยะตั้งแต่ต้นทาง ตามแนวทางจังหวัดสะอาดและการพัฒนาท้องถิ่น

แนวทางการจัดการขยะ

๑.การคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง (ครัวเรือน) รณรงค์ให้ประชาชนคัดแยกขยะออกเป็น ๔ ประเภทหลัก ได้แก่ ขยะอินทรีย์/ขยะเปียก ขยะรีไซเคิล ขยะทั่วไป และขยะอันตราย

๒.การจัดการขยะอินทรีย์ สนับสนุนการจัดทำ "ถังขยะเปียกกลดโลกร้อน" หรือการทำปุ๋ยหมักในระดับครัวเรือนและชุมชน เพื่อลดปริมาณขยะที่ต้องส่งไปกำจัด

๓.การคัดแยกขยะรีไซเคิล สนับสนุนกิจกรรมคัดแยกและขายขยะรีไซเคิลผ่านธนาคารขยะชุมชน หรือการรวบรวมเพื่อสร้างรายได้เสริมให้ครัวเรือน

๔.การเก็บขนและกำจัด เทศบาลจัดตารางเวลาการจัดเก็บขยะทั่วไปตามชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล รวมถึงการรวบรวมขยะอันตรายเพื่อส่งต่อไปยังสถานที่กำจัดของจังหวัด

แนวทางการจัดตั้งและดำเนินงานธนาคารขยะ

เทศบาลตำบลผาสุก มุ่งเน้นการส่งเสริมระบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างยั่งยืนในระดับชุมชน ตามนโยบายกระทรวงมหาดไทยและหลักการ ๓R (Reduce, Reuse, Recycle)

วัตถุประสงค์หลัก

- ลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้องนำไปกำจัดในพื้นที่ ทต.ผาสุก
- สร้างรายได้ เสริมสร้างอาชีพ และจิตสำนึกในการคัดแยกขยะให้แก่ประชาชน
- สร้างความตระหนักรู้และจิตสำนึกในการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง (ระดับครัวเรือน)

ข้อมูลสมาชิกธนาคารขยะ

- จำนวนสมาชิก ๑๐๖ ครัวเรือน รวมสมาชิกทั้งหมด ๖๖๓ คน
- ยอดขยะที่ฝาก ปริมาณขยะ ๖๗๖ กิโลกรัม เป็นเงิน ๒,๔๘๘ บาท
- ปริมาณขยะ(ต่อปี) ๕,๙๐๔ ตัน/ปี

แหล่งข้อมูล : งานสาธารณสุข ทต.ผาสุก

๑.๒๔ ด้านการบริหารจัดการตลาด

ตำบลผาสุกไม่มีการบริหารจัดการตลาด

๑.๒๕ ด้านแหล่งน้ำ การประปา และการบริหารจัดการน้ำ

ด้านแหล่งน้ำ ทุกหมู่บ้านมีคู คลอง ส่งน้ำไหลผ่านทุกหมู่บ้าน

- ฝาย	จำนวน ๒๐ แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	จำนวน ๗๗ แห่ง
- บ่อบาดาล(บ่อโยก)	จำนวน ๖๙ บ่อ
- ประปา	จำนวน ๑๗ แห่ง

ลักษณะแหล่งน้ำของตำบลผาสุก มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับลักษณะภูมิประเทศที่เป็นที่ราบสูง เนินเขา และแนวทิวเขาภูพานน้อย โดยแหล่งน้ำในพื้นที่สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทหลักๆ คือ แหล่งน้ำธรรมชาติตามช่องเขา และแหล่งน้ำที่พัฒนาขึ้นผ่านโครงการชลประทานเพื่อแก้ปัญหาการกักเก็บน้ำ

๑. แหล่งน้ำธรรมชาติ

เนื่องจากสภาพพื้นที่ส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นร่องเขาและเนินเขา ทำให้เกิด โคร่งข่ายลำห้วยสายย่อย จำนวนมากที่ทำหน้าที่ทางน้ำธรรมชาติ ไหลผ่านและกระจายตัวหล่อเลี้ยงหมู่บ้านต่างๆ โครงสร้างแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

- ลำห้วยถ้ำพวง และลำห้วยวังเสือ ลำห้วยที่ไหลลงมาจากแนวเขตป่าและทิวเขา
- ลำห้วยอื่นๆ ในพื้นที่ เช่น ลำห้วยแก้ง, ลำห้วยคำไฮ, และลำห้วยตากซึกวาย

ลำห้วยเหล่านี้มักจะมีน้ำไหลเชี่ยวและมีปริมาณมากในช่วงฤดูฝน แต่เนื่องจากลักษณะดินในตำบลผาสุกเป็นดินร่วนปนทรายหน้าดินตื้น ทำให้อัตราการอุ้มน้ำต่ำ น้ำจะไหลหลากผ่านไปอย่างรวดเร็วเมื่อเข้าสู่ฤดูแล้ง ลำห้วยสายย่อยเหล่านี้จึงมักจะแห้งขอดหรือลดระดับลงอย่างมากจนไม่เพียงพอต่อการเกษตร

๒. แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

เพื่อแก้ไขข้อจำกัดด้านการกักเก็บน้ำในฤดูแล้ง พื้นที่ตำบลผาสุกจึงได้รับการพัฒนาแหล่งน้ำในรูปแบบอ่างเก็บน้ำและฝายกักเก็บน้ำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็น โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ เพื่อช่วยเหลือราษฎรในพื้นที่ชายขอบเชิงเขา

- อ่างเก็บน้ำลำพันชาดน้อย ตั้งอยู่ที่บ้านวังทอง (หมู่ ๙) เป็นโครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริของรัชกาลที่ ๑๐ ช่วยบรรเทาความเดือดร้อนด้านการอุปโภคบริโภคและการเกษตรให้กับราษฎรในพื้นที่

- อ่างเก็บน้ำห้วยถ้ำพวง อีกหนึ่งโครงการชลประทานขนาดเล็กที่สร้างขึ้นเพื่อกักเก็บน้ำจากร่องเขา ช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรในหมู่บ้านใกล้เคียง

- อ่างเก็บน้ำวังสามหมอ ตั้งอยู่ที่บ้านผาทอง (หมู่ ๑๐)
- อ่างเก็บน้ำห้วยทราย บ้านผาสุก หมู่ ๑
- อ่างเก็บน้ำห้วยปลาตุก บ้านคำไฮ หมู่ ๒
- อ่างเก็บน้ำคำไฮ บ้านคำไฮน้อย หมู่ ๑๔

แหล่งน้ำในตำบลผาสุกส่วนใหญ่เป็น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมแบบพึ่งพาฝนและแรงโน้มถ่วง (น้ำไหลจากที่สูงลงสู่ที่ราบลุ่ม) ชุมชนมีการบริหารจัดการน้ำโดยการใช้อ่างเก็บน้ำหลักเหล่านี้ร่วมกับฝายกักเก็บน้ำและสระน้ำประจำไร่นา เพื่อให้มีน้ำเพียงพอสำหรับพืชเศรษฐกิจ เช่น ยางพารา และอ้อยตลอดทั้งปี

การประปา

ประปาหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลผาสุก จำนวน ๑๗ แห่ง

เทศบาลตำบลผาสุกดำเนินการจัดเก็บค่าน้ำประปาเอง จำนวน ๗ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านผาสุก หมู่ ๑, บ้านคำไฮ หมู่ ๒, บ้านคำยาง หมู่ ๓, บ้านสุขุมธนา หมู่ ๑๓, บ้านคำไฮน้อย หมู่ ๑๔, บ้านสมสวัสดิ์ หมู่ ๑๕, บ้านยางเจริญ หมู่ ๑๖

แบบสำรวจข้อมูลการใช้น้ำ					
หน่วยงาน เทศบาลตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี					
จำนวนหมู่บ้าน 18 หมู่บ้าน		จำนวนครัวเรือน	4,827.00	ครัวเรือน	
		จำนวนประชากร		คน	
ชื่อหมู่บ้าน	หมู่ที่	จำนวนครัวเรือน	จำนวนครัวเรือนที่ได้ใช้น้ำ	หมายเหตุ	
ผาสุก	1	347.00	343.00		
คำไฮ	2	385.00	375.00		
คำยาง	3	334.00	333.00		
คำน้อย	4	242.00	240.00		
ดงกลาง	5	380.00	377.00		
คำจวง	6	266.00	240.00		
น้อยมาลีสาพร	7	318.00	311.00		
คำน้อยใหม่ชัยเจริญ	8	173.00	170.00		
วังทอง	9	233.00	229.00		
ผาทอง	10	294.00	287.00		
दानใหญ่	11	297.00	290.00		
คำยางน้อย	12	206.00	205.00		
สุมนธา	13	150.00	150.00		
คำไฮน้อย	14	187.00	180.00		
สมสวัสดิ์	15	284.00	262.00		
ยางเจริญ	16	398.00	386.00		
ดงเศรษฐี	17	131.00	128.00		
ดงสวรรค์	18	202.00	198.00		
รวมยอดทั้งสิ้น		4,827.00	4,704.00		

แหล่งข้อมูล : กองช่าง ทต.ผาสุก

๑.๒๖ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เทศบาลตำบลผาสุกมีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ พื้นที่เกษตรกรรม แหล่งน้ำธรรมชาติ และพื้นที่สาธารณะ ซึ่งมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชนในท้องถิ่น โดยประชาชนส่วนหนึ่งประกอบอาชีพด้านการเกษตร เช่น การทำนา การทำไร่ และการเลี้ยงสัตว์

ด้านแหล่งน้ำ มีทั้งแหล่งน้ำธรรมชาติและแหล่งน้ำที่จัดสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการอุปโภคบริโภคและการเกษตร อย่างไรก็ตาม ในช่วงฤดูแล้งอาจประสบปัญหาปริมาณน้ำไม่เพียงพอ จึงมีความจำเป็นต้องบริหารจัดการและอนุรักษ์แหล่งน้ำอย่างเหมาะสม

ด้านสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลผาสุกให้ความสำคัญกับการรักษาความสะอาด การจัดการขยะมูลฝอย การดูแลพื้นที่สาธารณะ และการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมการลดและคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง เพื่อให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่สะอาด น่าอยู่ และมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๑.๒๗ ด้านป่าชุมชน

โครงการป่าชุมชนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนในตำบลผาสุก

ตำบลผาสุกมีพื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ (ป่าบะยาว ป่าห้วยน้ำคำ ป่านายูง ป่าหนองกุงทับม้า และป่าหนองหญ้าไซ) โดยมีป่าชุมชนที่ชุมชนร่วมกับกรมป่าไม้จัดตั้งขึ้น ดังนี้

- ป่าชุมชนบ้านวังทอง (หมู่ที่ ๙) เนื้อที่ ประมาณ ๑,๕๔๘ ไร่ ลักษณะพื้นที่ เป็นพื้นที่เนินภูเขาสูง มีก้อนหินขนาดใหญ่โผล่เหนือดิน ดินร่วนปนทรายและลูกรัง
- ป่าชุมชนบ้านคำไฮ (หมู่ที่ ๒) เนื้อที่ ประมาณ ๑,๐๙๙ ไร่ ลักษณะพื้นที่ เป็นที่ราบสลับเนินภูเขา ดินร่วนปนทรายและลูกรัง มีก้อนหินขนาดใหญ่
- ป่าชุมชนบ้านดงสวรรค์ เนื้อที่ ประมาณ ๒๔๔ ไร่ ลักษณะพื้นที่ เป็นพื้นที่ราบ สภาพป่า มีความอุดมสมบูรณ์
- ป่าชุมชนบ้านสมสวัสดิ์ (หมู่ที่ ๑๕) เนื้อที่ ประมาณ ๑๑๖ ไร่ (จัดตั้งในพื้นที่ที่ดินหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง: นสล.)

แนวทางการบริหารจัดการและยุทธศาสตร์ป่าชุมชน

ชุมชนในตำบลผาสุกและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินงานร่วมกับกรมป่าไม้ตามแผนยุทธศาสตร์ ๕ ด้านหลัก ได้แก่

- ด้านการประชาสัมพันธ์และสร้างจิตสำนึก จัดทำป้ายโครงการ ป้ายแนวเขตป่าชุมชน เพื่อสร้างการรับรู้และความภาคภูมิใจของคนในท้องถิ่น
- ด้านการป้องกันและรักษาป่า จัดตั้งเวรยามลาดตระเวน ทำแนวกันไฟป่า ป้องกันการบุกรุกทำลายป่าและการตัดไม้ทำลายป่า
- ด้านการบำรุงและฟื้นฟูป่า ปลูกป่าเสริม ปลูกไม้กินได้ และฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรมให้กลับมีความอุดมสมบูรณ์
- ด้านการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน กำหนดระเบียบชุมชนในการเก็บหาของป่า เช่น เห็ด หน่อไม้ สมุนไพร และผักป่า เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อเศรษฐกิจครัวเรือนโดยไม่ทำลายระบบนิเวศ
- ด้านการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วม การประสานงานร่วมกันระหว่างผู้นำชุมชน คณะกรรมการหมู่บ้าน เทศบาลตำบลผาสุก และหน่วยงานภาครัฐ

๑.๒๘ ด้านการส่งเสริมอาชีพและแก้ไขปัญหาความยากจน

การส่งเสริมอาชีพและการแก้ไขปัญหาความยากจนในพื้นที่ ตำบลผาสุก ถือเป็นยุทธศาสตร์สำคัญในการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม เช่น ทำนา ทำสวน อ้อย ยางพารา และการปศุสัตว์ แนวทางการดำเนินงานและการพัฒนาแบ่งออกเป็นภารกิจหลัก ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้

- ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรอินทรีย์ สนับสนุนการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร และการรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อแปรรูปสินค้าเกษตรในท้องถิ่น
- การฝึกอบรมและส่งเสริมอาชีพเสริม: จัดโครงการฝึกอบรมกลุ่มสตรี กลุ่มแม่บ้าน และผู้สูงอายุ เช่น งานหัตถกรรม งานฝีมือ การทำอาหาร/ขนม และการทำผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) เพื่อสร้างรายได้นอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว
- สนับสนุนกลุ่มอาชีพและกองทุนชุมชน: การจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรสนับสนุนกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ให้สามารถเข้าถึงแหล่งทุนและเครื่องมือในการผลิต

๒. การแก้ไขปัญหาความยากจนและการพัฒนาคุณภาพชีวิต

- สำรวจและจัดทำฐานข้อมูลครัวเรือนยากจน ดำเนินการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) และระบบ TPMAP เพื่อระบุเป้าหมายครัวเรือนที่ต้องการความช่วยเหลืออย่างแม่นยำ
- สงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ยากไร้/ผู้ด้อยโอกาส การมอบสิ่งของเครื่องใช้ รถเข็นผู้พิการ การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้ปลอดภัย และการจ่ายเบี้ยยังชีพตามนโยบายรัฐบาล
- เชื่อมโยงเครือข่ายสวัสดิการสังคม ประสานงานร่วมกับพัฒนาชุมชนอำเภอวังสามหมอ พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุดรธานี (พมจ.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือเคสยากจนข้ามแดนและครอบครัวเปราะบาง

๑.๒๙ ด้านการเกษตร

พื้นที่ของเทศบาลตำบลผาสุก ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบเนินเขา เหมาะสำหรับการทำการเกษตร และเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม อาชีพที่สำคัญมีดังนี้

๑. ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงโคเนื้อ กระบือ สุกร ไก่ และสัตว์อื่นๆ
๒. ด้านเกษตร พื้นที่ส่วนใหญ่เหมาะแก่การทำการเกษตร เช่น อ้อย มันสำปะหลัง ข้าว ยางพารา เป็นต้น
๓. ด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ทั้งหมด ๓ โรงงาน ทำให้ประชาชนบางส่วนประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรม

พื้นที่เกษตรกรรมหลักในตำบลผาสุกมุ่งเน้นการปลูกพืชเศรษฐกิจสำคัญ ได้แก่ ยางพารา อ้อย โรงงาน มันสำปะหลัง และข้าวนาปี

พืชเกษตรสำคัญ	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (ต่อไร่)	ผลผลิตรวม โดยประมาณ (ต่อปี)
ยางพารา	๒๘,๐๐๐	๒๓๐ กก./ไร่/ปี (ยางแห้ง)	๖,๔๔๐ ตัน
อ้อยโรงงาน	๑๘,๕๐๐	๙-๑๑ ตัน/ไร่	๑๘๕,๐๐๐ ตัน
มันสำปะหลัง	๘,๐๐๐	๓.๒-๓.๕ ตัน/ไร่	๒๖,๔๐๐ ตัน
ข้าวนาปี (ข้าวเหนียว/ข้าวหอมมะลิ)	๑๒,๘๐๐	๓๘๐-๔๒๐ กก./ไร่	๕,๑๐๐ ตัน

หมายเหตุ: ข้อมูลอ้างอิงจากแบบสถิติการเกษตรระดับอำเภอและแผนพัฒนาท้องถิ่น ตัวเลขผลผลิตต่อปี เป็นการประมาณการตามรอบเก็บเกี่ยวและสภาพอากาศในแต่ละปี

๑.๓๐ ด้านการประมงและปศุสัตว์

การประมง

มีการเลี้ยงปลาในบ่อหรือสระเพื่อการบริโภคในครัวเรือน และจำหน่ายภายในชุมชน

การปศุสัตว์

ข้อมูลสถิติด้านการปศุสัตว์ในระดับตำบลของ ตำบลผาสุก อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี จากฐานข้อมูลระบบสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการด้านการปศุสัตว์ (กรมปศุสัตว์) มีรายละเอียดประเภทและจำนวนสัตว์เลี้ยงโดยประมาณในพื้นที่ ดังนี้

ประเภทสัตว์	จำนวนทั้งหมด (ตัว)
โคเนื้อ	๑,๘๕๐
กระบือ	๖๒๐
สุกร	๔๓๐
ไก่พื้นเมือง	๑๒,๕๐๐
ไก่เนื้อ / ไก่ไข่	๓,๒๐๐
เป็ดเนื้อ / เป็ดเทศ	๑,๑๐๐
แพะ	๘๕

หมายเหตุ: ข้อมูลประมาณการจากการสำรวจและลงทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ในพื้นที่ตำบลผาสุก

๑.๓๑ ด้านการบริการและท่องเที่ยว

การบริการ

โรงแรม/รีสอร์ท	๓	แห่ง
ร้านประกอบอาหาร	๑๕	แห่ง
สถานีขนส่ง	-	แห่ง (ท่ารถ ๒ แห่ง)

การท่องเที่ยว

เส้นทางทัวร์น้ำตกผาทอง

น้ำตกผาทอง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ บ้านผาทอง ตำบลผาสุก อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี ห่างจากเทศบาลตำบลผาสุก ประมาณ ๑๐ กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอสว่างสามหมอก ประมาณ ๓๐ กม. ถ้าเดินทางจากอำเภอสว่างสามหมอกไปได้ ๒ เส้นทาง เส้นทางแรกจากอำเภอสว่างสามหมอก เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ สว่างสามหมอก-วาริชภูมิ ถึงศาลากลางบ้านดงกลางประมาณ ๒๐ กม. เลี้ยวซ้ายเข้าถนนกลางหมู่บ้านตรงไปประมาณ ๖ กม. จะเห็นน้ำตกอยู่ทางขวามือ เส้นทางที่ ๒ จากอำเภอสว่างสามหมอกเลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ ถึงโรงเรียนคำยางพิทยาสประมาณ ๒๔ กม. เลี้ยวซ้ายตรงไปเรื่อยประมาณ ๗กม. จะเห็นป้ายน้ำตกอยู่ทางซ้ายมือ น้ำตกผาทองเป็นน้ำตกหน้าผาชั้นเดียว กว้างประมาณ ๒๐ เมตร สูงประมาณ ๑๐ เมตร ต้นน้ำไหลมาจากลำห้วยทราย เป็นน้ำตกที่สงบร่มรื่น มีโขดหิน ลำธาร และแอ่งน้ำ เหมาะสำหรับการท่องเที่ยวพักผ่อน ทั้งเป็นหมู่คณะ และครอบครัว ด้านหลังน้ำตกเป็นถ้ำให้ผู้ที่ยืนชอบความท้าทายได้เดินสำรวจอีก

ด้วย หน้าฝนน้ำตกจะตกตลอดความกว้างของหน้าผาสวยงามมาก และยังมีดอกไม้ป่านานาชนิดให้ชื่นชม เช่นกล้วยไม้ป่า ดอกดิน มอส และเฟิร์น หลากหลายสายพันธุ์ให้เลือกชม

เส้นทางท่องเที่ยว น้ำตกแก่งยาว

น้ำตกแก่งยาว ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๖ บ้านยางเจริญ ตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากเทศบาลตำบลผาสุกประมาณ ๖ กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอวังสามหมอประมาณ ๒๖ กม. ถ้าเดินทางจากอำเภอวังสามหมอ ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ วังสามหมอ – วาริชภูมิ ขับตรงไปเรื่อย ๆ ถึงทางโค้งบ้านยางเจริญประมาณ ๒๖ กม. เลี้ยวขวาเส้นทางไปวัดป่าไผ่งามประมาณ ๒.๕ กม. น้ำตกจะอยู่ฝั่งซ้ายมือเข้าไปอีกประมาณ ๑๕๐ เมตร จะถึงบริเวณน้ำตกน้ำตกแก่งยาว มีต้นน้ำมาจากลำห้วยขามป้อม ลักษณะน้ำตกเป็นแก่งหินมีน้ำไหลลัดเลาะตามโขดหินน้อยใหญ่สองข้างของน้ำตก มีต้นไม้มหัศจรรย์ธรรมชาติสร้างสรรค์รูปทรงต่างๆไว้อย่างสวยงามมาก บริเวณรอบๆน้ำตกเป็นป่าเต็งรังมีดอกไม้ป่านานาชนิดมากมาย รวมทั้งดอกกระเจียวหลากสีสนหลากหลายสายพันธุ์ให้เลือกชมเหมาะสำหรับการพักผ่อนสำหรับผู้ชื่นชอบธรรมชาติเป็นอย่างยิ่ง

อ่างเก็บน้ำลำพันชาดน้อย

อ่างเก็บน้ำลำพันชาดน้อยอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๙ บ้านวังทอง ตำบลผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี ห่างจากเทศบาลตำบลผาสุกประมาณ ๑๓ กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอวังสามหมอประมาณ ๔๐ กม. เดินทางจากอำเภอวังสามหมอ เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ วังสามหมอ – วาริชภูมิ ประมาณ ๒๘ กม. ถึงทางแยกเลี้ยวขวาเข้าบ้านวังทองประมาณ ๑๓ กม. จากหมู่บ้านวังทองไปถึงอ่างลำพันชาดน้อยประมาณ ๒.๕ กม.

ความเป็นมาของอ่างเก็บน้ำลำพันชาดน้อยอันเนื่องมาจากพระราชดำริเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๕ สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ เสด็จพร้อมด้วยพระบรมโอรสาธิราชฯสยามมกุฎราชกุมารและหม่อมเจ้าศรีรัศมิ์ พระวรชายาฯ เพื่อทรงเยี่ยมราษฎรหมู่บ้านยากจน เมื่อครั้งเสด็จประทับแรม ณ พระตำหนักภูพานราชนิเวศน์ จังหวัดสกลนคร ทรงมีพระราชดำริให้สร้างอ่างเก็บน้ำเพื่อให้ราษฎรได้มีน้ำใช้ทำการเกษตร และเป็นแหล่งทำมาหากินของชาวบ้านอีกทั้งยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวสวยงาม นั่งเรือชมทัศนียภาพของอ่างเก็บน้ำลำพันชาดน้อยที่โอบล้อมไปด้วยภูเขา สำหรับท่านที่ชื่นชอบพักผ่อน ร่มรื่น จัดแคมป์ปิ้ง ก็มีสถานที่รองรับเช่นเดียวกัน

เส้นทางธรรมะ วัดถ้ำสุมนทากาวนา

วัดถ้ำสุมนทากาวนา หรือ วัดผาสุกวรรม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ บ้านผาสุก อำเภอวังสามหมอ จังหวัดอุดรธานี อยู่ห่างจากเทศบาลตำบลผาสุกประมาณ ๑๘ กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอวังสามหมอประมาณ ๔๒ กม. ถนนลาดยางตลอดสาย ถ้าเดินทางจากวังสามหมอ เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ วังสามหมอ – วาริชภูมิ ขับตรงมาเรื่อยๆ ประมาณ ๒๔ กม. ถึงทางแยกให้เลี้ยวซ้าย ขับตรงไปตลอดเส้นทางประมาณ ๑๖ กม. จะเห็นป้ายบอกทางขึ้นวัดทางซ้ายมือ ตลอดเส้นทางขึ้นวัดเป็นทางขึ้นเขาถนนคดเคี้ยว ผู้ไม่ชำนาญทางควรระมัดระวัง

วัดผาสุกวรรม มีพระครูศาธุกิจจารักษ์ หรือเป็นที่รู้จักกันคือหลวงพ่อเหรียญชัยซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดผาสุกวรรมเป็นวัดที่มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เพราะตั้งอยู่บนภูเขาสามารถมองเห็นทิวทัศน์ได้กว้างไกลและสวยงามมาก บรรยากาศร่มรื่นอากาศเย็นตลอดทั้งวัน เหมาะสำหรับผู้ที่ต้องการปฏิบัติธรรมเป็นอย่างยิ่ง รวมทั้งมีวิหารเสนาสนะที่สวยงาม ส่วนผู้ที่ชื่นชอบการถ่ายรูปไว้เป็นที่ระลึกก็เหมาะเป็นอย่างยิ่ง พร้อมกันนี้ยังได้กราบนมัสการพระอาจารย์เกจิชื่อดังอีกด้วย รับรองได้ว่า ท่านที่ได้ไปวัดแห่งนี้จะได้อิ่มทั้งบุญอิ่มทั้งใจเลยทีเดียว

เส้นทางท่องเที่ยวธรรมะ วัดดอยนางหงส์

วัดดอยนางหงส์ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ บ้านน้อยมาลีสถาพร ตำบลผาสุก อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี ห่างจากเทศบาลตำบลผาสุก ๑๑ กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอสว่างแดนดิน ๔๐ กม. ถนนลาดยางตลอดสายการเดินทางจากอำเภอสว่างแดนดิน ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ สว่างแดนดิน – วาริชภูมิ ตรงไปเรื่อย ๆ ประมาณ ๒๗ กม. ถึงทางแยกให้เลี้ยวซ้ายตรงไปเรื่อย ๆ ถึงบ้านน้อยมาลีสถาพรจะมองเห็นวัดที่ตั้งอยู่บนภูเขา ทางขึ้นวัดสูงชันถนนคดเคี้ยว ผู้ที่ไม่ชำนาญทางควรระมัดระวัง วัดดอยนางหงส์ เป็นอีกวัดหนึ่งที่มีความสวยงาม สงบร่มรื่นเหมาะแก่การปฏิบัติธรรม มีพระอุโบสถที่สวยงามตั้งอยู่บนยอดเขาและบริเวรพระอุโบสถก็เป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุด ถ้ามองลงมาข้างล่างจะเห็นทิวทัศน์ที่กว้างไกล ถ้าเป็นหน้าฝนก็จะมองเห็นท้องทุ่งสีเขียวขจีของต้นข้าว ซึ่งมีภูเขาล้อมรอบทุกด้าน ถ้าเข้าสู่หน้าหนาวฤดูเก็บเกี่ยวก็จะมองเห็นเป็นสีเหลืองทองเต็มท้องทุ่งล้อมรอบด้วยภูเขาสีเขียวมรกตแล้วเป็นภาพที่สวยงามทีเดียว นอกจากนี้ เสนาสนะ – กุฏิ – วิหาร ยังออกแบบให้เข้ากับสภาพพื้นดินอย่างสวยงามทีเดียว

เส้นทางท่องเที่ยวธรรมะ วัดป่ากมโล

วัดป่ากมโล ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๓ บ้านสุขุมธนา ตำบลผาสุก อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี ห่างจากเทศบาลตำบลผาสุก ๑๒ กม. ห่างจากที่ว่าการอำเภอสว่างแดนดิน ๔๒ กม. ถนนลาดยางตลอดสายการเดินทางจากอำเภอสว่างแดนดิน ให้เลี้ยวซ้ายเข้าถนนสาย ๒๒๗ สว่างแดนดิน – วาริชภูมิ ตรงไปเรื่อย ๆ ประมาณ ๒๗ กม. ถึงทางแยกให้เลี้ยวซ้ายตรงไปเรื่อย ๆ ถึง

วัดป่ากมโล เป็นอีกวัดหนึ่งที่มีความสวยงาม สงบร่มรื่นเหมาะแก่การปฏิบัติธรรม มีพระอุโบสถที่สวยงามตั้งอยู่บนยอดเขาและบริเวรพระอุโบสถก็เป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุด ถ้ามองลงมาข้างล่างจะเห็นทิวทัศน์ที่กว้างไกล ถ้าเป็นหน้าฝนก็จะมองเห็นท้องทุ่งสีเขียวขจีของต้นข้าว ซึ่งมีภูเขาล้อมรอบทุกด้าน ถ้าเข้าสู่หน้าหนาวฤดูเก็บเกี่ยวก็จะมองเห็นเป็นสีเหลืองทองเต็มท้องทุ่งล้อมรอบด้วยภูเขาสีเขียวมรกตแล้วเป็นภาพที่สวยงามทีเดียว นอกจากนี้ เสนาสนะ – กุฏิ – วิหาร ยังออกแบบให้เข้ากับสภาพพื้นดินอย่างสวยงามทีเดียว

เส้นทางท่องเที่ยวธรรมะ วัดผาน้ำทิพย์

วัดผาน้ำทิพย์เป็นอีกวัดหนึ่งที่มีความสวยงามตั้งอยู่บนภูเขา ทางขึ้นไปบ้านวังทองวัดผาน้ำทิพย์เป็นวัดสงบร่มรื่นเหมาะแก่การปฏิบัติธรรม มีพระอุโบสถที่สวยงามตั้งอยู่บนยอดเขาและบริเวรพระอุโบสถก็เป็นจุดชมวิวที่สวยงามที่สุด ถ้ามองลงมาข้างล่างจะเห็นทิวทัศน์ที่กว้างไกล ถ้าเป็นหน้าฝนก็จะมองเห็นท้องทุ่งสีเขียวขจีของต้นข้าว ซึ่งมีภูเขาล้อมรอบทุกด้าน ถ้าเข้าสู่หน้าหนาวฤดูเก็บเกี่ยวก็จะมองเห็นเป็นสีเหลืองทองเต็มท้องทุ่งล้อมรอบด้วยภูเขาสีเขียวมรกตแล้วเป็นภาพที่สวยงามทีเดียว นอกจากนี้ เสนาสนะ – กุฏิ – วิหาร ยังออกแบบให้เข้ากับสภาพพื้นดินอย่างสวยงามทีเดียว

ท่องเที่ยวด้านประเพณี และวัฒนธรรม

ประเพณีบุญบั้งไฟ เทศบาลตำบลผาสุก จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยจัดในระหว่างเดือนพฤษภาคมของทุกปี เพื่อเป็นการอนุรักษ์ประเพณีวัฒนธรรมให้สืบทอดต่อไปอีกทั้งเป็นการบูชาพญาแถน ซึ่งชาวอีสานมีความเชื่อว่าเมื่อจุดบั้งไฟบูชาพญาแถนแล้ว พญาแถนจะดลบันดาลให้ฝนตกต้องตามฤดูกาลเพื่อให้ชาวนา ชาวไร่ มีน้ำในการทำเกษตรกรรม เทศบาลตำบลผาสุกจึงจัดให้มีบุญบั้งไฟ ซึ่งแต่ละหมู่บ้านก็จัดขบวนแห่ที่สวยงามเข้าร่วมเป็นประจำทุกปี

๑.๓๒ ด้านอุตสาหกรรม

โรงงาน/หน่วยประกอบธุรกิจขนาดย่อม ๓ แห่ง

๑.๓๓ ด้านการพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

การพาณิชย์

๑. ปั้มน้ำมัน ๑๒ แห่ง
๒. ตู้น้ำมันหยอดเหรียญ ๔ แห่ง
๓. โรงงาน/หน่วยประกอบธุรกิจขนาดย่อม ๓ แห่ง
๔. ร้านค้า/ธุรกิจ ๒ แห่ง
๕. ร้านค้าขายของชำในหมู่บ้าน ๓๔ แห่ง
๖. โรงสีข้าว ๑๖ แห่ง
๗. ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ๓ แห่ง

ผลิตภัณฑ์และกลุ่มอาชีพ จำนวน ๑๐ กลุ่ม แยกเป็น

๑. กลุ่มที่ ๑ กลุ่มทอผ้าประดิษฐ์ บ้านคำยางน้อย สมาชิก ๒๗ คนตั้งอยู่ บ้านเลขที่ ๒๔ หมู่ที่ ๑๒ บ้านคำยางน้อย ตำบลผาสุก อำเภอสว่างสามหมอก จังหวัดอุดรธานี โทร. ๐๘๖-๒๖๔-๖๕๑๐

- เงินทุน SML, ชมรมผู้พิการ กองทุนหลักประกันสุขภาพ
- ทรัพยากร ตัวเรือนเครื่องทอจากวัสดุธรรมชาติ เศษผ้ารับจากร้านค้า
- ผลผลิต พรมเช็ดเท้า ไม้ถูพื้น เปลนอน
- ความรู้/ภูมิปัญญา/ทักษะฝีมือ การทอผ้า
- ทูทางวัฒนธรรม การสืบทอดการทอผ้า จากปู่ย่าตายาย ดัดแปลงใช้เศษผ้าทำเครื่องใช้ในครัวเรือน

- ทูทางสังคม ชมรมผู้พิการเป็นสมาชิกร่วมทำกิจกรรมและส่งเสริมจำหน่ายที่ชมรมผู้พิการจังหวัดอุดรธานี

๒. กลุ่มที่ ๒ กลุ่ม อสม.ในพื้นที่	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๓. กลุ่มที่ ๓ กลุ่มผู้สูงอายุในพื้นที่	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๔. กลุ่มที่ ๔ กลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นในตำบล	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๕. กลุ่มที่ ๕ กลุ่มแม่บ้านในพื้นที่	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๖. กลุ่มที่ ๖ กลุ่มกองทุนเงินล้านในพื้นที่	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๗. กลุ่มที่ ๗ กลุ่มชุมชนเข้มแข็ง	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๘. กลุ่มที่ ๘ กลุ่มจักรสาน	จำนวน ๓ กลุ่ม
๙. กลุ่มที่ ๙ กลุ่มกองทุนออมทรัพย์	จำนวน ๑๘ หมู่บ้าน
๑๐. กลุ่มที่ ๑๐ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	จำนวน ๑ หมู่บ้าน

๑.๓๔ ด้านแรงงาน

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรอายุระหว่าง ๒๕ – ๕๐ ปี บางส่วน ไปรับจ้างทำงานนอกพื้นที่ รวมทั้งแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ ปัญหาที่พบคือ ประชากรต้องไปทำงานนอกพื้นที่ในเมืองที่มีโรงงานอุตสาหกรรม บริษัท ห้างร้าน เพราะในพื้นที่ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเยอะ เพราะพื้นที่ส่วนมากเป็นที่อยู่อาศัย

๑.๓๕ ด้านกีฬาและนันทนาการ

เทศบาลตำบลผาสุกให้ความสำคัญกับการส่งเสริมกีฬาและนันทนาการ เพื่อส่งเสริมให้เด็ก เยาวชน ประชาชน และผู้สูงอายุมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และมีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกันใน ชุมชน เทศบาลมีแนวทางสนับสนุนการจัดกิจกรรมกีฬาและนันทนาการในระดับชุมชน เช่น การแข่งขันกีฬา สำหรับเด็กและเยาวชน การแข่งขันกีฬาประชาชน การส่งเสริมการออกกำลังกาย และการจัดกิจกรรมนันทนาการ ในโอกาสต่าง ๆ เพื่อสร้างความสามัคคีและความสัมพันธ์อันดีระหว่างประชาชนในพื้นที่

นอกจากนี้ ยังมุ่งส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการใช้สถานที่และอุปกรณ์กีฬาอย่างเหมาะสม ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพด้านกีฬาและการออกกำลังกายของคนในชุมชน เพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดีและมีสุขภาพที่เหมาะสมการดำเนินงานด้านกีฬาและนันทนาการจึงเป็นส่วนหนึ่งในการสร้างชุมชนที่ เข้มแข็ง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และสร้างสังคมแห่งการออกกำลังกายและการใช้เวลาว่างอย่าง สร้างสรรค์

๑.๓๖ ด้านรายได้

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลผาสุก มีรายได้หลักจากการประกอบอาชีพด้านการเกษตรและอาชีพ ที่เกี่ยวเนื่องกับภาคการเกษตร โดยมีการประกอบอาชีพทำนา ทำไร่ และทำสวน รวมทั้งมีรายได้เสริมจากการ รับจ้าง ค่าขาย และการประกอบอาชีพอิสระ ทั้งภายในพื้นที่และนอกพื้นที่ ลักษณะรายได้ของประชาชนส่วนหนึ่ง ขึ้นอยู่กับผลผลิตทางการเกษตรและราคาผลผลิตในแต่ละปี จึงอาจมีความผันผวนตามสภาพอากาศ ต้นทุนการ ผลิต และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ เทศบาลตำบลผาสุกจึงให้ความสำคัญกับการส่งเสริมอาชีพและการเพิ่มรายได้ ของประชาชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาอาชีพ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิต และการนำแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ เพื่อให้ประชาชนมีรายได้ที่มั่นคงและสามารถพึ่งพาตนเองได้ ทั้งนี้ เทศบาลตำบลผาสุกได้กำหนด วิสัยทัศน์ที่มุ่งหวังให้ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้ พร้อมส่งเสริมการพัฒนาชุมชนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ในด้านการบริหารงบประมาณ เทศบาลตำบลผาสุกมีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีและ เปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ โดยงบประมาณรายจ่ายปี พ.ศ. ๒๕๖๔ กำหนดไว้รวม ๙๙.๙ ล้านบาท สะท้อนถึงการ จัดสรรทรัพยากรเพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการให้บริการประชาชน

ส่วนที่ ๒

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๑ วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลผาสุก

วิสัยทัศน์ของเทศบาลตำบลผาสุก ดังนี้

“สาธารณูปโภคเพียบพร้อม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง
สำเนียงความเป็นไทย ประชาธิปไตยมั่นคง”

พันธกิจ

๑. ประชาชนมีเส้นทางการสัญจรที่สะดวก มีถนนเชื่อมทุกหมู่บ้าน ให้ประชาชนมีแหล่งน้ำในการอุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี มีไฟฟ้า ครอบคลุมทุกหมู่บ้าน มีอาคารสถานที่พร้อมที่จะให้บริการประชาชน และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น

๒. พัฒนานองค์ความรู้ด้านการเกษตร ส่งเสริมการวางแผนการผลิตสินค้าด้านการเกษตร และเพิ่มคุณภาพผลผลิตทางการเกษตร ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และการทำเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ประชาชนมีการอนุรักษ์ ฟื้นฟู ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการอบรมคุณธรรม จริยธรรม ให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๔. สามารถยกระดับการศึกษาตามที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้มีประชาชนมีสุขภาพอนามัยที่ดี สังคมมีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพสตรีและครอบครัว ประชาชนมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

๕. ประชาชนให้ความสำคัญกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นรูปธรรม

๒.๒ นโยบายนายกเทศมนตรีตำบลผาสุก

คำแถลงนโยบายของ นายถวิล ศรีเครือดง นายกเทศมนตรีตำบลผาสุก ในคราวประชุมสภาเทศบาลตำบลผาสุก สมัยวิสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๙

นโยบายการพัฒนาของนายกเทศมนตรีตำบลผาสุก นโยบายหลักในการบริหารราชการเทศบาลตำบลผาสุก ยึดหลักการ **ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา** เพื่อสร้างความมั่นคงแข็งแรงให้กับสังคมในเขตเทศบาลตำบลผาสุก ทิศทางการพัฒนาจะยึดความต้องการประชาชนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนา ทั้งใน ระยะสั้น ระยะปานกลาง และระยะยาว

และจะนำนโยบายหลักบริหารราชการภายใต้วิสัยทัศน์ “สาธารณูปโภคเพียบพร้อม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง สำเนียงความเป็นไทย ประชาธิปไตยมั่นคง”

ภายใต้หลักการ **ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา** จะปรับระบบบริหารงานเทศบาลตำบลผาสุก ไปสู่แนวทางการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) เพื่อสร้างระบบบริหารจัดการที่ดี มีประสิทธิภาพ ปราศจากการทุจริต บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคมซึ่งมุ่งเน้น

(๑) มีหลักการ มีความรับผิดชอบ สามารถอธิบายเหตุและผลต่อสาธารณะได้

(๒) มีความโปร่งใส เปิดเผย ตรวจสอบได้ รับรู้ได้ในกระบวนการตัดสินใจต่างๆ

(๓) ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ ร่วมตรวจสอบฝ่ายบริหาร ร่วมจัดการสังคมในลักษณะประชาสังคม และสมาชิกในสังคมเคารพสิทธิเสรีภาพซึ่งกันและกัน รู้หน้าที่ของตนเอง เคารพกฎระเบียบของสังคม

นอกจากนี้การบริหารงานเทศบาลตำบลผาสุก มุ่งเน้นให้ความสำคัญกับการทำงาน เชิงบูรณาการ ในการประสานสัมพันธ์ความร่วมมือจากทุกภาคส่วนทุกระดับในสังคม เทศบาลตำบลผาสุก จะเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนกลไกทางการบริหาร เพื่อเสริมสร้างฐานรากของสังคมในเขตเทศบาลตำบลผาสุก ให้บ้านเมืองมีความสงบ สะดวก สะอาด ปลอดภัย มีระเบียบวินัย มีเศรษฐกิจฐานรากที่เข้มแข็ง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี วิถีชีวิตมีความสุข

นโยบายการทำงาน

๑. นโยบายด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ ก่อสร้าง ขยาย ปรับปรุง ซ่อมแซม โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า โซลาร์เซลล์ น้ำประปา และถนนต่างๆ ในเขตเทศบาล เพื่อให้ความเป็นอยู่ที่ดี และการคมนาคมมีความสะดวก ปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น

๑.๒ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการประปาและการเกษตร

๑.๓ ติดตั้งกล้องวงจรปิดทุกหมู่บ้าน เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

๑.๔ ปรับปรุงภูมิทัศน์ของเทศบาล ให้มีความเรียบร้อย สวยงาม มีความเป็นเอกลักษณ์

๒. นโยบายด้านการเศรษฐกิจชุมชน

๒.๑ ส่งเสริมสนับสนุนการฝึกทักษะอาชีพ การสร้างงาน สร้างรายได้ Soft Power

๒.๒ เป็นเจ้าภาพจัดงานแสดงสินค้า ที่เป็นผลิตภัณฑ์ในตำบล อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

๓. นโยบายด้านการส่งเสริม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

๓.๑. ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณงานประเพณีท้องถิ่นต่างๆและวันสำคัญ เช่นงานบุญบั้งไฟ กิจกรรมวันขึ้นปีใหม่และวันสงกรานต์ เป็นต้น

๔. นโยบายด้านการจัดการศึกษา และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๑ ยกระดับคุณภาพศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้มาตรฐานพัฒนาครู พัฒนากิจกรรมการเรียนการสอน จัดหาสื่ออุปกรณ์ที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพ เน้นการจัดประสบการณ์นอกสถานที่พาเด็กทัศนศึกษา

๔.๒ พัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉิน กู้ชีพ กู้ภัย ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น จัดหารถกู้ชีพ เพื่อให้การบริการแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๔.๓ ส่งเสริมสนับสนุนพัฒนาเด็กและเยาวชนจัดกิจกรรมตามโครงการกีฬาต้านภัยยาเสพติด การแข่งขันกีฬาฟุตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล เป็นต้น เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนได้ออกกำลังกาย ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

๔.๔ ส่งเสริมสนับสนุน การพัฒนาสตรี ผู้สูงอายุ และผู้พิการ โดยจัดให้มีกิจกรรมในการพัฒนาสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔.๕ ส่งเสริมสนับสนุน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.) และกลุ่มองค์กรชุมชน

๕. นโยบายด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑. กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยจัดให้มีรถบรรทุกขยะ เพื่อนำขยะไปทิ้งบ่อขยะที่ถูกสุขลักษณะ หรือการบริหารจัดการขยะโดยวิธีอื่นใด เช่น ๓Rs, ๓ ซ, แยกขยะครัวเรือน เป็นต้น

๕.๒. เพิ่มศักยภาพการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เช่น พัฒนาวัดถ้ำสุมนทาวัดผาน้ำทิพย์ วัดดอยนางหงส์ วัดภูค้อ วัดป่าไม้งาม วัดถ้ำใหญ่ วัดป่ากมโล ฯลฯ

๕.๓. จัดทำสวนสาธารณะวิถีชีวิต สายน้ำ และพืชพรรณ อ่างเก็บน้ำป่าดำ เพื่อพัฒนาเป็นสถานที่ออกกำลังกาย และจัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน

๕.๔ ปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวน้ำตกผาทองให้ดียิ่งขึ้น

๖. นโยบายด้านการบริหาร และการมีส่วนร่วมของประชาชน

ด้านการบริหารจัดการ

๑. กระจายอำนาจการบริหารการตัดสินใจให้กับผู้บริหารระดับรองลงไป ตามลำดับ และตามความเหมาะสมเพื่อให้การปฏิบัติงานมีความสะดวกรวดเร็ว

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ ร่วมคิด ร่วมเสนอ ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมกำกับดูแลและตรวจสอบ ความโปร่งใสตามหลักการบริหารบ้านเมืองที่ดี

ด้านบุคลากร

๑. สร้างขวัญกำลังใจให้ข้าราชการ เพื่อเกิดทัศนคติที่ดีระหว่างข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ และพนักงานจ้างฯ

๒. พัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ โดยส่งเสริมให้เข้าฝึกอบรม เข้ารับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง เพื่อความเจริญก้าวหน้าตามตำแหน่งหน้าที่

๓. บริหารงานบุคคล โดยใช้ระบบคุณธรรม ผู้ทำความดี ผลงานเป็นที่ประจักษ์ต้องได้รับรางวัล ผู้ทำความผิดบกพร่องในหน้าที่จะต้องได้รับการลงโทษ

๔. การให้บริการประชาชนจะต้องรวดเร็ว ลดขั้นตอน และมีประสิทธิภาพ

ด้านการเงินและการคลัง

๑. รักษาและเสริมสร้างวินัยทางการเงินการคลัง โดยการใช้จ่ายงบประมาณอย่างโปร่งใส ประหยัด คุ่มค่า และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

๒. ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ให้เพิ่มมากขึ้นในทุกๆด้านภายใต้ระบบกฎหมายที่ได้กำหนดไว้

เทศบาลตำบลผาสุก เป็นศูนย์บริการประชาชนอย่างแท้จริง เทศบาลตำบลผาสุกจะเป็นศูนย์รวมและบริการประชาชนภายใต้ “ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมพัฒนา” ประชาชนได้รับการสนองตอบการบริการอย่างเท่าเทียมกันและได้รับการด้วยความเต็มใจจากเจ้าหน้าที่และผู้มีหน้าที่รับผิดชอบ การบริหารของเทศบาลตำบลผาสุกจะดำเนินการในเชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรกับประชาชนทุกระดับ “บริการทุกระดับประทับใจ” เป็นหลักการหลักในการบริการประชาชน บริการประชาชนดุษฎีมิตร และที่สำคัญประชาชน คือ ผู้มีพระคุณและเป็นเจ้านายของเรา

๒.๓ ความสัมพันธ์ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๓.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติ ว่า “*มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน*”

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่างๆ ให้สอดคล้องและบูรณาการกันเพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการประเมินผล รวมทั้งกำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ

เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำ ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่างๆ รวม ๖ คณะอันประกอบด้วย คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางเพื่อประกอบการพิจารณาจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาตินับแรกของประเทศไทยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

สถานการณ์ แนวโน้ม วิสัยทัศน์ และเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ

๑. บทนำ

การพัฒนาประเทศไทยนับตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมาได้ส่งผลให้ประเทศมีการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจที่ประเทศไทยได้รับการยกระดับเป็นประเทศในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลาง ในด้านสังคมที่มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนส่งผลให้ประเทศไทยหลุดพ้นจากการเป็นประเทศยากจน และในด้านสิ่งแวดล้อมที่ประเทศไทยมีข้อได้เปรียบในความหลากหลายเชิงนิเวศ อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยยังมีความท้าทายต่อการพัฒนาที่สำคัญ อาทิ อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี ๒๕๖๐ ที่ร้อยละ ๓.๙ ถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าศักยภาพ เมื่อเทียบกับร้อยละ ๖.๐ ต่อปีในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา โดยมีสาเหตุหลักจากการชะลอตัวของการลงทุนภายในประเทศและสถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่ยังไม่ฟื้นตัวได้เต็มที่โครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ยังไม่สามารถขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมได้อย่างเต็มประสิทธิภาพภาคบริการและภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตในระดับต่ำ ขาดการนำเทคโนโลยีเข้ามาเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ประกอบกับแรงงานไทยยังมีปัญหาเรื่องคุณภาพและสมรรถนะที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการในการขับเคลื่อนการพัฒนาของประเทศ

นอกจากนั้น ศักยภาพและคุณภาพของประชากรไทยทุกช่วงวัยยังคงเป็นปัจจัยท้าทายสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ แม้ว่าการเข้าถึงระบบบริการสาธารณะ การศึกษา บริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานต่างๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ของคนไทยมีความครอบคลุมเพิ่มมากขึ้น แต่ยังคงมีปัญหาเรื่องคุณภาพการให้บริการที่มีมาตรฐานแตกต่างกันระหว่างพื้นที่ ซึ่งเป็นหนึ่งในสาเหตุหลักที่ทำให้ประเทศไทยยังคงมีปัญหาความเหลื่อมล้ำในหลายมิติ ขณะที่ปัญหาด้านความยากจนยังคงเป็นประเด็นท้าทายในการยกระดับการพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีรายได้สูงขึ้นและแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำอย่างยั่งยืน ขณะเดียวกันการวางกลยุทธ์ระยะยาวในการฟื้นฟู การใช้ และการรักษาทรัพยากรอย่างบูรณาการเพื่อการพัฒนาประเทศที่ผ่านมายังขาดความชัดเจน ส่งผลให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองและเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว

ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวข้างต้นมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ การพัฒนาประเทศขาดความต่อเนื่องและความยืดหยุ่นในการตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชน ขณะที่ความมั่นคงภายในประเทศยังมีหลายประเด็นที่ต้องเสริมสร้างให้เกิดความ

เข้มแข็ง ลดความขัดแย้งทางความคิดและอุดมการณ์ที่มีรากฐานมาจากความเหลื่อมล้ำ ความไม่เสมอภาค การขาดความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม และปัญหาการขาดเสถียรภาพทางการเมืองตลอดจนส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจให้เกิดความรักและความสามัคคี

ในขณะเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่มีสัดส่วนประชากรวัยแรงงานและวัยเด็กที่ลดลงและประชากรสูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จะเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่จะทำให้การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ มีความท้าทายมากขึ้น ทั้งในส่วนของเสถียรภาพทางการเงินการคลังของประเทศในการจัดสวัสดิการเพื่อดูแลผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น การลงทุนและการออม การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ความมั่นคงทางสังคม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนซึ่งจะเป็นประเด็นท้าทายต่อการขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นประเทศพัฒนาแล้ว

๒. ปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ

แม้ว่าประเทศไทยจะมีตำแหน่งที่ตั้งที่สามารถเป็นศูนย์กลางในการเชื่อมโยงในภูมิภาคและเป็นประตูสู่เอเชีย แต่การที่มีอาณาเขตติดกับประเทศเพื่อนบ้านหลายประเทศ ทำให้ปัญหาด้านเขตแดนกับประเทศเพื่อนบ้านยังคงเป็นความท้าทายด้านความมั่นคงในอนาคต นอกจากนี้ ประเทศไทยยังคงต้องให้ความสำคัญกับปัญหาด้านความมั่นคงอื่นๆ ที่มีความซับซ้อน ละเอียดยิ่งขึ้น และมีความเชื่อมโยงกันหลายมิติที่อาจเป็นประเด็นท้าทายต่อการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจระหว่างรัฐกับประชาชนและระหว่างประชาชนกับประชาชน ซึ่งรวมถึงการสร้างสามัคคีของคนในชาติที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาความขัดแย้งระหว่างกลุ่มประชากรไทยที่มีแนวคิดและความเชื่อที่แตกต่างกันอย่างยั่งยืนนอกจากนี้ การขยายอิทธิพลและการเพิ่มบทบาทของประเทศมหาอำนาจ ที่อาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ระบบหลายขั้วอำนาจ หรือเกิดการย้ายขั้วอำนาจทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศในอนาคต ขณะที่องค์กรที่ไม่ใช่รัฐ อาทิ องค์กรระหว่างประเทศ และบริษัทข้ามชาติ จะมีบทบาทมากขึ้นในการกำหนดกฎ ระเบียบ ทิศทางความสัมพันธ์และมาตรฐานสากลต่างๆ ทั้งในด้านความมั่นคงและเศรษฐกิจ รวมทั้งการรวมกลุ่มเศรษฐกิจและการเปิดเสรีในภูมิภาคที่นำไปสู่ความเชื่อมโยงในทุกกระบวน อาจก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านอาชญากรรมข้ามชาติและเศรษฐกิจนอกระบบ รวมทั้งปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ และการลักลอบเข้าเมือง

ในทางกลับกัน ความเปลี่ยนแปลงจากโลกาภิวัตน์และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ได้รับการพัฒนาอย่างก้าวกระโดดจะก่อให้เกิดนวัตกรรมอย่างพลิกผัน อาทิ เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง การวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ หุ่นยนต์และโดรน เทคโนโลยีพันธุกรรมสมัยใหม่ และเทคโนโลยีทางการเงิน ซึ่งตัวอย่างแนวโน้มการพัฒนาเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดเหล่านี้ คาดว่าจะเป็นปัจจัยสนับสนุนหลักที่ช่วยทำให้เศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มที่จะกลับมาขยายตัวได้เข้มแข็งขึ้น แนวโน้มสำคัญที่จำเป็นต้องมีการติดตามอย่างใกล้ชิด อาทิ การรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนที่จะมีความหลากหลายเพิ่มมากขึ้น การแข่งขันที่คาดว่าจะรุนแรงขึ้นในการเพิ่มผลิตภาพและสร้างความหลากหลายของสินค้าและบริการที่ตอบโจทย์รูปแบบชีวิตใหม่ๆ

นอกจากนั้น ประเทศไทยคาดว่าจะเข้าสู่การเป็นสังคมสูงวัยระดับสุดยอดในปี ๒๕๗๔ จะก่อให้เกิดโอกาสใหม่ๆ ในการตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภครุ่นสูงวัยที่มีสัดส่วนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการคาดการณ์ว่าครอบครัวไทยจะมีขนาดเล็กลงและมีรูปแบบที่หลากหลายมากขึ้น ประชากรในประเทศไทยจะมีช่วงอายุที่แตกต่างกันและจะมีกลุ่มคนช่วงอายุใหม่ๆ เพิ่มขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมของประชากรให้มีคุณภาพและการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการผลิตและการบริการของประเทศจะเป็นความท้าทายสำคัญในระยะต่อไป

ในขณะเดียวกัน โครงสร้างประชากรที่เข้าสู่สังคมสูงวัย อาจทำให้เกิดความต้องการแรงงานต่างชาติเพิ่มมากขึ้นเพื่อทดแทนจำนวนแรงงานไทยที่ลดลง ซึ่งปัจจัยด้านการเปิดเสรีในภูมิภาคและความก้าวหน้าของการพัฒนาระบบคมนาคมขนส่งในภูมิภาคจะทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานและการย้ายถิ่นมีความสะดวกมากขึ้น และเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เกิดการเคลื่อนย้ายประชากรเข้าออกประเทศเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรที่มีศักยภาพซึ่งมีแนวโน้มในการเคลื่อนย้ายไปเรียนหรือทำงานในทั่วทุกมุมโลกสูงขึ้น ทั้งนี้ การย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาโอกาสทางเศรษฐกิจที่ดีขึ้น จึงอาจจะเป็นไปได้ที่ประเทศไทยจะยังคงเป็นประเทศผู้รับของประชากรจากประเทศเพื่อนบ้านขณะที่ประชากรไทย โดยเฉพาะแรงงานทักษะอาจมีแรงจูงใจในการย้ายถิ่นไปยังประเทศที่มีระดับการพัฒนาที่ดีกว่า อาจทำให้การแย่งชิงแรงงานมีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งจะยิ่งทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงของบริบทสังคมไทย

นอกจากนี้ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคาดว่าจะมีความรุนแรงมากขึ้นทั้งในเชิงความผันผวน ความถี่ และขอบเขตที่กว้างขวางมากขึ้น ซึ่งจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สิน ระบบโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น ตลอดจนระบบผลิตทางการเกษตรที่สัมพันธ์ต่อเนื่องกับความมั่นคงด้านอาหารและน้ำ ขณะที่ระบบนิเวศต่างๆ มีแนวโน้มเสื่อมโทรมลง และมีความเป็นไปได้ค่อนข้างสูงในการสูญเสียความสามารถในการรองรับความต้องการของมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ดี ระดับความรุนแรงของผลกระทบอันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกและความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศต่าง ๆ ดังกล่าวที่แต่ละประเทศจะต้องเผชิญจะมีความแตกต่างกัน ทำให้การเป็นสังคมสีเขียวการรักษาและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการจะได้รับความสำคัญและความสนใจจากนานาประเทศรวมทั้งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกรวมถึงการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหารมีแนวโน้มที่จะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นกฎระเบียบและข้อตกลงด้านสิ่งแวดล้อมจะมีความเข้มข้นและเข้มงวดขึ้น โดยกรอบการพัฒนาตามข้อตกลงระหว่างประเทศต่างๆ ที่สำคัญ เช่น เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน และบันทึกความตกลงปารีสจะได้รับการนำไปปฏิบัติอย่างจริงจังมากยิ่งขึ้น

แนวโน้มเหล่านี้จะก่อให้เกิดความท้าทายต่อการพัฒนาประเทศในหลายมิติ ทั้งในส่วนของ การจ้างงานและอาชีพ สาขาการผลิตและบริการใหม่ๆ ความมั่นคงของประเทศอันเกิดจากภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาชญากรรมไซเบอร์ รูปแบบการก่อสงครามที่ใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือ การเคลื่อนย้ายอย่างเสรีและรวดเร็วของผู้คน เงินทุน ข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ เทคโนโลยี และสินค้าและบริการ การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่รวดเร็วและคาดการณ์ได้ยากการเกิดขึ้นของโรคระบาด และโรคอุบัติใหม่ที่จะส่งผลให้การเฝ้าระวังด้านการสาธารณสุขในประเทศมีความสำคัญมากขึ้น อาจนำไปสู่ปัญหาความเหลื่อมล้ำที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นได้ หากไม่มีมาตรการที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันและรองรับผลกระทบต่างๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบพลิกผันที่จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วโดยเฉพาะอย่างยิ่งหากการเข้าถึงเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐาน และองค์ความรู้สมัยใหม่มีระดับความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มประชากรต่างๆ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมดังกล่าวจะส่งผลต่อทั้งการจ้างงานและอาชีพที่จะมีรูปแบบและลักษณะงานที่เปลี่ยนไป มีความต้องการแรงงานที่มีสมรรถนะสูงเพิ่มมากขึ้น หลายอาชีพอาจหายไปจากตลาดงานในปัจจุบันและบางอาชีพจะถูกทดแทนด้วยระบบอัตโนมัติ โดยเฉพาะอาชีพที่ต้องการทักษะระดับต่ำ ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อความมั่นคงและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ปรับตัวไม่ทันหรือขาดความรู้และทักษะที่ทันกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไปกระแสโลกาภิวัตน์ที่จะทำให้เกิดการพัฒนาขยายความเป็นเมือง วิถีชีวิตที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทาง

สภาพภูมิอากาศที่อาจจะมีผลกระทบมากยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดดังกล่าวจะส่งผลให้ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำของประเทศมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้น

จากปัจจัยและแนวโน้มที่คาดว่าจะส่งผลต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ ข้างต้น เห็นได้ว่าบริบทและสภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกประเทศมีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีพลวัตสูง และมีความซับซ้อนหลากหลายมิติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออนาคตการพัฒนาประเทศอย่างมาก ดังนั้น การพัฒนาประเทศจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติและทุกด้านการพัฒนาที่เกี่ยวข้อง มีความร่วมมือในลักษณะประชารัฐจากภาคส่วนต่างๆ ในรูปแบบของหุ้นส่วนการพัฒนาที่เป็นการดำเนินงานอย่างบูรณาการ เนื่องจากทุกมิติการพัฒนามีความเกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน โดยประเทศไทยจำเป็นต้องมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ สมรรถนะ และทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่างๆ สามารถรู้เท่าทันและปรับตัวให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข มีอาชีพที่มั่นคง สร้างรายได้ ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์และกติกาใหม่ๆ และมาตรฐานที่สูงขึ้น โดยเฉพาะในโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วซึ่งจำเป็นต้องมีการพัฒนาระบบและปัจจัยส่งเสริมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องไปพร้อมกัน ทั้งในส่วนของการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะฝีมือที่สอดคล้องกันกับการพัฒนาของคนในแต่ละช่วงวัย ระบบบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับเป็นเจ้าของเทคโนโลยีและนวัตกรรมก้าวหน้าทันโลก จากการต่อยอดการพัฒนาบนพื้นฐานนโยบายไทยแลนด์ ๔.๐ ส่งผลให้เกิดการสร้างห่วงโซ่มูลค่าทางเศรษฐกิจในทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรและภาคบริการ กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนา ลดปัญหาความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกภาคส่วน

นอกจากนี้ ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลความมั่นคงด้านพลังงานและอาหาร การรักษาไว้ซึ่งความหลากหลายเชิงนิเวศ การส่งเสริมการดำเนินชีวิตและธุรกิจ และการพัฒนาและขยายความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่องที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมกับการมีข้อกำหนดของรูปแบบและกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ที่ชัดเจน ขณะที่การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ กฎหมาย ระบบภาษีต้องมีกลยุทธ์การพัฒนาที่สามารถอำนวยความสะดวกและส่งเสริมให้ประเทศมีศักยภาพการแข่งขันที่สูงขึ้น และสามารถใช้จุดแข็งในเรื่องตำแหน่งที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ของประเทศให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศมากขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญของการรวมกลุ่มความร่วมมือกับนานาประเทศในระดับภูมิภาคและระดับโลก เพื่อกะชับและสร้างสัมพันธ์ไมตรี เสริมสร้างความสัมพันธ์ทางการทูต ซึ่งจะก่อให้เกิดการสร้างพลังทางเศรษฐกิจและรักษาความมั่นคงของประเทศ โดยจำเป็นต้องสร้างความพร้อมในการที่จะยกระดับมาตรฐานและมีการปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกติกาสากลในด้านต่างๆ ขณะเดียวกันประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งให้มีการปฏิรูประบบราชการและการเมืองเพื่อให้เกิดการบริหารราชการที่ดีและมีเสถียรภาพทางการเมือง มีการส่งเสริมคนในชาติให้ยึดมั่นสถาบันหลักเป็นศูนย์รวมจิตใจ เพื่อให้เกิดความรักความสามัคคี และลดความขัดแย้งภายในประเทศ โดยที่นโยบายการพัฒนาต่างๆ จำเป็นต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับโครงสร้างและลักษณะพฤติกรรมของประชากรที่อาจจะมีแตกต่างจากปัจจุบันมากขึ้น

ดังนั้น ภายใต้เงื่อนไขโครงสร้างประชากร โครงสร้างเศรษฐกิจ สภาพสังคม สภาพภูมิอากาศสิ่งแวดล้อม และปัจจัยการพัฒนาต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการวางแผนการพัฒนาที่รอบคอบและครอบคลุม อย่างไรก็ตาม หลายประเด็นพัฒนาเป็นเรื่องที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการปรับตัวซึ่งจะต้องหยั่งรากลึกกลงไปถึงการเปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้างการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ประเทศเจริญก้าวหน้าไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องกำหนดวิสัยทัศน์ในระยะยาวที่ต้องบรรลุ พร้อมทั้งแนวยุทธศาสตร์หลักในด้านต่างๆ เพื่อเป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาอย่างบูรณาการบนพื้นฐานประชารัฐเพื่อยกระดับจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศ และปรับปรุงแก้ไขจุดอ่อนและจุดด้อยต่าง

ๆ อย่างเป็นระบบ โดยยุทธศาสตร์ชาติจะเป็นเป้าหมายใหญ่ในการขับเคลื่อนประเทศ และถ่ายทอดไปสู่แผนในระดับอื่น ๆ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ ซึ่งรวมถึงพื้นที่พิเศษต่าง ๆ อาทิ เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกเพื่อการพัฒนาประเทศสามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคง มั่งคั่ง และ ยั่งยืน

๓. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”** เพื่อสนองต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย การดำรงอยู่อย่างมั่นคง และยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่น มีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลางพหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศ และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี

ความมั่นคง หมายถึง การมีความมั่นคงปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครัวเรือน และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติทางการทหาร เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง เช่นประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์มีความเข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน มีระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล สังคมมีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชนมีความเข้มแข็ง ครอบครัวมีความอบอุ่น ประชาชนมีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิต มีการออมสำหรับวัยเกษียณ ความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ มีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ความมั่งคั่ง หมายถึง ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีความยั่งยืนจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาดลดลง ประชากรมีความอยู่ดีมีสุขได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น และมีการพัฒนาอย่างทั่วถึงทุกภาคส่วนมีคุณภาพชีวิตตามมาตรฐานขององค์การสหประชาชาติ ไม่มีประชาชนที่อยู่ในภาวะความยากจนเศรษฐกิจในประเทศมีความเข้มแข็ง ขณะเดียวกันต้องมีความสามารถในการแข่งขันกับประเทศต่างๆ ทั้งในตลาดโลกและตลาดภายในประเทศเพื่อให้สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศตลอดจนมีการสร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคตเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาที่เปลี่ยนแปลงไป และประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีโลก และมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างแน่นแฟ้นกับประเทศในภูมิภาคเอเชีย เป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาค ทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ เพื่อให้เป็นพลังในการพัฒนา นอกจากนี้ยังมีความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่องไปได้ ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญาทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน หมายถึง การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่อยู่บนหลักการใช้ การรักษาและการฟื้นฟูฐานทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน ไม่ใช่ทรัพยากรธรรมชาติจนเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตร

กับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์มากขึ้นและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม รัฐบาลมีนโยบายที่มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืนและให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนาอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืนโดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาค้นในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย

๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจาย

รายได้

๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ

๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม

๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของ

ทรัพยากรธรรมชาติ

๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

สำหรับเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ตัวชี้วัด และประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ ที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันหรือเชื่อมโยงกันกับยุทธศาสตร์ของเทศบาลตำบลผาสุก

๔. ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติ

๔.๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมาย

๑. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

๒. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ

๓. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๔. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ยอมรับและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ

๕. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ความสุขของประชากรไทย

๒. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ

๓. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง

๔. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ

๕. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ
๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ
๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐและทมิฬภาครัฐ
๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

๔.๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
๒. ผลประกอบการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
๓. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
๔. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. การเกษตรสร้างมูลค่า
๒. อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๓. สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
๔. โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
๕. พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

๔.๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

เป้าหมาย

๑. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอด

ช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

๑. การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
๒. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๓. การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม
๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต
๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย
๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี
๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ

๔.๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
เป้าหมาย

๑. สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
๒. กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
๓. เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
๒. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
๓. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
๔. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม
๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง

๔.๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๒. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๔. ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วมและธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู
๓. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๔. ปริมาณก๊าซเรือนกระจก มูลค่าเศรษฐกิจฐานชีวภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว
๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล
๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ
๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง
๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๔.๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ

ภาครัฐ

เป้าหมาย

๑. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
๒. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
๓. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๔. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
๒. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
๓. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
๔. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่
๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับภารกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ
๔. ภาครัฐมีความทันสมัย
๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น
๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค

๒.๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐)

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategylinkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืน แม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (๓) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (๔) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (๖) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (๑) วิสัยทัศน์ (๒) ยุทธศาสตร์ (๓) เป้าประสงค์ (๔) ตัวชี้วัด (๕) ค่าเป้าหมาย (๖) กลยุทธ์ และ (๗) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตลาด ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) ที่มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) มีสถานะเป็นแผนระดับที่ ๒ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับการจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕ ส่งผลให้กรอบระยะเวลา ๕ ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ เริ่มต้น ณ วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๕ ซึ่งเป็นระยะ ๕ ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็น

รูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ ๕ ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองค์ภาพต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-๑๙ ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่างๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด ๔ ประการ ดังนี้

๑. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒. การสร้างความสามารถในการ

๓. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ

๔. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

วัตถุประสงค์และเป้าหมายการพัฒนา

การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ให้สามารถก้าวข้ามความท้าทายที่เป็นอุปสรรคต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ จำเป็นจะต้องเร่งแก้ไขจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่มีอยู่เดิม รวมทั้งเพิ่มศักยภาพในการรับมือกับความสำคัญที่มาจาก การเปลี่ยนแปลงของบริบททั้งจากภายนอกและภายใน ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันที่ด้วยเหตุนี้ การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้าง นโยบาย และกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสดังพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการยกระดับกิจกรรมการผลิตและการให้บริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูงขึ้นโดยอยู่บนพื้นฐานของความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ข้างต้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงกำหนดเป้าหมายหลักของการพัฒนาจำนวน ๕ ประการ ประกอบด้วย

๑. การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีด

ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วง

ใช้มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

๒. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

๓. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัดให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

๔. การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อมลพิษ ควบคุมไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี ๒๕๙๓ และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี ๒๖๐๘

๕. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงได้กำหนดจุดหมายการพัฒนาจำนวน ๑๓ หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยหมุดหมายทั้ง ๑๓ ประการ แบ่งออกได้เป็น ๔ มิติ ดังนี้

๑. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ

ของภูมิภาค

หมุดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

๒. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิมน้อยได้อย่างยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

๓. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๔. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาทั้งเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ ๓.๑ โดยหมวดหมู่การพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมวดหมู่แต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมวดหมู่ไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมวดหมู่การพัฒนาทั้งเป้าหมายหลัก

**เป้าหมายของหมุดหมายและตัวชี้วัดของเป้าหมายที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันหรือเชื่อมโยงกันกับ
ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลผาสุก**

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการ เพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลผลิตทางการผลิตรวม เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่งภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มีพื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชนจำนวนไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้นปีละ ๔,๐๐๐ ราย

หมุดหมายที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติมีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีการพัฒนาระบบการเดินทางและการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อมไม่เกินอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่เกินอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่เกินอันดับที่ ๒๕ ๓๗

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชน เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้นยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ซึ่งหมายถึงจำนวน จดทะเบียนรถยนต์ใหม่ ประกอบด้วยรถยนต์ประเภทยานยนต์ไฟฟ้าพลังงานแบตเตอรี่ และยานยนต์ไฟฟ้า เซลล์เชื้อเพลิง) จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์) จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลงเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คันภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุน เทคโนโลยียานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยเป็นฐานการผลิตอันดับ ๑ ในอาเซียน และอยู่อันดับ ๑ ใน ๑๐ ของโลก

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มูลค่าส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าและชิ้นส่วนรวมไม่น้อยกว่า ๑๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนผู้ประกอบการในห่วงโซ่อุปทานของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๔ รายและเกิดการลงทุนเทคโนโลยีสำคัญของยานยนต์ไฟฟ้าในประเทศไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ สัดส่วนจำนวนผู้ประกอบการเดิมที่สามารถปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจใหม่เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ จำนวนแรงงานเดิมที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้าและเข้ามาเป็น แรงงานในอุตสาหกรรมใหม่เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ คน ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ มูลค่าการลงทุนด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ แรงงานที่ได้รับการพัฒนาฝีมือแรงงานด้านยานยนต์ไฟฟ้ามีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ คนภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนสถานีอัดประจุไฟฟ้าสาธารณะ/หัวจ่ายชาร์จเร็ว เพิ่มขึ้น ๕,๐๐๐ หัวจ่ายภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ จำนวนมาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัยของชิ้นส่วนหลักทั้งหมดของยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๕ ฉบับต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มลพิษทางอากาศ (ฝุ่นละอองที่มีขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน) และปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคคมนาคมขนส่งลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพ เอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผน

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่าไม่ต่ำกว่า ๔

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันการจัดการนานาชาติ) มีอันดับดีขึ้น

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ ๑) มูลค่าการส่งออกสินค้าของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ ๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีวัดประสิทธิภาพด้านโลจิสติกส์ระหว่างประเทศของประเทศไทยอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕ หรือคะแนนไม่ต่ำกว่า ๓.๖๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศน้อยกว่าร้อยละ ๑๑

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการภาคประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ มูลค่าของค่าใช้จ่ายทางการวิจัยและพัฒนาด้านนวัตกรรมเพิ่มขึ้นเป็นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐาน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชนโดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชน และสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐

ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้าน “ผู้บูรณาการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ” เพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ จำนวน ๔๐๐,๐๐๐ รายภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ รายภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ในปี ๒๕๗๐ โดย ๑ ใน ๓ เป็นผู้ประกอบการที่ย้ายมาจากต่างประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ท ๑ ให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ภายในปี ๒๕๗๐ หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับส านักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง

และขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้ เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการด าเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม (มาตรา ๓๓) ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๔๐ สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ รวมทั้งสัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนพาณิชย์ต่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรวม เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี และสัดส่วนการเข้าถึงสินเชื่อของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎระเบียบทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ - ๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้ได้เป็นปัจจุบันและทั่วถึง

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีศักยภาพสูงในการด าเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๔๐ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อการส่งออกทั้งประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่ เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำ กว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีส์ซีขึ้นไป เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคม เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

หมายเหตุที่ ๔ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาค เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ ต่อประชากรของประเทศ ๙๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นที่ ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุนรวม ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่าการลงทุนรวม ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

หมายเหตุที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ ครีวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่ถูกคัดกรองว่ามีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ สามารถ หลุดพ้นจากสถานะการมีแนวโน้มเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิแบบปรับของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ และระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น เติบโตไปเป็นแรงงานที่มีทักษะ หรือสำเร็จการศึกษา ในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ สัดส่วนของเด็กปฐมวัยในครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีปัญหาพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ลดลงร้อยละ ๒๐

เป้าหมายที่ ๒ คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมมีค่าไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ โดยดัชนีรวมของความคุ้มครองทางสังคมประกอบด้วย ๓ มิติ โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละมิติ ดังนี้

๑) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยเด็ก

(๑.๑) อัตราการเข้าถึงบริการเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย (๐-๒ ปี) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

๒) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับวัยแรงงาน

(๒.๑) แรงงานที่อยู่ในระบบประกันสังคม มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของกำลังแรงงานรวม

(๒.๒) จำนวนผู้ที่อยู่ในระบบการออมเพื่อการเกษียณภาคสมัครใจที่ภาครัฐจ่ายสมทบ เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐

(๒.๓) แรงงานที่อยู่ภายใต้การจ้างงานทุกประเภทได้รับความคุ้มครองโดยกฎหมายแรงงาน

๓) ความคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ

(๓.๑) สัดส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนลดลง เหลือไม่เกินร้อยละ ๔

(๓.๒) สัดส่วนของผู้สูงอายุที่มีภาวะพึ่งพิงที่เข้าถึงบริการดูแลระยะยาวด้านสาธารณสุขในระบบหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เพิ่มขึ้นเป็นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียน และการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศจากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๒ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ คะแนนดัชนีสมรรถนะด้านสิ่งแวดล้อมดีขึ้น ดิติด้าน ๑ ใน ๓ ของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีคะแนนไม่น้อยกว่า ๕๕ คะแนน ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น โดยเป็นป่าไม้ธรรมชาติ ร้อยละ ๓๓ และพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพื่อการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๑๒ ของพื้นที่ประเทศ ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนของการใช้พลังงานทดแทนต่อปริมาณการใช้พลังงานขั้นสุดท้ายเพิ่มขึ้น มีสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๔ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การนำขยะกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่เพิ่มขึ้น โดยมีอัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐ ของปริมาณขยะที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ ปริมาณขยะต่อหัวในปี ๒๕๗๐ ลดลงจากปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๑๐

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติและลดลง เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม เชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายใน ปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ระดับความสำเร็จในการสร้างความตระหนักรู้ในระดับชุมชนและการมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิบัติทางการเกษตรและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉบับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ร้อยละของนักเรียนที่มีสมรรถนะจากการประเมินโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากลไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียน ลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของสภาเศรษฐกิจโลกด้านทักษะ คะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผน

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถของสถาบันการศึกษานานาชาติ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้านไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕-๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผน

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบ ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘

๒.๓.๓ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ((Sustainable Development Goals : SDGs)

เป้าหมายทั้ง ๑๗ เป้าหมายประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalization การดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์และตัวชี้วัดที่สอดคล้องหรือสัมพันธ์กันเชื่อมโยงกันกับประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น
ของเทศบาลตำบลผาสุก

เป้าหมายที่ ๑ : ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่

เป้าหมายย่อย ๑.๑ ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงของประชาชนในทุกพื้นที่ให้หมดไปภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ซึ่งปัจจุบันความยากจนวัดจากคนที่มีความยากจนรายวันต่ำกว่า \$๑.๙๐ ต่อวัน

ตัวชี้วัด ๑.๑.๑ สัดส่วนของประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนสากล จำแนกตามเพศ อายุ สถานะการจ้างงาน และที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ (ชุมชนเมือง/ชนบท)

เป้าหมายย่อย ๑.๒ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

ตัวชี้วัด ๑.๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่อยู่ต่ำกว่าเส้นความยากจนของประเทศ จำแนกตามเพศ และอายุ

ตัวชี้วัด ๑.๒.๒ สัดส่วนของผู้ชาย ผู้หญิง และเด็กในทุกช่วงวัยที่ยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑.๓ ดำเนินการให้ทุกคนมีระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคมระดับประเทศที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงฐาน การคุ้มครองทางสังคม (floors) โดยให้ครอบคลุมกลุ่มประชากรยากจน และกลุ่มเปราะบางให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑.๓.๑ สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความคุ้มครองตามระบบและมาตรการการคุ้มครองทางสังคม จำแนกตามเพศ และแบ่งเป็น เด็ก ผู้ว่างงาน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ หญิงตั้งครรภ์ เด็กเกิดใหม่ ผู้ที่ได้รับบาดเจ็บจากการทำงาน ผู้ที่ยากจนและเปราะบาง

เป้าหมายย่อย ๑.๔ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะผู้ที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น มรดก ทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

ตัวชี้วัด ๑.๔.๑ สัดส่วนของประชากรอาศัยในครัวเรือนที่เข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน

ตัวชี้วัด ๑.๔.๒ สัดส่วนของประชากรผู้ใหญ่ที่มีสิทธิครอบครองที่ดินอย่างมั่นคง โดย (ก) มีเอกสารสิทธิในที่ดินตามกฎหมาย และ (ข) ทราบว่าสิทธิครอบครองที่ดินของตนมีความมั่นคง จำแนกตามเพศ และประเภทการถือครอง

เป้าหมายย่อย ๑.๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ สร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง รวมทั้งลดความเสี่ยงและความล่อแหลมต่อภาวะสภาพอากาศผันผวนรุนแรง การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม และภัยพิบัติ

ตัวชี้วัด ๑.๕.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยพิบัติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน (ภัยพิบัติ รวมถึง อุทกภัย อัคคีภัย วาตภัย และภัยแล้ง)

ตัวชี้วัด ๑.๕.๒ การสูญเสียทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติโดยตรงต่อ GDP โลก

ตัวชี้วัด ๑.๕.๓ จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับประเทศที่สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลด ความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑.๕.๔ สัดส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่าง มีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับ ความร่วมมือเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีวิธีการที่เพียงพอและคาดการณ์ได้ในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

ตัวชี้วัด ๑.๖.๑ ผลรวมความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) เพื่อมุงลดความยากจน จากผู้ให้การสนับสนุนทั้งหมด ต่อรายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI) ของประเทศผู้รับ

ตัวชี้วัด ๑.๖.๒ สัดส่วนค่าใช้จ่ายรวมของภาครัฐในเรื่องการบริการที่สำคัญจำเป็น (การศึกษา สุขภาพ และความคุ้มครองทางสังคม)

เป้าหมายย่อย ๑.๗ สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ บนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนา ที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน (pro-poor) และคำนึงถึงความ

ละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อส่งเสริมให้มีการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการจัดความยากจน

ตัวชี้วัด ๑.๗.๑ รายจ่ายสาธารณะทางสังคมที่เอื้อประโยชน์แก่คนจน

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๒.๑ ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการ และเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปีพ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๒.๑.๑ ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร

ตัวชี้วัด ๒.๑.๒ ความชุกของความไม่มั่นคงทางอาหารระดับปานกลางหรือรุนแรงในประชากร โดยใช้ขนาดของประสบการณ์ด้านความไม่มั่นคงทางอาหาร (FIES)

เป้าหมายย่อย ๒.๒ ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาคาดความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะเตี้ย (stunting) และแคระแกร็น (wasting) ในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ตัวชี้วัด ๒.๒.๑ ความชุกของภาวะเตี้ยในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ประเมินส่วนสูงตามเกณฑ์อายุ ที่มีส่วนสูงห่างจากค่ามัธยฐานตามมาตรฐานการเจริญเติบโตของเด็กขององค์การอนามัยโลก (WHO) ในช่วงน้อยกว่า -๒ SD)

ตัวชี้วัด ๒.๒.๒ ความชุกของภาวะทุพโภชนาการในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี จำแนกตาม (ก) ภาวะผอมแห้ง (wasting) (ข) ภาวะน้ำหนักเกิน (overweight) (ประเมินน้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูง ที่มีน้ำหนักเมื่อเทียบกับความสูงห่างจากค่ามัธยฐานตามมาตรฐานการเจริญเติบโตของเด็กของ WHO ในช่วงมากกว่า +๒ SD หรือต่ำกว่า -๒ SD)

ตัวชี้วัด ๒.๒.๓ ความชุกของภาวะโลหิตจาง (anaemia) ในหญิงอายุระหว่าง ๑๕-๔๙ ปี จำแนกตามภาวะตั้งครรภ์ (ร้อยละ)

เป้าหมายย่อย ๒.๓ เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง ครีวเรือนเกษตรกร เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดิน ทรัพยากรและปัจจัยการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์ม อย่างมั่นคงและเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๒.๓.๑ มูลค่าการผลิตต่อหน่วยแรงงาน จำแนกตามขนาดกิจการของการทำฟาร์ม/เลี้ยงสัตว์/การป่าไม้

ตัวชี้วัด ๒.๓.๒ รายได้เฉลี่ยของเกษตรกรผู้ผลิตอาหารรายย่อย จำแนกตามเพศ และสถานะพื้นเมือง (เพื่อแยกชนพื้นเมือง หรือ ชนเผ่า)

เป้าหมายย่อย ๒.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีระบบการผลิตอาหารที่ยั่งยืนและดำเนินการตามแนวปฏิบัติทางการเกษตรที่มีภูมิคุ้มกันที่จะเพิ่มผลิตภาพและการผลิต ซึ่งจะช่วยรักษาระบบนิเวศ เสริมขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภาวะอากาศรุนแรง ภัยแล้ง อุทกภัย และภัยพิบัติอื่น ๆ และจะช่วยพัฒนาคุณภาพของดินและที่ดินอย่างต่อเนื่อง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๒.๔.๑ ร้อยละของพื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรอย่างมีผลิตภาพและยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๒.๕ คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารพืชและเมล็ดพันธุ์ที่มีการจัดการที่ดีและความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และ

ระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์อันเกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๒.๕.๑ จำนวนแหล่งพันธุกรรม (ก) พืชและ (ข) สัตว์เพื่ออาหารและการเกษตร ที่เก็บรักษาในสถานที่สำหรับอนุรักษ์ทั้งในระยะกลางและระยะยาว

ตัวชี้วัด ๒.๕.๒ สัดส่วนพันธุ์สัตว์ท้องถิ่น ที่จัดอยู่ในระดับความเสี่ยงที่จะสูญพันธุ์

เป้าหมายย่อย ๒.๖ เพิ่มการลงทุน ตลอดจนยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยและส่งเสริมการเกษตร การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารเชื้อพันธุ์ (gene bank) ของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๒.๖.๑ ดัชนีทิศทางการลงทุนภาครัฐเพื่อการเกษตร (Agriculture Orientation Index – AOI)

ตัวชี้วัด ๒.๖.๒ กระแสความช่วยเหลือรวม (ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA)) และกระแสความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการอื่น (Other Official Flows: OOF) ที่ให้ไปยังภาคการเกษตร

เป้าหมายย่อย ๒.๗ แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงการดำเนินการคู่ขนานไปกับการขจัดการอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตรทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของกรอบการพัฒนาโดฮา

ตัวชี้วัด ๒.๗.๑ การอุดหนุนการส่งออกสินค้าเกษตร

เป้าหมายย่อย ๒.๘ เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

ตัวชี้วัด ๒.๘.๑ ตัวชี้วัดราคาอาหารที่ผิดปกติ (IFPA)

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันการมีสุขภาพที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย

เป้าหมายย่อย ๓.๑ ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า ๗๐ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๑.๑ อัตราส่วนการตายของมารดา (ต่อการเกิดมีชีพ ๑๐๐,๐๐๐ คน)

ตัวชี้วัด ๓.๑.๒ สัดส่วนของการคลอดบุตรที่ดูแลโดยบุคลากรด้านสาธารณสุขที่มีความชำนาญ

เป้าหมายย่อย ๓.๒ ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกแรกเกิดให้ต่ำลงถึง ๑๒ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปี ลงให้ต่ำลงถึง ๒๕ คน ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๒.๑ อัตราการตายของทารกอายุต่ำกว่า ๕ ปี (ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน)

ตัวชี้วัด ๓.๒.๒ อัตราตายของทารกแรกเกิด (ต่อการเกิดมีชีพ ๑,๐๐๐ คน)

เป้าหมายย่อย ๓.๓ ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกกลบเกลื่อน และต่อสู้กับโรคดื้อยาต้านจุลชีพ โรคติดต่อทางน้ำและโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๓.๑ จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV รายใหม่ต่อประชากรที่ไม่มีการติดเชื้อ ๑,๐๐๐ คน จำแนกตามเพศ อายุ และประชากรหลัก

ตัวชี้วัด ๓.๓.๒ อัตราการเกิดโรควัณโรคต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๓.๓ อัตราการเกิดโรคมาลาเรียต่อประชากร ๑,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๓.๔ อัตราการเกิดโรคไวรัสตับอักเสบบี ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๓.๓.๕ จำนวนผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือในการดูแลรักษาโรคเขตร้อนที่ถูกกละเลย (Neglected tropical diseases)

เป้าหมายย่อย ๓.๔ ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๔.๑ อัตราการตายของผู้ที่เป็นโรคหัวใจและหลอดเลือด โรคมะเร็ง โรคเบาหวาน หรือโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรัง

ตัวชี้วัด ๓.๔.๒ อัตราการฆ่าตัวตาย

เป้าหมายย่อย ๓.๕ เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางที่เป็นอันตราย

ตัวชี้วัด ๓.๕.๑ ความครอบคลุมของการรักษา (การรักษาโดยใช้ยา ทางจิตเวชและการฟื้นฟูสมรรถภาพ และบริการการติดตามผลการรักษา) สำหรับผู้ที่ใช้สารเสพติด

ตัวชี้วัด ๓.๕.๒ การดื่มแอลกอฮอล์ในระดับอันตราย นิยามตามบริบทของประเทศ คิดเป็นปริมาณแอลกอฮอล์ต่อหัวประชากร (อายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) ในจำนวนลิตรของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ ภายในปีปฏิทิน

เป้าหมายย่อย ๓.๖ ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุจากการจราจรทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๓.๖.๑ อัตราผู้เสียชีวิตจากการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนน

เป้าหมายย่อย ๓.๗ สร้างหลักประกันถ้วนหน้า ในการเข้าถึงบริการสุขภาพทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ รวมถึงการวางแผนครอบครัว ข้อมูลข่าวสารและความรู้ และการบูรณาการอนามัยการเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๗.๑ สัดส่วนของหญิงวัยเจริญพันธุ์ (อายุ ๑๕-๔๙ ปี) ซึ่งต้องการวางแผนครอบครัวที่พึงพอใจกับการวางแผนครอบครัวด้วยวิธีสมัยใหม่

ตัวชี้วัด ๓.๗.๒ อัตราการคลอดบุตรในหญิงอายุ (๑๐-๑๔ ปี, ๑๕-๑๙ ปี) ต่อผู้หญิงอายุ (๑๐-๑๔ ปี ๑๕-๑๙ ปี) ๑,๐๐๐ คน

เป้าหมายย่อย ๓.๘ บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

ตัวชี้วัด ๓.๘.๑ ความครอบคลุมของบริการด้านสุขภาพที่จำเป็น

ตัวชี้วัด ๓.๘.๒ สัดส่วนของประชากรที่มีค่าใช้จ่ายครัวเรือนด้านสุขภาพต่อค่าใช้จ่ายครัวเรือนหรือรายได้ทั้งหมด อยู่ในระดับสูง

เป้าหมายย่อย ๓.๙ ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๓.๙.๑ อัตราการตายที่เกิดจากมลพิษทางอากาศในบ้านเรือนและในบรรยากาศ

ตัวชี้วัด ๓.๙.๒ อัตราการตายที่เกิดจากน้ำ และการสุขาภิบาลที่ไม่ปลอดภัย และขาดสุขลักษณะ (เผชิญกับบริการด้านน้ำ สุขาภิบาลและสุขอนามัยที่ไม่ปลอดภัย)

ตัวชี้วัด ๓.๙.๓ อัตราการตายที่เกิดจากการได้รับสารพิษโดยไม่ตั้งใจ

เป้าหมายย่อยที่ ๓.๑๐ เพิ่มความเข้มแข็งในการดำเนินงานตามกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

ตัวชี้วัด ๓.๑๐.๑ ความชุกที่ปรับมาตรฐานอายุแล้ว (age-standardized) ของการสูบบุหรี่/บุหรี่ในปัจจุบันของกลุ่มผู้สูบบุหรี่ที่มีอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป

เป้าหมายย่อย ๓.๑๑ สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อได้ตามปฏิญญาโดฮาด้วยความตกลงทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวข้องกับการค้า (TRIPS) และการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลง TRIPS อย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

ตัวชี้วัด ๓.๑๑.๑ สัดส่วนของประชากรเป้าหมายที่เข้าถึงวัคซีนพื้นฐานทุกชนิดที่บรรจุอยู่ในแผนงานสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของประเทศ

ตัวชี้วัด ๓.๑๑.๒ ยอดรวมสุทธิความช่วยเหลือด้านการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) ด้านการวิจัยทางการแพทย์และด้านสุขภาพพื้นฐาน

ตัวชี้วัด ๓.๑๑.๓ สัดส่วนของสถานพยาบาลที่มีชุดยาจำเป็น (core set of relevant essential medicines) ในราคาที่ซื้อหาได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๓.๑๒ เพิ่มการใช้เงินสนับสนุนด้านสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

ตัวชี้วัด ๓.๑๒.๑ ความหนาแน่นและการกระจายตัวของบุคลากรด้านสาธารณสุข

เป้าหมายย่อย ๓.๑๓ เสริมขีดความสามารถของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา ในด้านการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพทั้งในระดับประเทศและระดับโลก

ตัวชี้วัด ๓.๑๓.๑ ศักยภาพในการดำเนินการตามกฎอนามัยระหว่างประเทศ (IHR) และการเตรียมความพร้อมสำหรับภาวะฉุกเฉินด้านสุขอนามัย

ตัวชี้วัด ๓.๑๓.๒ ร้อยละของการติดเชื้อในกระแสเลือดจากเชื้อดื้อยาที่เลือกพิจารณา

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายย่อย ๔.๑ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมีมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๑.๑ สัดส่วนของเด็ก/เยาวชนใน (ก) ระดับชั้น ป.๒ หรือ ป.๓ (ข) ป.๖ และ (ค) ม.๓ ที่มีความสามารถตามเกณฑ์ขั้นต่ำอย่างน้อย ใน (๑) ด้านการอ่าน และ (๒) ด้านคณิตศาสตร์ หรือการคิดคำนวณ จำแนกตาม เพศ

ตัวชี้วัด ๔.๑.๒ อัตราการสำเร็จการศึกษา (ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น และมัธยมศึกษาตอนปลาย)

เป้าหมายย่อย ๔.๒ สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๒.๑ สัดส่วนของเด็กอายุ ๒-๕ ปี ที่มีพัฒนาการทางด้านสุขภาพ การเรียนรู้ และสุขภาวะทางจิตสังคมเป็นไปตามเกณฑ์ จำแนกตามเพศ

ตัวชี้วัด ๔.๒.๒ อัตราการเข้าเรียนปฐมวัย (อย่างน้อย ๑ ปี ก่อนถึงเกณฑ์อายุเข้าเรียนประถมศึกษา) จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๔.๓ สร้างหลักประกันให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษา อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพ ในราคาที่สามารถจ่ายได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๓.๑ อัตราการเข้าเรียนของเยาวชนและผู้ใหญ่ ทั้งในระบบ นอกระบบการศึกษา รวมทั้งการฝึกอบรมในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๔.๔ เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่เกี่ยวข้องจำเป็น รวมถึงทักษะทางด้านเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่มีคุณค่า และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๔.๑ สัดส่วนของเยาวชน/ผู้ใหญ่ที่มีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำแนกตามประเภททักษะ

เป้าหมายย่อย ๔.๕ ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศด้านการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๕.๑ ดัชนีความเท่าเทียมกัน (ผู้หญิง-ผู้ชาย/ ในเขต-นอกเขตเมือง/ความมั่งคั่งสูง-ต่ำ และอื่น ๆ เช่น สถานะความพิการ ชนพื้นเมือง และคนที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งหากมีข้อมูล) สำหรับตัวชี้วัดด้านการศึกษาทั้งหมดในรายชื่อนี้ที่สามารถจำแนกข้อมูลได้

เป้าหมายย่อย ๔.๖ สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิงในสัดส่วนสูงสามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๖.๑ สัดส่วนของประชากรในกลุ่มอายุที่กำหนดมีความรู้ความสามารถสำหรับการทำงานในด้าน (ก) การอ่านออกเขียนได้ (ข) ทักษะในการคำนวณ จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๔.๗ สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมไปถึง การศึกษาสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและการไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความชื่นชมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการที่วัฒนธรรมมีส่วนช่วยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๗.๑ ระดับการดำเนินการเพื่อบรรลุ (๑) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (๒) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเรื่องหลักใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตร (ค) การศึกษาของครู และ (ง) การประเมินผลนักเรียน

เป้าหมายย่อย ๔.๘ สร้างและยกระดับสถานศึกษา ตลอดจนเครื่องมือและอุปกรณ์การศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และจัดให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

ตัวชี้วัด ๔.๘.๑ สัดส่วนของโรงเรียนที่มีการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน จำแนกตามประเภทบริการ

เป้าหมายย่อย ๔.๙ เพิ่มจำนวนทุนการศึกษาทั่วโลกที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในทวีปแอฟริกา เพื่อเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๔.๙.๑ ปริมาณความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) ที่เป็นทุนการศึกษา จำแนกตามสาขาและประเภทการศึกษา

เป้าหมายย่อย ๔.๑๐ เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณวุฒิ รวมถึงการดำเนินการผ่านความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๔.๑๐.๑ สัดส่วนของครูที่มีคุณวุฒิเหมาะสมในการจัดการศึกษาพื้นฐาน จำแนกตามระดับการศึกษา

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน

เป้าหมายย่อย ๕.๑ ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

ตัวชี้วัด ๕.๑.๑ ส่งเสริม บังคับใช้ และติดตามตรวจสอบความเสมอภาคและการไม่เลือกปฏิบัติด้วยเหตุแห่งเพศ ไม่ว่าจะมีการอบกฏหมายกำหนดไว้หรือไม่ก็ตาม

เป้าหมายย่อย ๕.๒ ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การแสวงประโยชน์ทั้งทางเพศ และในรูปแบบอื่น

ตัวชี้วัด ๕.๒.๑ สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่เคยอยู่ร่วมกับคู่รักและถูกกระทำความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางจิตใจ โดยคู่รักปัจจุบันหรือคนก่อนหน้าในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามรูปแบบความรุนแรงและอายุ

ตัวชี้วัด ๕.๒.๒ สัดส่วนของผู้หญิงและเด็กหญิงอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป ที่ได้รับความรุนแรงทางเพศจากบุคคลอื่น ที่ไม่ใช่คู่รัก ในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา จำแนกตามอายุ และสถานที่เกิดเหตุ

เป้าหมายย่อย ๕.๓ ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควร และโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

ตัวชี้วัด ๕.๓.๑ สัดส่วนของผู้หญิงอายุระหว่าง ๒๐-๒๔ ปี ที่แต่งงานหรืออยู่ด้วยกันก่อนอายุ ๑๕ และ ๑๘ ปี

ตัวชี้วัด ๕.๓.๒ สัดส่วนของเด็กหญิงและผู้หญิงอายุระหว่าง ๑๕-๔๙ ปี ที่ได้รับการขลิบ/เฉือนอวัยวะเพศหญิง จำแนกตามอายุ

เป้าหมายย่อย ๕.๔ ตระหนักและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดให้มีบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคม และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

ตัวชี้วัด ๕.๔.๑ สัดส่วนของเวลาที่ใช้ไปในการทำงานบ้านและงานดูแลคนในครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าตอบแทน จำแนกตามเพศ อายุ และสถานที่อยู่

เป้าหมายย่อย ๕.๕ สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ และมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในเรื่องการเมือง เศรษฐกิจ และสาธารณะ

ตัวชี้วัด ๕.๕.๑ สัดส่วนของผู้หญิงดำรงตำแหน่งใน (ก) รัฐสภา และ (ข) องค์กรปกครองท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๕.๕.๒ สัดส่วนของผู้หญิงที่ดำรงตำแหน่งบริหาร

เป้าหมายย่อย ๕.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ และสิทธิด้านการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๕.๖.๑ สัดส่วนของผู้หญิงอายุ ๑๕-๔๙ ปี ที่ทำการตัดสินใจด้วยตนเองบนพื้นฐานของการได้รับข้อมูลที่เพียงพอ (informed decision) ในเรื่องความสัมพันธ์ทางเพศ การคุมกำเนิด และอนามัยการเจริญพันธุ์

ตัวชี้วัด ๕.๖.๒ จำนวนประเทศที่มีกฎหมายและกฎระเบียบที่ประกันว่าผู้หญิงและผู้ชายที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป เข้าถึงการศึกษาข้อมูล และการดูแลด้านสุขภาวะทางเพศและอนามัยการเจริญพันธุ์ได้อย่างเต็มที่ และเท่าเทียม

เป้าหมายย่อย ๕.๗ ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าถึงการเป็นเจ้าของและมีสิทธิในที่ดิน และทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

ตัวชี้วัด ๕.๗.๑ (ก) สัดส่วนของจำนวนประชากรในภาคการเกษตรทั้งหมดที่เป็นเจ้าของหรือมีสิทธิเหนือพื้นที่ทำการเกษตร จำแนกตามเพศ และ (ข) สัดส่วนของผู้หญิงที่เป็นเจ้าของ หรือมีสิทธิถือครองที่ดินทางการเกษตร จำแนกตามประเภทการครอบครอง

ตัวชี้วัด ๕.๗.๒ สัดส่วนของประเทศที่กรอบกฎหมาย (รวมถึงกฎจารีตประเพณี) ที่ประกันความเท่าเทียมของผู้หญิงในสิทธิการเป็นเจ้าของ หรือครอบครองที่ดิน

เป้าหมายย่อย ๕.๘ เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อเพิ่มบทบาทสตรี

ตัวชี้วัด ๕.๘.๑ สัดส่วนของผู้ที่เป็นเจ้าของโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเพศ

เป้าหมายย่อย ๕.๙ เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการเพิ่มบทบาทแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๕.๙.๑ สัดส่วนของประเทศที่มีระบบติดตามและการจัดสรรงบประมาณสาธารณะเพื่อความเสมอภาคระหว่างเพศและเสริมพลังผู้หญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้สำหรับทุกคน

เป้าหมายย่อย ๖.๑ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๑.๑ สัดส่วนของประชากรที่ใช้บริการน้ำดื่มที่ได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย

เป้าหมายย่อย ๖.๒ บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงการสุขาภิบาลและสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรม และยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ในสถานการณ์เปราะบาง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่ใช้ (ก) บริการด้านสุขาภิบาลได้รับการจัดการอย่างปลอดภัย และ (ข) สิ่งอำนวยความสะดวกในการล้างมือด้วยสบู่ และน้ำ

เป้าหมายย่อย ๖.๓ ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านการบำบัดลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๓.๑ สัดส่วนของน้ำเสียครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย

ตัวชี้วัดที่ ๖.๓.๒ สัดส่วนของแหล่งน้ำที่มีคุณภาพที่ดี (เช่น มหาสมุทร, ทะเล, ทะเลสาบ, แม่น้ำ, ธารน้ำ, คลอง, หรือสระน้ำ)

เป้าหมายย่อย ๖.๔ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชากรที่ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๔.๑ การเปลี่ยนแปลงของประสิทธิภาพการใช้น้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๖.๔.๒ ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ (สัดส่วนการใช้น้ำจัดต่อปริมาณน้ำจืดทั้งหมด)

เป้าหมายย่อย ๖.๕ ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือข้ามเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๕.๑ ระดับการดำเนินงานการจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการ

ตัวชี้วัด ๖.๕.๒ สัดส่วนของพื้นที่ลุ่มน้ำข้ามเขตแดนที่มีการจัดการดำเนินงานเพื่อความร่วมมือด้านน้ำ

เป้าหมายย่อย ๖.๖ ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๖.๖.๑ การเปลี่ยนแปลงของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำในช่วงเวลาที่ผ่านมา

เป้าหมายย่อย ๖.๖ ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งรวมถึง การเก็บกักน้ำ การขจัดเกลือ ประสิทธิภาพการใช้น้ำ การบำบัดน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๖.๖.๑ ปริมาณความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) ในด้านที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขาภิบาล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแผนบูรณาการการใช้จ่ายของภาครัฐ

เป้าหมายย่อย ๖.๗ สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขาภิบาล

ตัวชี้วัด ๖.๗.๑ สัดส่วนของหน่วยงานบริหารส่วนท้องถิ่นที่จัดทำและดำเนินนโยบายและกระบวนการเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการจัดการน้ำและการสุขาภิบาล

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่ซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๗.๑ สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ที่เชื่อถือได้ ในราคาที่ซื้อหาได้ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๑.๑ สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงไฟฟ้า

ตัวชี้วัด ๗.๑.๒ สัดส่วนของประชากรที่พึ่งพาพลังงานและเทคโนโลยีสะอาดเป็นหลัก

เป้าหมายย่อย ๗.๒ เพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนในสัดส่วนพลังงานของโลก (global energy mix) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๒.๑ สัดส่วนการใช้พลังงานหมุนเวียนต่อการใช้พลังงานขั้นสุดท้าย

เป้าหมายย่อย ๗.๓ เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้นเป็น ๒ เท่า ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๓.๑ ความเข้มของการใช้พลังงาน ที่สัมพันธ์กับพลังงานขั้นต้นและผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP)

เป้าหมายย่อย ๗.๔ ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานหมุนเวียน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลขั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๔.๑ การไหลเวียนของเงินทุนระหว่างประเทศสู่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาด้านพลังงานสะอาด และการผลิตพลังงานหมุนเวียน รวมทั้งระบบไฮบริด

เป้าหมายย่อย ๗.๕ ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานสมัยใหม่และยั่งยืนโดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่สอดคล้องกับโครงการสนับสนุนของประเทศเหล่านั้น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๗.๕.๑ กำลังผลิตติดตั้งพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนา (วัดต่อหัวประชากร)

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน

เป้าหมายย่อย ๘.๑ ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ ๗ ต่อปี

ตัวชี้วัด ๘.๑.๑ อัตราการเติบโตต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อหัวประชากร

เป้าหมายย่อย ๘.๒ บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (labour-intensive)

ตัวชี้วัด ๘.๒.๑ อัตราการเติบโตต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศที่แท้จริง (real GDP) ต่อหัวประชากรผู้มีงานทำ

เป้าหมายย่อย ๘.๓ ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัวและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน

ตัวชี้วัด ๘.๓.๑ สัดส่วนการจ้างงานนอกระบบต่อการจ้างงานทั้งหมด จำแนกตามสาขา และเพศ

เป้าหมายย่อย ๘.๔ ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะแยกการเติบโตทางเศรษฐกิจออกจากความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน ๑๐ ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน โดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๘.๔.๑ ร่องรอยการใช้วัสดุดิบ (Material Footprint) ร่องรอยการใช้วัสดุดิบต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

ตัวชี้วัด ๘.๔.๒ การบริโภควัสดุดิบในประเทศ การบริโภควัสดุดิบในประเทศต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

เป้าหมายย่อย ๘.๕ บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายค่าจ้างที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๘.๕.๑ รายได้เฉลี่ยต่อชั่วโมงของลูกจ้าง จำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ และความพิการ

ตัวชี้วัดที่ ๘.๕.๒ อัตราการว่างงาน จำแนกตามเพศ อายุ และ ความพิการ

เป้าหมายย่อย ๘.๖ ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ลงอย่างมาก ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๘.๖.๑ สัดส่วนของเยาวชน (๑๕-๒๔ ปี) ที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอาชีพ

เป้าหมายย่อย ๘.๗ ดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิภาพโดยทันที เพื่อขจัดแรงงานที่ถูกบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด ๘.๗.๑ สัดส่วนและจำนวนเด็กอายุ ๕-๑๗ ปี ที่เข้าข่ายแรงงานเด็ก จำแนกตามเพศและอายุ

เป้าหมายย่อย ๘.๘ ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ทำงานเสี่ยงอันตราย

ตัวชี้วัด ๘.๘.๑ อัตราความถี่ของการบาดเจ็บร้ายแรงและไม่ร้ายแรงจากการทำงาน ต่อแรงงาน ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามเพศและสถานะแรงงานต่างด้าว

ตัวชี้วัดที่ ๘.๘.๒ ระดับการปฏิบัติตามสิทธิแรงงานในประเทศ (เสรีภาพ ในการสมาคม และการเจรจาต่อรองร่วม) โดยยึดหลักกรรมของ ILO และกฎหมายภายในประเทศ จำแนกตามเพศ และสถานะแรงงานต่างด้าว

เป้าหมายย่อย ๘.๘ ออกแบบและใช้นโยบายเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน ซึ่งช่วยสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๘.๘.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้านการท่องเที่ยวต่อ GDP รวม และอัตราการเติบโตของ GDP ด้านการท่องเที่ยว

เป้าหมายย่อย ๘.๑๐ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

ตัวชี้วัด ๘.๑๐.๑ จำนวน (ก) สาขาของธนาคารพาณิชย์ และ (ข) เครื่องรับ จ่ายเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๘.๑๐.๒ สัดส่วนของผู้ใหญ่ (อายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไป) ที่มีบัญชีกับธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นๆ หรือกับผู้ให้บริการทางการเงินผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่

เป้าหมายย่อย ๘.๑๑ เพิ่มการสนับสนุนในกลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) แก่ประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ซึ่งรวมถึงผ่านกรอบการทำงานแบบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด (Enhanced Integrated Framework for Trade-related Technical Assistance to Least Developed Countries)

ตัวชี้วัด ๘.๑๑.๑ มูลค่าความช่วยเหลือ/ภาระผูกพัน (Commitments) และการเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือ (Disbursements) ภายใต้กลไกความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade)

เป้าหมายย่อย ๘.๑๒ พัฒนาและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลก (Global Jobs Pact) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๘.๑๒.๑ การมีและดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ระดับประเทศเฉพาะ ด้านการจ้างงานเยาวชน หรือเป็นส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ด้านการจ้างงานของประเทศ

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายย่อย ๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความต้านทานและยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์

ตัวชี้วัด ๙.๑.๑ สัดส่วนของประชากรชนบทที่อาศัยภายในระยะ ๒ กิโลเมตรจากถนนที่สามารถใช้งานได้ทุกฤดู

ตัวชี้วัด ๙.๑.๒ ปริมาณผู้โดยสาร และสินค้าที่ขนส่ง จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง

เป้าหมายย่อย ๙.๒ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืนและภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ ให้เพิ่มส่วนแบ่งของภาคอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามบริบทของประเทศและให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น ๒ เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๙.๒.๑ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มผลผลิต (Manufacturing Value Added – MVA) ต่อ GDP และต่อหัวประชากร

ตัวชี้วัด ๙.๒.๒ สัดส่วนการจ้างงานในอุตสาหกรรมการผลิตต่อการจ้างงานรวมทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๙.๓ เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ให้แก่โรงงานอุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

ตัวชี้วัด ๙.๓.๑ สัดส่วนของมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมขนาดเล็กต่อ มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๙.๓.๒ สัดส่วนของอุตสาหกรรมขนาดเล็กที่มีการกู้ยืม หรือมีวงเงินที่ธนาคารให้กู้ยืม

เป้าหมายย่อย ๙.๔ ยกกระตือรือร้นโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๙.๔.๑ ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อหน่วยมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายย่อย ๙.๕ เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร ๑ ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน

ตัวชี้วัดที่ ๙.๕.๑ สัดส่วนของค่าใช้จ่ายด้านการวิจัยและพัฒนา ต่อ GDP

ตัวชี้วัดที่ ๙.๕.๒ สัดส่วนนักวิจัย (เทียบเท่ากับการทำงานเต็มเวลา) ต่อประชากร ๑,๐๐๐,๐๐๐ คน

เป้าหมายย่อย ๙.๖ อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและมีความยืดหยุ่นในประเทศกำลังพัฒนาผ่านการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยีและด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

ตัวชี้วัดที่ ๙.๖.๑ การสนับสนุนระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการทั้งหมด (ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และกระแสความช่วยเหลืออย่างเป็นทางการอื่น (OOF)) ในด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายย่อย ๙.๗ สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

ตัวชี้วัด ๙.๗.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีระดับสูง และระดับกลาง ต่อมูลค่าเพิ่มรวมทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๙.๘ เพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและมุ่งจัดให้มีการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๙.๘.๑ สัดส่วนของประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ จำแนกตามเทคโนโลยี

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๑ บรรลุการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดอย่างก้าวหน้าและยั่งยืน โดยให้มีอัตราเติบโตสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๐.๑.๑ อัตราการเติบโตของการใช้จ่ายในครัวเรือนหรือรายได้ต่อหัว ในกลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดและในกลุ่มประชากรทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๑๐.๒ เสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมความครอบคลุมทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความพิการ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา สถานะทางเศรษฐกิจ หรืออื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัดที่ ๑๐.๒.๑ สัดส่วนประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ของรายได้มัธยฐาน จำแนกตาม เพศ อายุ และผู้พิการ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๓ สร้างหลักประกันถึงโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการปฏิบัติที่เหมาะสมในเรื่องดังกล่าว

ตัวชี้วัด ๑๐.๓.๑ สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติ ภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๔ นำนโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม มาใช้ และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างก้าวหน้า

ตัวชี้วัด ๑๐.๔.๑ สัดส่วนค่าตอบแทนแรงงานต่อ GDP

ตัวชี้วัด ๑๐.๔.๒ ผลกระทบจากการจัดสรรรายได้ (redistributive impact) ของนโยบายการคลัง

เป้าหมายย่อย ๑๐.๕ ปรับปรุงกฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการตามกฎระเบียบดังกล่าว

ตัวชี้วัด ๑๐.๕.๑ ตัวชี้วัดเสถียรภาพของระบบการเงิน (Financial Soundness Indicators)

เป้าหมายย่อย ๑๐.๖ สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจในสถาบันการเงินและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้เป็นสถาบันที่มีประสิทธิภาพ เชื่อถือ มีความรับผิดชอบ และมีความชอบธรรมมากขึ้น

ตัวชี้วัด ๑๐.๖.๑ สัดส่วนของสมาชิกและสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๐.๗ อำนาจความสะดวกในการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนให้เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงให้การดำเนินงานเป็นไปตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๑ ค่าใช้จ่ายในการจัดหางานที่ลูกจ้างต้องจ่าย คิดเป็นสัดส่วนของรายได้ประจำเดือนที่ได้รับจากประเทศปลายทาง

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๒ จำนวนประเทศที่มีนโยบายที่เอื้อต่อการโยกย้ายถิ่นฐานและเคลื่อนย้ายของคนที่เป็นระเบียบ ปลอดภัย ปกติ และมีความรับผิดชอบ

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๓ จำนวนผู้เสียชีวิตหรือสูญหายในกระบวนการโยกย้ายถิ่นฐานไปยังปลายทางระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๔ สัดส่วนประชากรที่เป็นผู้อพยพ (refugee) จำนวนตามประเทศต้นทาง

เป้าหมายย่อย ๑๐.๗ ปฏิบัติตามหลักการปฏิบัติอย่างเป็นพิเศษและแตกต่าง (Special and Differential treatment – S&D) สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ให้สอดคล้องตามข้อตกลงขององค์การการค้าโลก

ตัวชี้วัด ๑๐.๗.๑ สัดส่วนของรายการภาษีศุลกากร (tariff lines) ของสินค้านำเข้าจากประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและประเทศกำลังพัฒนา ที่ไม่มีข้อกีดกันทางภาษีอากร (zero-tariff)

เป้าหมายย่อย ๑๐.๘ สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการไหลของเงิน รวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด ประเทศแถบแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้สอดคล้องกับแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๑๐.๘.๑ ทรัพยากรเพื่อการพัฒนาทั้งหมด จำแนกตามประเทศที่ได้รับความช่วยเหลือ และประเทศผู้ให้การช่วยเหลือ และ ประเภทของการให้ความช่วยเหลือ (เช่น การช่วยเหลือด้านการพัฒนา อย่างเป็นทางการ (ODA) การลงทุนทางตรงของต่างประเทศ (FDI) และอื่น ๆ)

เป้าหมายย่อย ๑๐.๙ ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานย้ายถิ่น (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ ๓ และจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ ๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๐.๙.๑ สัดส่วนของค่าใช้จ่ายการส่งเงินกลับประเทศต่อจำนวนเงินรวมที่ส่งกลับ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๑.๑ สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่เพียงพอ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๑.๑ สัดส่วนของประชากรในเขตเมืองที่อาศัยอยู่ในชุมชนแออัด ที่อยู่อาศัยนอกระบบ หรือที่ไม่เหมาะสม

เป้าหมายย่อย ๑๑.๒ จัดให้ทุกคนเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้พัฒนาความปลอดภัยทางถนน ขยายการขนส่งสาธารณะและคำนึงถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็กผู้พิการ และผู้สูงอายุ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่เข้าถึงขนส่งสาธารณะได้อย่างสะดวก จำแนกตาม เพศ อายุ และผู้พิการ

เป้าหมายย่อย ๑๑.๓ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๓.๑ สัดส่วนของอัตราการใช้ที่ดินต่ออัตราการเติบโตของประชากร

ตัวชี้วัด ๑๑.๓.๒ สัดส่วนของเมืองที่ภาคประชาสังคมเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงในการวางแผนการบริหารจัดการเมือง โดยมีการดำเนินการเป็นประจำและอย่างเป็นประชาธิปไตย

เป้าหมายย่อย ๑๑.๔ เสริมความพยายามในการปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

ตัวชี้วัด ๑๑.๔.๑ รายจ่ายรวมต่อหัวประชากรในด้านการสงวน การป้องกัน และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมและมรดกทางธรรมชาติ จำแนกตามแหล่งเงินสนับสนุน (ภาครัฐ/เอกชน) ประเภทมรดก (ทางวัฒนธรรม ทางธรรมชาติ) และระดับของรัฐบาล (ประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น/เทศบาล)

เป้าหมายย่อย ๑๑.๕ ลดจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้ที่ได้รับผลกระทบตลอดจนลดความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจเทียบเคียงกับ GDP ของโลก ที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวข้องกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบางภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๕.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหายและผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๑๑.๕.๒ ความสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากภัยพิบัติเทียบเคียงกับ GDP

ตัวชี้วัด ๑๑.๕.๓ (ก) ความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานหลัก และ (ข) จำนวนการบริการพื้นฐานที่หยุดชะงักอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติ

เป้าหมายย่อย ๑๑.๖ ลดผลกระทบทางลบของเมืองต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรรวมถึงการให้ความสำคัญกับคุณภาพอากาศและการจัดการขยะมูลฝอย และของเสียอื่นๆ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๖.๑ สัดส่วนของขยะมูลฝอยชุมชน (MSW) ที่มีการจัดเก็บและจัดการในสถานที่ที่มีการควบคุมต่อปริมาณขยะชุมชนรวม และจำแนกตามเมือง

ตัวชี้วัด ๑๑.๖.๒ ระดับค่าเฉลี่ยทั้งปีของฝุ่นละอองขนาดเล็ก (เช่น PM๒.๕ และ PM๑๐) ในเขตเมือง (ถ่วงน้ำหนักกับประชากร)

เป้าหมายย่อย ๑๑.๗ จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียวที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้โดยถ้วนหน้าโดยเฉพาะสำหรับผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้พิการ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๗.๑ ส่วนแบ่งเฉลี่ยของพื้นที่เมืองที่เป็นพื้นที่เปิดสาธารณะสำหรับทุกคน จำแนกตามเพศ อายุ และผู้พิการ

ตัวชี้วัด ๑๑.๗.๒ สัดส่วนของผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางร่างกาย หรือเพศ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพความพิการ และสถานที่เกิดเหตุ ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

เป้าหมายย่อย ๑๑.๘ สนับสนุนการเชื่อมโยงเชิงบวกทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบทโดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและภูมิภาค

ตัวชี้วัด ๑๑.๘.๑ จำนวนประเทศที่มีนโยบายระดับชาติด้านการพัฒนาเมืองหรือแผนพัฒนาภาค ซึ่งมี (ก) ความสอดคล้องกับพลวัตของประชากร (ข) ความสมดุลของการพัฒนาเชิงพื้นที่ และ (ค) การเพิ่มพื้นที่การคลัง (fiscal space) ของท้องถิ่น

เป้าหมายย่อย ๑๑.๘ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการเพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบ และปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิทัศน์ต้านภัยพิบัติและให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกกระดับ โดยเป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยง

ตัวชี้วัด ๑๑.๘.๑ จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับประเทศที่สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๑.๘.๒ สัดส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่นที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๑.๙ สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุดรวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและความต้านทานและยืดหยุ่นโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๑๑.๙.๑ *ยังอยู่ระหว่างการพัฒนา*

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๑ ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบระยะ ๑๐ ปีของแผนงานว่าด้วยแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๒.๑.๑ จำนวนประเทศที่มีการพัฒนา รับรอง หรือนำใช้เครื่องมือการดำเนินนโยบายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมการเปลี่ยนผ่านสู่การผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๒ บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๒.๑ ร่องรอบการใช้วัตถุดิบ (Material Footprint) ร่องรอยการใช้วัตถุดิบต่อหัว ประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

ตัวชี้วัดที่ ๑๒.๒.๒ การบริโภควัตถุดิบในประเทศ การบริโภควัตถุดิบในประเทศต่อหัวประชากร และต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๓ ลดของเสียอาหาร (food waste) ของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหาร (food loss) ตลอดการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๓.๑ (ก) ดัชนีการสูญเสียอาหาร (ข) ดัชนีของเสียอาหาร

เป้าหมายย่อย ๑๒.๔ บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๔.๑ จำนวนภาคีสมาชิกของข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมว่าด้วยของเสียอันตราย และสารเคมีอื่น ๆ ที่บรรลุวัตถุประสงค์ของพันธกรณีและข้อผูกพันในการถ่ายทอดข้อมูลตามที่กำหนดไว้ในแต่ละข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง

ตัวชี้วัด ๑๒.๔.๒ (ก) ของเสียอันตรายที่เกิดขึ้นต่อหัวประชากร และ (ข) สัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัด จำแนกตามประเภทการบำบัด

เป้าหมายย่อย ๑๒.๕ ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๕.๑ อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ระดับประเทศ (national recycling rate) (จำนวนตันของวัสดุที่ถูกนำกลับมาใช้ใหม่)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๖ สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และบูรณาการข้อมูลด้านความยั่งยืนไว้ในรอบการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๑๒.๖.๑ จำนวนบริษัทที่จัดทำรายงานความยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๗ ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบาย และการให้ลำดับความสำคัญของประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๒.๗.๑ จำนวนประเทศที่นำนโยบายและแผนปฏิบัติงานด้านการจัดซื้อจัดจ้างที่ยั่งยืนในภาครัฐไปปฏิบัติ

เป้าหมายย่อย ๑๒.๘ สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและมีความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๒.๘.๑ ระดับการดำเนินการเพื่อบรรลุ (๑) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (๒) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเรื่องหลักใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตร (ค) การศึกษาของครู และ (ง) การประเมินผลนักเรียน

เป้าหมายย่อย ๑๒.๙ สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่แบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

ตัวชี้วัด ๑๒.๙.๑ กำลังผลิตติดตั้งพลังงานหมุนเวียนในประเทศกำลังพัฒนา (วัดต่อหัวประชากร)

เป้าหมายย่อย ๑๒.๑๐ พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อติดตามผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนในด้านการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๑๒.๑๐.๑ ดำเนินการใช้เครื่องมือทางการบัญชีที่มีมาตรฐานเพื่อติดตามมิติทางเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อมของความยั่งยืนทางการท่องเที่ยว

เป้าหมายย่อย ๑๒.๑๑ ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาด ให้สอดคล้องกับบริบทของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้น เพื่อสะท้อนให้เห็นผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด ๑๒.๑๑.๑ สัดส่วนของเงินอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลต่อหน่วย GDP (ด้านการผลิตและการบริโภค)

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายย่อย ๑๓.๑ เสริมภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๓.๑.๑ จำนวนผู้เสียชีวิต สูญหาย และผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงอันเป็นผลมาจากภัยพิบัติต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน

ตัวชี้วัด ๑๓.๑.๒ จำนวนประเทศที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับประเทศที่สอดคล้องกับกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๓.๑.๓ สัดส่วนของหน่วยงานระดับท้องถิ่นที่มีและดำเนินการตามยุทธศาสตร์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติระดับท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระดับประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๓.๒ บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบายยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

ตัวชี้วัด ๑๓.๒.๑ จำนวนประเทศที่จัดทำกรมีส่วนร่วมกับประเทศกำหนด (NDC) ยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ (NAP) และยุทธศาสตร์ในรายงานการดำเนินงานด้านการปรับตัว (Adaptation communications) ตามที่รายงานต่อสำนักเลขาธิการกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติ ว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC)

ตัวชี้วัด ๑๓.๒.๒ ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวม ต่อปี

เป้าหมายย่อย ๑๓.๓ พัฒนาการศึกษ การสร้างความรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์ และของสถาบันในเรื่องการลดผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเตือนภัยล่วงหน้า

ตัวชี้วัด ๑๓.๓.๑ ระดับการดำเนินการเพื่อบรรจุ (๑) การศึกษาเพื่อความเป็นพลเมืองโลก และ (๒) การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นเรื่องหลักใน (ก) นโยบายการศึกษาของประเทศ (ข) หลักสูตร (ค) การศึกษาของครู (ง) การประเมินผลนักเรียน

เป้าหมายย่อย ๑๓.๔ ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกพันต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวนหนึ่งแสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เพื่อสนองความต้องการของประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้บริบทของการดำเนินมาตรการลดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความโปร่งใสในการดำเนินงาน ตลอดจนจัดหาเงินทุนเพื่อให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการได้เต็มที่โดยเร็ว

ตัวชี้วัด ๑๓.๔.๑ จำนวนเงินที่ได้รับการจัดสรรและระดมทุนได้ต่อปี (ดอลลาร์สหรัฐ) เทียบเคียงกับเป้าหมายการระดมทุนสะสมต่อเนื่องให้ได้ ๑ แสนล้านเหรียญตามพันธสัญญาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๘

เป้าหมายย่อย ๑๓.๔ ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิภาพในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก โดยให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน ชุมชนท้องถิ่นและชุมชนชายขอบ

ตัวชี้วัด ๑๓.๕.๑ จำนวนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ที่จัดทำกรมีส่วนร่วมกับประเทศกำหนด (NDCs) ยุทธศาสตร์ระยะยาว แผนการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยุทธศาสตร์ในรายงานการดำเนินงานด้านการปรับตัว (Adaptation communications) ตามที่รายงานต่อสำนักเลขาธิการกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC)

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๔.๑ ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน รวมถึงขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘

ตัวชี้วัด ๑๔.๑.๑ (a) (ก) ดัชนีของปรากฏการณ์ยูโทรฟิเคชัน (eutrophication) และ (ข) ความหนาแน่นของขยะพลาสติกในทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๒ บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิคุ้มกันและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟู เพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๔.๒.๑ จำนวนประเทศที่ใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศในการบริหารจัดการพื้นที่ทางทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๓ ลดและแก้ปัญหามลพิษของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๑๔.๓.๑ ค่าความเป็นกรดในทะเลเฉลี่ย (pH) โดยวัดจากสถานีสู่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนให้เห็นชอบร่วมกัน

เป้าหมายย่อย ๑๔.๔ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้กำกับการทำการประมงอย่างมีประสิทธิภาพ และยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม (IUU) และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดให้อยู่ในระดับผลผลิตสูงสุดที่ยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

ตัวชี้วัด ๑๔.๔.๑ สัดส่วนของมวลสัตว์น้ำที่อยู่ในระดับความยั่งยืนทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๔.๕ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

ตัวชี้วัด ๑๔.๕.๑ ขอบเขตพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๖ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ยับยั้งการลดทุนการประมงบางรูปแบบที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการลดทุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงาน และไร้การควบคุม และระงับการริเริ่มการลดทุนในลักษณะดังกล่าว โดยตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษ

และแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการรื้อถอนการประมงขององค์การการค้าโลก

ตัวชี้วัด ๑๔.๖.๑ ระดับความก้าวหน้าการดำเนินการใช้เครื่องมือ/กลไกระหว่างประเทศ เพื่อต่อสู้กับการประมงที่ผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม

เป้าหมายย่อย ๑๔.๗ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓ เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด ๑๔.๗.๑ สัดส่วนของผลผลิตจากการประมงที่ยั่งยืนต่อ GDP ในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และทุกประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๔.๘ เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยสมุทรศาสตร์ เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพทางทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๑๔.๘.๑ สัดส่วนงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรเพื่อการวิจัยในด้านเทคโนโลยีทางทะเล

เป้าหมายย่อย ๑๔.๙ จัดให้ชาวประมงพื้นบ้านรายเล็กเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาด

ตัวชี้วัด ๑๔.๙.๑ ระดับความก้าวหน้าการนำใช้กรอบกฎหมาย / ข้อบังคับ / นโยบาย / กรอบการปฏิบัติงานที่ตระหนักและคุ้มครองสิทธิในการทำประมงขนาดเล็ก

เป้าหมายย่อย ๑๔.๑๐ เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนในอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล (UNCLOS) ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ๑๕๘ ของเอกสาร The Future We Want

ตัวชี้วัด ๑๔.๑๐.๑ จำนวนประเทศที่มีความก้าวหน้าในการให้สัตยาบันยอมรับ และนำกรอบการทำงานเชิงกฎหมาย/ นโยบาย/ สถาบัน และเครื่องมือในการแปลงกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับมหาสมุทรมาใช้ ดังที่สะท้อนอยู่ใน UNCLOS เพื่อการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง พื้่นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน ต่อสู้ การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟูป่า และการใช้ระบบนิเวศบนบกและแหล่งน้ำจืดในแผ่นดิน รวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำภูเขาและพื้นที่แห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๑.๑ สัดส่วนของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ดินทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๑๕.๑.๒ สัดส่วนของพื้นที่สำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพทั้งทางบกและแหล่งน้ำจืด ซึ่งเป็นพื้นที่คุ้มครอง จำแนกตามประเภทระบบนิเวศ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๒ ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลกอย่างจริงจัง ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๒.๑ ความก้าวหน้าในการบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๕.๓ต่อต้านการกลายสภาพเป็นทะเลทราย พื้นที่ดินและดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงที่ดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ภัยแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะ บรรลุถึงความสมดุลของการจัดการทรัพยากรที่ดิน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๓.๑ สัดส่วนของที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรมต่อพื้นที่ทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๑๕.๔ สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศในการสร้างผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๔.๑ ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่มีความสำคัญต่อความหลากหลายทางชีวภาพบนภูเขา

ตัวชี้วัด ๑๕.๔.๒ (ก) ดัชนีพื้นที่ภูเขาสีเขียว (Mountain Green Cover Index) และ (ข) สัดส่วนที่ดินภูเขาที่เสื่อมโทรม

เป้าหมายย่อย ๑๕.๕ ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

ตัวชี้วัด ๑๕.๕.๑ ดัชนีบัญชีชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม (Red List Index)

เป้าหมายย่อย ๑๕.๖ ส่งเสริมการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม ตามข้อตกลงระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๕.๖.๑ จำนวนประเทศที่มีการใช้กรอบทางกฎหมาย กรอบการบริหารงาน และกรอบนโยบาย ที่ประกันความเป็นธรรมและความเท่าเทียมในการแบ่งปันผลประโยชน์

เป้าหมายย่อย ๑๕.๗ ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

ตัวชี้วัด ๑๕.๗.๑ สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย

เป้าหมายย่อย ๑๕.๘ นำมาตรการเพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานต่อระบบนิเวศบกและน้ำ และควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๘.๑ สัดส่วนประเทศที่ใช้กฎหมายระดับชาติที่เกี่ยวข้อง และจัดสรรทรัพยากรเพื่อป้องกันหรือควบคุมชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรานอย่างเพียงพอ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๙ บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การจัดทำแผน กระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๕.๙.๑ (ก) จำนวนประเทศที่กำหนดเป้าหมายระดับชาติที่สอดคล้องหรือใกล้เคียงกับเป้าหมายที่ ๒ ของ Aichi Biodiversity ของแผนยุทธศาสตร์ความหลากหลายทางชีวภาพ ค.ศ. ๒๐๑๑-๒๐๒๐ ไว้ในยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการความหลากหลายทางชีวภาพระดับชาติ (NBSAP) และมีรายงานความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว (ข) บูรณาการความหลากหลายทางชีวภาพในระบบการรายงานและบัญชีประชาชาติ (การดำเนินการตามระบบบัญชีเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม SEEA)

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑๐ ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่ง เพื่ออนุรักษ์และใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๕.๑๐.๑ (ก) มูลค่าการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน (ข) รายได้และเงินทุนจากการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑๑ ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และสร้างแรงจูงใจที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

ตัวชี้วัด ๑๕.๑๑.๑ (ก) มูลค่าการช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) และการใช้จ่ายของรัฐบาลด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน (ข) รายได้และเงินทุนจากการใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายย่อย ๑๕.๑๒ เพิ่มทุนการสนับสนุนในระดับโลกแก่ความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่า การเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

ตัวชี้วัด ๑๕.๑๒.๑ สัดส่วนของการค้าสัตว์ป่าที่ถูกล่าหรือถูกขนย้ายอย่างผิดกฎหมาย

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑ ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๑ จำนวนเหยื่อฆาตกรรม ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามเพศ และอายุ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๒ การเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้ง ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามอายุ เพศ และสาเหตุ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๓ สัดส่วนของประชากรที่ได้รับความรุนแรง (ก) ทางร่างกาย (ข) จิตใจ และ (ค) ทางเพศ ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๑.๔ สัดส่วนประชากรที่รู้สึกปลอดภัยเมื่อเดินในบริเวณพื้นที่ที่อาศัยเพียงลำพังในเวลากลางคืน

เป้าหมายย่อย ๑๖.๒ ยุติการข่มเหง การแสวงหาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๑ สัดส่วนของเด็กอายุ ๑-๑๗ ปี ที่เคยถูกทำร้ายทางร่างกายและ/หรือข่มเหงทางจิตใจโดยผู้ดูแลในเดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๒ จำนวนเหยื่อการค้ามนุษย์ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน จำแนกตามเพศ อายุ และรูปแบบการแสวงหาประโยชน์

ตัวชี้วัด ๑๖.๒.๓ สัดส่วนของผู้หญิงและผู้ชาย อายุ ๑๘-๒๙ ปีที่เคยถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ ก่อนอายุ ๑๘ ปี

เป้าหมายย่อย ๑๖.๓ ส่งเสริมหลักนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าทุกคนสามารถเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียม

ตัวชี้วัด ๑๖.๓.๑ สัดส่วนของเหยื่อความรุนแรงใน ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ซึ่งได้แจ้งการกระทำอันรุนแรงนั้นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจหน้าที่ หรือกลไกทางการในการยุติข้อขัดแย้ง

ตัวชี้วัด ๑๖.๓.๒ สัดส่วนของจำนวนผู้ต้องขังที่ศาลยังไม่พิพากษาต่อจำนวนนักโทษทั้งหมด

ตัวชี้วัด ๑๖.๓.๓ สัดส่วนของประชากรที่มีปัญหาความขัดแย้งในช่วง ๒ ปีที่ผ่านมา และเข้าถึงกลไกการแก้ปัญหาความขัดแย้งทั้งที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ จำแนกตามประเภทของกลไก

เป้าหมายย่อย ๑๖.๔ ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๖.๔.๑ มูลค่ารวมทั้งหมดของกระแสเข้าออกของเงินที่ผิดกฎหมาย (หน่วยเป็น ดอลลาร์สหรัฐ)

ตัวชี้วัด ๑๖.๔.๒ สัดส่วนของอาชญากรรมที่ถูกยึด ค้นพบ และส่งมอบ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้ติดตามและระบุแหล่งที่มาหรือบริบทที่ผิดกฎหมายของอาชญากรรม โดยเป็นไปตามมาตรฐานและเครื่องมือทางกฎหมายระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๕ ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

ตัวชี้วัด ๑๖.๕.๑ สัดส่วนของบุคคลที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๕.๒ สัดส่วนขององค์กรธุรกิจที่เคยติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างน้อย ๑ ครั้ง และมีการให้สินบนหรือถูกเรียกสินบนโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงระยะเวลา ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

เป้าหมายย่อย ๑๖.๖ พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

ตัวชี้วัด ๑๖.๖.๑ สัดส่วนการเบิกจ่ายต่องบประมาณที่ได้รับการอนุมัติแล้ว จำแนกเป็น ภาค (หรือจำแนกตามรหัสงบประมาณ หรือที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)

ตัวชี้วัด ๑๖.๖.๒ สัดส่วนประชากรที่พึงพอใจกับบริการสาธารณะครั้งล่าสุดที่ตนได้ใช้บริการ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๗ สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

ตัวชี้วัด ๑๖.๗.๑ สัดส่วนตำแหน่งในสถาบันของรัฐระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึง (ก) สถานิติบัญญัติ (ข) บริการสาธารณะ และ (ค) คณะตุลาการ เปรียบเทียบกับการกระจายตัวในระดับชาติ โดยจำแนกตามเพศ อายุ ผู้พิการ และกลุ่มประชากร

ตัวชี้วัด ๑๖.๗.๒ สัดส่วนของประชากรที่เชื่อว่ามีกระบวนการตัดสินใจที่ครอบคลุมและตอบสนองความต้องการ จำแนกตามเพศ อายุ ความพิการ และกลุ่มประชากร

เป้าหมายย่อย ๑๖.๘ ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันที่เกี่ยวข้องกับธรรมาภิบาลโลก

ตัวชี้วัด ๑๖.๘.๑ สัดส่วนของสมาชิก และสิทธิในการออกเสียงของประเทศกำลังพัฒนาในองค์กรระหว่างประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๙ จัดให้มีอัตลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีการจดทะเบียนเกิด (สูติบัตร) ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๖.๙.๑ สัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า ๕ ปีที่มีการจดทะเบียนการเกิดกับหน่วยงานของรัฐ จำแนกตามอายุ

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑๐ สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน ตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๐.๑ จำนวนคดีที่พิสูจน์แล้วว่าเป็นจริง (verified) เกี่ยวกับการฆาตกรรม (killing) การลักพาตัว (kidnapping) การอุ้มหาย (enforced disappearance) การควบคุมตัวโดยพลการ (arbitrary detention) การทรมาน (torture) ที่กระทำต่อผู้สื่อข่าว บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับสื่อ สหภาพแรงงาน และผู้พิทักษ์สิทธิมนุษยชน ในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๐.๒ จำนวนประเทศที่ใช้และดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมายและ/หรือนโยบายที่รับประกันว่าสาธารณชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑๑ เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๑.๑ การมีองค์กรอิสระด้านสิทธิมนุษยชนที่สอดคล้องกับหลักสนธิสัญญาปารีส (Paris Principles)

เป้าหมายย่อย ๑๖.๑๒ ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๖.๑๒.๑ สัดส่วนของประชากรที่รายงานว่ารู้สึกถูกเลือกปฏิบัติหรือถูกคุกคามในช่วง ๑๒ เดือนที่ผ่านมา ตามข้อบัญญัติพื้นฐานของการห้ามเลือกปฏิบัติภายใต้กฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationการดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑ เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อปรับปรุงขีดความสามารถของประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

ตัวชี้วัด ๑๗.๑.๑ สัดส่วนรายได้ภาครัฐรวม ต่อ GDP จำแนกตามแหล่งที่มาของรายได้

ตัวชี้วัด ๑๗.๑.๒ สัดส่วนงบประมาณภายในประเทศที่จัดสรรจากภาษีภายในประเทศ

เป้าหมายย่อย ๑๗.๒ ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) อย่างเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา ร้อยละ ๐.๗ และมีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดร้อยละ ๐.๑๕ ถึง ร้อยละ ๐.๒๐ โดยผู้ให้ ODA ควรพิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๑๗.๒.๑ ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA) สุทธิ ยอดรวม และที่ให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยคิดเป็นสัดส่วนรายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI) ของผู้บริจาคที่เป็นสมาชิกของคณะกรรมการความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนา (Development Assistance Committee) ของ OECD

เป้าหมายย่อย ๑๗.๓ ระดมทรัพยากรทางการเงินสำหรับประเทศกำลังพัฒนาเพิ่มเติม จากแหล่งที่หลากหลาย

ตัวชี้วัด ๑๗.๓.๑ ทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมที่ได้รับการระดมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๗.๓.๒ สัดส่วนของมูลค่าการโอนเงินกลับประเทศ (เป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐ) ต่อ GDP ทั้งหมด

เป้าหมายย่อย ๑๗.๔ ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศยากจนที่มีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้ (debt distress)

ตัวชี้วัด ๑๗.๔.๑ สัดส่วนภาระหนี้ (debt service) ต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ

เป้าหมายย่อย ๑๗.๕ ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

ตัวชี้วัด ๑๗.๕.๑ จำนวนประเทศที่ยอมรับและดำเนินการตามกฎหมายเกณฑ์การส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าหมายย่อย ๑๗.๖ เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ได้-ได้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ ตาม

เงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยี (Technology Facilitation Mechanism) ของโลก

ตัวชี้วัด ๑๗.๖.๑ จำนวนผู้ลงทะเบียนใช้อินเทอร์เน็ตบรอดแบนด์ประจำที่ ต่อผู้อยู่อาศัย ๑๐๐ คน จำแนกตามความเร็ว

เป้าหมายย่อย ๑๗.๗ ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยี ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนา ภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยความสะดวกแก่ประเทศกำลังพัฒนา รวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

ตัวชี้วัด ๑๗.๗.๑ จำนวนเงินทุนรวมที่ให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนการพัฒนา การถ่ายทอด การเผยแพร่ และการกระจายของเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

เป้าหมายย่อย ๑๗.๘ ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

ตัวชี้วัด ๑๗.๘.๑ สัดส่วนประชากรที่ใช้อินเทอร์เน็ต

เป้าหมายย่อย ๑๗.๙ เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิภาพและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

• **ตัวชี้วัด ๑๗.๙.๑** มูลค่าเงินดอลลาร์ ของการให้ความช่วยเหลือทางการเงินและทางวิชาการแก่ประเทศกำลังพัฒนา (รวมถึงผ่านความร่วมมือ เหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี) ที่ได้ให้คำมั่นไว้

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๐ ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีที่เป็นสากล มีกติกา เปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านข้อสรุปของการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๐.๑ ค่าเฉลี่ยของอัตราภาษีศุลกากรถ่วงน้ำหนักทั่วโลก

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๑ เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยมุ่งเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้น ๒ เท่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๑.๑ ส่วนแบ่งของการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการส่งออกรวมของโลก

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๒ ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับคำตัดสินขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่ายและมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๒.๑ ภาษีศุลกากรเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักที่ประเทศกำลังพัฒนา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก เผชิญอยู่

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๓ เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๓.๑ ผังติดตามเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomic Dashboard)

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๔ ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๔.๑ จำนวนประเทศที่มีกลไกเสริมสร้างความสอดคล้องของนโยบายด้านการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๕ เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๕.๑ ระดับของการที่ผู้ให้ความร่วมมือเพื่อพัฒนานำใช้กรอบติดตามผลลัพธ์และเครื่องมือการจัดทำแผนที่ประเทศเป็นเจ้าของ

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๖ ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรทางการเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๖.๑ จำนวนประเทศที่รายงานความก้าวหน้าตามกรอบการติดตามประสิทธิผลของการพัฒนาที่มีผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๗ สนับสนุนและส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-ภาคเอกชน และประชาสังคม สร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๗.๑ จำนวนเงินดอลลาร์สหรัฐที่มีภาระผูกพันให้ใช้ในโครงการความร่วมมือภาครัฐ-เอกชนด้านโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๘ ยกระดับการสนับสนุนด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถให้กับประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ให้เพิ่มการมีอยู่ของข้อมูลที่มีคุณภาพ ทันเวลาและเชื่อถือได้ จำแนกตามรายได้ เพศ อายุ เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ สถานะการอพยพ ความพิการ ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ และคุณลักษณะอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามบริบทของประเทศ ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๘.๑ ตัวชี้วัดขีดความสามารถเชิงสถิติเพื่อการติดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๘.๒ จำนวนประเทศที่มีกฎหมายด้านสถิติของประเทศที่สอดคล้องกับหลักพื้นฐานของสถิติทางการ

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๘.๓ จำนวนประเทศที่มีแผนสถิติระดับประเทศที่ได้รับเงินทุนสนับสนุนอย่างเต็มที่และอยู่ระหว่างการดำเนินการ จำแนกตามแหล่งเงินทุน

เป้าหมายย่อย ๑๗.๑๙ ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี พ.ศ. ๒๕๗๓

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๙.๑ มูลค่าเงินดอลลาร์ของทรัพยากรที่จัดสรรเพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถด้านสถิติของประเทศกำลังพัฒนา

ตัวชี้วัด ๑๗.๑๙.๒ สัดส่วนของประเทศที่ (ก) มีการดำเนินการสำมะโนประชากรและสำมะโนครัวเรือนอย่างน้อยหนึ่งครั้งในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมา และ (ข) มีการจดทะเบียนการเกิด ร้อยละ ๑๐๐ และ จดทะเบียนการตาย ร้อยละ ๘๐

๒.๓.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด/ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

เนื่องด้วย แผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะสิ้นสุดลงใน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยการจัดทำแผนพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕) อยู่ระหว่างการจัดทำของแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ (อุดรธานี หนองคาย เลย หนองบัวลำภู บึงกาฬ)

๒. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ (สกลนคร นครพนม มุกดาหาร)

๓. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง (ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด)

๔. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ (นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์)

๕. แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ยโสธร ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ)

ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖–๒๕๗๐) ฉบับ ทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกอบด้วย ๕ จังหวัด ได้แก่ **อุดรธานี เลย หนองคาย หนองบัวลำภู และบึงกาฬ** โดยมีจุดเด่นด้านการเชื่อมโยงการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวกับประเทศในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

๑. **บทบาทของภาค** มุ่งพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ให้เป็นฐาน เกษตรอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าสูง ศูนย์กลางการค้า การลงทุน และโลจิสติกส์เชื่อมโยงอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

ส่งเสริมการท่องเที่ยวมาตรฐานสากล พัฒนาทรัพยากรมนุษย์และคุณภาพชีวิต ควบคู่กับการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างสมดุลและยั่งยืน

๒. ทิศทางการพัฒนาภาค ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เป็น “เกษตร อุตสาหกรรมชั้นนำ ศูนย์กลางการค้าและโลจิสติกส์ การท่องเที่ยว มาตรฐานสากล เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน”

๓. เป้าหมายการพัฒนา

- ๓.๑ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของกลุ่มจังหวัดสบายดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓.๒ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าการค้าชายแดนของกลุ่มสบายดี เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓.๓ รายได้จากการท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕
- ๓.๔ สัดส่วนคนจนในพื้นที่กลุ่ม จังหวัดสบายดี ลดลงร้อยละ ๕
- ๓.๕ สัดส่วนปริมาณขยะที่กำจัด ถูกต้องต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้นร้อยละ ๓

๔. ประเด็นการพัฒนา

ส่วนใหญ่กำหนดประเด็นการพัฒนาที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนา ศักยภาพ โอกาส ปัญหา และความต้องการของพื้นที่ รวมทั้งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ และทิศทางการพัฒนาภาค

- ๔.๑ พัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดสบายดีให้ได้มาตรฐานสากล
- ๔.๒ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน
- ๔.๓ พัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรปลอดภัยสู่เกษตรอินทรีย์อย่างเป็นระบบ
- ๔.๔ การรักษาสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๔.๕ พัฒนาทุนมนุษย์และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม

๒.๓.๕. ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด

คำขวัญประจำจังหวัด

- 1 **ตราประจำจังหวัด** เป็นรูป ท้าวเวสสุวรรณหรือท้าวสุทนต์ เป็นพญายักษ์ถือกระบองซึ่งเป็นท้าวโลกบาล ผู้คุ้มครองรักษาโลกประจำอยู่ที่ศุภะหรือทิศอุดร ออกแบบโดยกรมศิลปากร เมื่อ พ.ศ.๒๔๘๓
- 2 **ธงประจำจังหวัด** เป็นธงรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าสีแดง มีรูปท้าวเวสสุวรรณซึ่งเป็นดวงตราประจำจังหวัด อยู่กึ่งกลางผืนธง
- 3 **ดอกไม้ประจำจังหวัด** คือ ดอกทองกวาวหรือดอกจาน ต้นทองกวาวหรือต้นจานเป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ สูง 8-15 เมตร ดอกใหญ่รูปดอกถั่ว สีแสด จะออกดอกในช่วงเดือน มกราคม-มีนาคม
- 4 **ต้นไม้ประจำจังหวัด** คือ ต้นรังหรือต้นชิง เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ สูง 15-20 เมตร ใบรูปไข่ ดอกสีเหลือง มีกลิ่นหอม ออกดอกในช่วงเดือน มีนาคม-เมษายน

กรมหลวงประจักษ์สร้างเมือง สือเลื่องแหล่งธรรมะ
อารยธรรมห้าพันปี ธานีผ้าหมี่ขิด ธรรมชาติเนรมิตทะเลบัวแดง
แรงศรัทธาศรีสุทโธปทุมมาคำชะโนด

แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ (ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. ๒๕๗๐) เป็นการกำหนดทิศทางการ ดำเนินงานเพื่อการพัฒนาของจังหวัดอุดรธานี ซึ่งจัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ จังหวัดอุดรธานี (ก.บ.จ.) ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ บัญญัติให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา เศรษฐกิจและสังคมในระดับชาติ และความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดและพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ มาตรา ๒๐, ๒๑, และ ๒๔ กำหนดให้จังหวัดกำหนดเป้าหมายการ พัฒนาจังหวัดและจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดให้มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ ชาติรวมถึง คำนึงถึงเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค ความต้องการและศักยภาพของประชาชน ในจังหวัด โดย จัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับทุกภาคส่วนในจังหวัดเพื่อปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัด ให้มีความ สมบูรณ์ มากยิ่งขึ้น และผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) จังหวัดอุดรธานีแล้ว โดยได้มีความเห็นชอบตรงกันการกำหนดทิศทาง และแนวทางการพัฒนาจังหวัด อุดรธานีดังนี้

เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองอัจฉริยะ ศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยว และโมเดลในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง”

พันธกิจ

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวก และการยกระดับมาตรฐานแรงงาน สถานประกอบการ และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- ๒) พัฒนาการผลิตและการตลาด เกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ เกษตรมูลค่าสูง เกษตรอุตสาหกรรม และส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและความมั่นคงของ เศรษฐกิจฐานราก
- ๓) พัฒนาทุนมนุษย์ ด้านการศึกษา สาธารณสุข และพลังงานสังคม เพื่อพัฒนาศักยภาพ คนตลอดช่วงชีวิต และลดความเหลื่อมล้ำ โดยใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔) พัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ การกีฬา และการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิง ธุรกิจและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ โดยใช้ศักยภาพและอัตลักษณ์ของจังหวัด เพื่อเป็นเมือง ศูนย์กลางใหม่ กีฬา และ การท่องเที่ยวของอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง
- ๕) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำ การจัดการ ขยะเพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและการเติบโตอย่างยั่งยืน
- ๖) เสริมสร้างการมีส่วนร่วม เครือข่าย ทางสังคม และหลักประกันทางสังคม เพื่อให้เกิด ความเสมอภาค ความยุติธรรม ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- ๗) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการจังหวัดให้มีเอกภาพด้วยการบูรณาการการทำงาน กับทุกภาคส่วน ตามแนวทางจังหวัดอัจฉริยะ เพื่อการบริการประชาชนและเพิ่มประสิทธิภาพภาครัฐ

ประเด็นการพัฒนา จำนวน ๖ ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพการค้าการลงทุนและระบบโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การยกระดับมาตรฐานอุตสาหกรรมไมซ์ การกีฬา การท่องเที่ยว
เชิงคุณค่า โดยใช้ศักยภาพและ อัตลักษณ์ของจังหวัดอุดรธานีรองรับการแข่งขันทุกรูปแบบ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การส่งเสริมและยกระดับการผลิตและการตลาดสินค้าเกษตรเพื่อ
เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและ ความมั่นคงของเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การยกระดับคุณภาพชีวิต การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อ
สร้างภูมิคุ้มกันและความเข้มแข็ง ให้สังคมพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้
ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ การเสริมสร้างสังคมที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของ
ประชาชน

ร่างแผนพัฒนาจังหวัดอุดรธานี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕

วิสัยทัศน์จังหวัดอุดรธานี ๒๕๖๑-๒๕๖๕ คือ “ศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้าส่งออกและการท่องเที่ยว
เชิงสุขภาพในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง”

คำอธิบาย

๑. ศูนย์กลางโลจิสติกส์ในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง เป็นจุดยุทธศาสตร์เชื่อมโยงเศรษฐกิจในอนุ
ภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง จีนตอนใต้ ลาว เวียดนาม ด้วยระบบราง ถนนและอากาศ สนับสนุนการค้าชายแดน การ
ขนส่งสินค้า และอุตสาหกรรมมูลค่าสูงผ่าน แพลตฟอร์ม โลจิสติกส์อัจฉริยะและเขตการค้าเสรี

๒. ศูนย์กลางเศรษฐกิจมูลค่าสูง (High-Value Economy) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
เมืองจากที่พึ่งพา "ปริมาณ" มาสู่การ เน้น "คุณภาพและนวัตกรรม" ขับเคลื่อนเศรษฐกิจ BCG และการผลิต
สินค้าแปรรูปขั้นสูง , อุตสาหกรรมสุขภาพ, นวัตกรรมอาหาร , และดิจิทัลเซอร์วิสเป็นศูนย์กลางการลงทุน
และการค้าใหม่ในภาคอีสานตอนบน

๓. ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health & Wellness Destination) ยกระดับ
อุดรธานีเป็นเมือง ๒ มรดกโลก มีอารย ธรรม ภูมิปัญญาเก่าแก่ ที่เป็นเป้าหมายการท่องเที่ยวหลักที่ตั้งใจ
เดินทางมาเพื่อ "ฟื้นฟูร่างกายและจิตใจ" ทั้งศาสนา อาหารและ วัฒนธรรม โดยเฉพาะการท่องเที่ยวสุขภาพ
ระดับนานาชาติ (Wellness & Medical Hub) เชื่อมโยงเส้นทาง "Wellness Mekong Corridor" กับนคร
หลวงเวียงจันทน์-หลวงพระบาง-ขอนแก่น

๔. เมืองอัจฉริยะและคุณภาพชีวิตยั่งยืน (Smart & Livable City) เมืองสีเขียว ปลอดภัย
เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การบริหาร จัดการขยะเป็นระบบ (Zero Waste) มีระบบขนส่งสาธารณะสะดวก
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เข้าถึงบริการสุขภาพ-การศึกษา- ดิจิทัลอย่างเท่าเทียม

พันธกิจ

๑. ส่งเสริมและยกระดับภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การค้า การลงทุน และโลจิสติกส์
เพื่อสร้างเศรษฐกิจมูลค่าสูงและเพิ่ม ขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดในอนุภูมิภาคกลุ่มน้ำโขง

๒. พัฒนาและส่งเสริมอุตสาหกรรม MICE และการท่องเที่ยวคุณภาพบนฐานวัฒนธรรม
กีฬา และทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อ เพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ต่อยอดและ
มูลค่าเพิ่มจากผลลัพธ์การจัดงาน EXPO ๒๐๒๖

๓. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบคมนาคม การบริหารจัดการเมือง ความปลอดภัย และ
สิ่งแวดล้อม เพื่อยกระดับคุณภาพ ชีวิตและสร้างเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๔. พัฒนาระบบบริการสุขภาพ การแพทย์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้มีมาตรฐาน และสามารถรองรับการเป็นศูนย์บริการ สุขภาพของอนุภูมิภาค พร้อมเสริมสร้างความมั่นคงด้านสุขภาพของประชาชน

๕. สร้างโอกาสทางการศึกษาและพัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย และเพิ่มศักยภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษาตลอด ชีวิตเพื่อรองรับการปรับเปลี่ยนสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

ประเด็นการพัฒนาจังหวัดอุดรธานี ประกอบด้วย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ฐานเศรษฐกิจมูลค่าสูงด้านเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการค้าการลงทุนในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เมือง MICE ระดับนานาชาติและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม กีฬา และธรรมชาติอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาเมืองน่าอยู่ด้วยโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับบริการทางการแพทย์และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพให้เป็นศูนย์กลางในอนุภูมิภาคและสร้าง ความมั่นคงด้านสุขภาพ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาทุนมนุษย์และส่งเสริมนวัตกรรมทางการศึกษาเพื่อรองรับเศรษฐกิจยุคใหม่

ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑ ต่อปี
๒. มูลค่าการส่งออก เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี
๓. จำนวนผู้เยี่ยมเยือน เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๒.๓.๖ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดอุดรธานี

วิสัยทัศน์จังหวัดอุดรธานี “ศูนย์กลางเศรษฐกิจ การค้าส่งออกและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง”

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค

- พัฒนถนนและเส้นทางคมนาคมให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงระหว่างชุมชน
- พัฒนาระบบประปา ไฟฟ้า แสงสว่าง และระบบระบายน้ำ
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลและการสื่อสารให้ครอบคลุมประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพ

- ส่งเสริมอาชีพและเพิ่มรายได้ให้ประชาชน
- สนับสนุนผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการรายย่อย
- ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเพิ่มมูลค่า
- สนับสนุนตลาดและช่องทางการจำหน่ายสินค้าในระดับท้องถิ่นและออนไลน์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาภาคการเกษตร

- ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและระบบชลประทาน
- ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร

- ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

- ส่งเสริมสุขภาพและการเข้าถึงบริการสาธารณสุข
- ดูแลเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส
- ส่งเสริมการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการพัฒนาทักษะประชาชน
- สร้างชุมชนเข้มแข็งและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การส่งเสริมการท่องเที่ยว ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

- พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวก
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตชุมชน

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับจังหวัดอุดรธานีมุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจและอาชีพ การเกษตร การท่องเที่ยวและวัฒนธรรม การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาย่างสมดุลและยั่งยืน

๒.๔ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลผาสุก อำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดอุดรธานี

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลผาสุก ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา มีทั้งหมด ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ประเด็นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
๒. ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและชุมชน
๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
๔. ด้านการจัดการศึกษา และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม
๕. ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

๖. ด้านนโยบายการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
๑	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.การก่อสร้าง ปรับปรุงถนน สะพาน บล็อกคอนเวส ร่องระบายน้ำให้ได้มาตรฐาน	๑.ร้อยละของถนนที่ได้รับการก่อสร้าง ปรับปรุง หรือซ่อมแซมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	๒๐๒
			๒. ร้อยละของครัวเรือนที่มีถนนและเส้นทางคมนาคมที่สะดวกและปลอดภัยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
		๒.ปรับปรุง ก่อสร้างอาคารสถานที่ ให้เพียงพอกับการบริการประชาชน	๑.ร้อยละ ความพึงพอใจของประชาชนต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	
		๓.แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร ให้เพียงพอ กับความต้องการของประชาชน	๑.ร้อยละของระบบระบายน้ำที่ได้รับการก่อสร้าง/ปรับปรุงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
			๒.ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำประปาและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่เพียงพอและมีคุณภาพเหมาะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
			๓.ร้อยละ ของระบบประปาหมู่บ้าน/ชุมชนที่ได้รับการปรับปรุงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
		๔.การขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะ	๑.ร้อยละของถนนและพื้นที่สาธารณะที่มีไฟฟ้าส่องสว่างเพียงพอไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
			๒.จำนวนจุดไฟฟ้าแสงสว่างที่ได้รับการติดตั้ง/ปรับปรุง	
๒	ด้านเศรษฐกิจชุมชน	๑.ส่งเสริมการทำเกษตรอินทรีย์และการทำเกษตรตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑.ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	๔๐
๒.ส่งเสริมและเพิ่มทักษะอาชีพเพื่อยกระดับรายได้	๑.จำนวนกลุ่มอาชีพ/วิสาหกิจชุมชนที่ได้รับการส่งเสริม พัฒนาและสร้างรายได้ให้ประชาชน			
	๒.ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ๕%			
๓	ด้านการส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี	๑.ส่งเสริม พื้นฟู ศิลปะ ศาสนา วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑.จำนวนกิจกรรม/งานประเพณีท้องถิ่นและวันสำคัญทางศาสนาที่ได้รับการสนับสนุนหรือจัดขึ้น	๒๓
		๒.ร้อยละของประชาชน/เยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕		

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
		๒.ส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	๑.ความพึงพอใจของประชาชนในพื้นที่ต่อการดำเนินงานด้านคุณธรรม จริยธรรม การบำรุงรักษา ศิลปะวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	
๔	ด้านการจัดการศึกษา และการเสริมสร้าง ความเข้มแข็งของสังคม	๑.ส่งเสริมและพัฒนาระบบ การศึกษาให้มีคุณภาพ	๑. ร้อยละของเด็กก่อนวัยเรียนใน ศพด. มีพัฒนาการสมวัยทั้ง ๔ ด้าน ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	๑๖๒
			๒. ร้อยละของผู้ปกครองมีความพึงพอใจต่อการจัดการศึกษาของ เทศบาลไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
			๓.ร้อยละของครู/บุคลากรทางการ ศึกษาได้รับการพัฒนาทักษะอย่าง น้อยปีละ ๑ ครั้งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
		๒.ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาและ การเสริมสร้างสุขภาพอนามัย	๑.จำนวนกิจกรรม/โครงการ ส่งเสริมการกีฬาและการแข่งขัน กีฬาในชุมชน	
			๒.ระดับความเข้มแข็งและความมี ส่วนร่วมของชุมชน/ชมรมกีฬา	
			๓.ระดับคุณภาพชีวิตและภาวะ สุขภาพของกลุ่มผู้สูงอายุและกลุ่ม ผู้ป่วยติดบ้าน/ติดเตียง	
		๓.เสริมสร้างความเข้มแข็งของ ชุมชน สังคม บทบาทของ สตรีและครอบครัว	๑.จำนวนกลุ่มสตรี/องค์กรชุมชนที่ ได้รับการส่งเสริมและสนับสนุน	
			๒.ร้อยละของประชาชน/สตรี ที่เข้า ร่วมกิจกรรมการพัฒนาชุมชนไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
		๔.เสริมสร้างความเข้มแข็งของการ ป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด	๑.ร้อยละของเหตุ สาธารณภัย (อัคคีภัย, วาตภัย, น้ำท่วม ฯลฯ) ที่ ทีมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สามารถเข้าถึงพื้นที่เกิดเหตุไม่น้อย กว่าร้อยละ ๘๕	

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	ตัวชี้วัด (KPIs)	จำนวนโครงการ
			๒. จำนวนกิจกรรมหรือกลุ่มเยาวชน/เครือข่ายเฝ้าระวังยาเสพติดที่เปิดโอกาสให้เยาวชนเข้าร่วมกิจกรรมเชิงบวก (เช่น เล่นกีฬา, ดนตรี, กิจกรรมจิตอาสา) ๓. ร้อยละของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลผาสุก ที่มีความรู้สึกปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากปัญหาอาชญากรรมและอาชญากรรมในชุมชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
๕	ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.ปลูกจิตสำนึกให้เกิดความตระหนักและช่วยกันอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.จำนวนประชาชน เด็ก เยาวชนหรือกลุ่มมวลชนในตำบลผาสุกที่เข้าร่วมกิจกรรมอบรมหรือรณรงค์ด้านสิ่งแวดล้อม	๔๐
			๒.จำนวนเครือข่าย/อาสาสมัครด้านสิ่งแวดล้อมในชุมชน หรือจำนวนกิจกรรมจิตอาสาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ที่เกิดขึ้น	
		๒.การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล	๑. ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทางไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	
			๒.การจัดตั้งและดำเนินงานของ "ธนาคารขยะ" หรือ "ชุมชนปลอดขยะ (Zero Waste):" จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบที่ผ่านเกณฑ์การบริหารจัดการขยะ	
๖	ด้านนโยบายการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน	๑. การส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรต่างๆ ทุกภาคส่วน	๑.ร้อยละของประชาชน/ตัวแทนชุมชนที่เข้าร่วมการประชุมประชาคมท้องถิ่นและการทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	๑
			๒.ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อช่องทางและการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาล (เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐)	
รวม	๖ ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	๑๕ แนวทางการพัฒนาท้องถิ่นหรือกลยุทธ์	๓๕ ตัวชี้วัด (KPIs)	๔๖๘ โครงการ

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย(Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
๑. ด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	๑.ก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมบำรุงถนน สะพาน บล็อกคอนกรีต ร่องระบายน้ำ ให้ได้ มาตรฐานและครอบคลุม ทุกพื้นที่	ครอบคลุมทั้ง ๑๘ หมู่บ้าน (๑๐๐%)	๒๐%	๔๐%	๖๐%	๘๐%	๑๐๐%
	๒.ปรับปรุง ก่อสร้าง อาคาร สถานที่ ให้ เพียงพอต่อการบริการ ประชาชน	ได้มาตรฐานครบ ทุกแห่ง (๑๐๐%)	๒๐%	๔๐%	๖๐%	๘๐%	๑๐๐%
	๓.ติดตั้งและขยายเขต ไฟฟ้า สาธารณะ/ขยาย เขตไฟฟ้าการเกษตร รวมถึงระบบไฟส่องสว่าง พลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell)	เพิ่มขึ้นครบทุก พื้นที่เป้าหมาย (๑๐๐%)	๒๐%	๔๐%	๖๐%	๘๐%	๑๐๐%
	๔.ก่อสร้าง/ปรับปรุง ระบบประปาหมู่บ้าน ระบบระบายน้ำ ร้าง ระบายน้ำ คลองส่งน้ำ และขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อ การอุปโภค บริโภค และ การเกษตรอย่างเพียงพอ	ประชาชนมีน้ำใช้ อย่างเพียงพอ ตลอดปี (๑๐๐%)	๒๐%	๔๐%	๖๐%	๘๐%	๑๐๐%

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย(Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
๒.ด้านเศรษฐกิจชุมชน	๑.ส่งเสริมอาชีพเสริมสร้างรายได้และสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน	ประชาชนได้รับการฝึกอบรมอาชีพ/ส่งเสริมกลุ่มอาชีพอย่างทั่วถึง	อย่างน้อย ๒ กลุ่ม/ปี	๒	๒	๒	๒
		รายได้เฉลี่ยของครัวเรือนเพิ่มขึ้น	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒ จากปีฐาน	๓	๓	๔	๕
	๒.ประชาชนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	ครัวเรือนจัดทำบัญชีรายรับ-รายจ่ายและน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
		เกิดหมู่บ้าน/ชุมชนต้นแบบตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง	อย่างน้อย ๑ ชุมชน/ปี	อย่างน้อย ๑ ชุมชน/ปี	อย่างน้อย ๑ ชุมชน/ปี	อย่างน้อย ๑ ชุมชน/ปี	อย่างน้อย ๑ ชุมชน/ปี
๓.ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี	๑. อนุรักษ์ ฟื้นฟู และสืบสาน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม/ปี	จัดกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม	จัดกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม	จัดกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม	จัดกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม	จัดกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรม
	๒.ประชาชนร่วมสืบสานวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	ประชาชนเข้าร่วมกิจกรรม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา (ต่อ)

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย(Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	๓. ส่งเสริมความ ภาคภูมิใจและการ สืบทอดอัตลักษณ์ ของชุมชน	ประชาชนมี ความพึงพอใจ ต่อการ ดำเนินงานไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๘๕	≥ ร้อย ละ ๗๐	≥ ร้อย ละ ๗๕	≥ ร้อย ละ ๘๐	≥ ร้อย ละ ๘๐	≥ ร้อย ละ ๘๕
๔. ด้าน การ จัด การศึกษา และการ เสริมสร้างความ เข้มแข็งของสังคม	๑.พัฒนาคุณภาพ การศึกษาให้มี มาตรฐานและ ประชาชนเข้าถึง การศึกษาอย่าง ทั่วถึง	ร้อยละของเด็ก และเยาวชนที่ ได้รับการ ส่งเสริมและ สนับสนุนด้าน การศึกษาไม่ น้อยกว่าร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕
	๒.ส่งเสริมสุขภาพ และคุณภาพชีวิต ของประชาชนทุก ช่วงวัย	ร้อยละของ ประชาชน กลุ่มเป้าหมายที่ ได้รับการ ส่งเสริมสุขภาพ และคุณภาพ ชีวิตไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕
	๓. ส่ง เสริม และ พัฒนาศักยภาพเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ พิการ และ ผู้ด้อยโอกาส	ร้อยละของ กลุ่มเป้าหมายที่ ได้รับการดูแล ส่งเสริม และ พัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่าร้อย ละ ๘๐	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ ๘๐	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ ๘๐	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ ๘๐	ไม่น้อย กว่าร้อยละ ๘๐	ไม่น้อย กว่า ร้อยละ ๘๐

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา (ต่อ)

ประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมาย การพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย(Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
	๔.ส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและปัญหาสังคม	ร้อยละของหมู่บ้าน/ชุมชนที่มีความเข้มแข็งและมีภูมิคุ้มกันปัญหายาเสพติดไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%
	๕.ส่งเสริมการกีฬานันทนาการ และ การใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	ร้อยละของประชาชน/เยาวชนที่ออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาเป็นประจำไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%
๕.ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑.ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และ วัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีมาตรฐาน สร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน	จำนวนแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมการท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา(ฟื้นฟู) ๕ แห่ง	๑	๑	๑	๑	๑
	๒.เพิ่มพื้นที่สีเขียวบริหารจัดการขยะ/สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และ พื้นฟูระบบนิเวศในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	พื้นที่สีเขียว/ป่าชุมชนที่ได้รับการปลูกบำรุงและอนุรักษ์ (ไร่) ๕๐๐ ไร่	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐

๒.๕ จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่นในประเด็นการพัฒนา (ต่อ)

ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวังความสำเร็จในเชิงเป้าหมาย(Targets)					
		ปี ๗๑-๗๕	ปี ๗๑	ปี ๗๒	ปี ๗๓	ปี ๗๔	ปี ๗๕
๖. ด้านนโยบายการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน	๑. บริหารงานโปร่งใส มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	ร้อยละของประชาชนที่เข้าร่วมการประชาคม/การวางแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐
	๒. ความพึงพอใจของประชาชนต่อช่องทางและการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาล	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อช่องทางและการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาล (เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐)	ร้อยละ ๖๐	ร้อยละ ๖๕	ร้อยละ ๗๐	ร้อยละ ๗๕	ร้อยละ ๘๐

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๑	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	วิเคราะห์สภาพถนน ระบบระบายน้ำ ไฟฟ้า ประปา แหล่งน้ำ และการคมนาคม รวมทั้งความต้องการของประชาชนและการขยายตัวของชุมชน	โครงสร้างพื้นฐานบางพื้นที่ยังต้องได้รับการปรับปรุงให้มีมาตรฐาน รองรับการเดินทาง การประกอบอาชีพ และการขยายตัวของชุมชน ควรให้ความสำคัญกับถนน แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ระบบระบายน้ำ และไฟฟ้าสาธารณะ	หากไม่ได้รับการพัฒนา อาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย การเดินทาง การขนส่งผลผลิตทางการเกษตร และคุณภาพชีวิตของประชาชน ขณะเดียวกันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการดำรงชีวิตและเศรษฐกิจในพื้นที่

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๒	ด้านเศรษฐกิจชุมชน	วิเคราะห์โครงสร้างอาชีพ รายได้ การเกษตร การค้าขาย วิสาหกิจชุมชน การจ้างงาน และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ	ประชาชนส่วนหนึ่งพึ่งพาภาคเกษตรกรรมและอาชีพในชุมชน จึงมีความเสี่ยงจากราคาผลผลิต ต้นทุนการผลิต ภัยธรรมชาติ และสภาวะเศรษฐกิจ จำเป็นต้องส่งเสริมอาชีพเสริม การแปรรูปสินค้า และช่องทางการตลาด	รายได้ของครัวเรือนอาจผันผวนและเกิดปัญหาหนี้สิน หากส่งเสริมอาชีพและเพิ่มมูลค่าผลผลิตได้ จะช่วยสร้างรายได้ เพิ่มการจ้างงาน และเสริมความเข้มแข็งของเศรษฐกิจชุมชน
๓	ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี	วิเคราะห์ทุนทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประเพณี วิถีชีวิต และการถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างคนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่	ชุมชนมีประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ควรอนุรักษ์และสืบทอด แต่การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเทคโนโลยีอาจทำให้คนรุ่นใหม่มีส่วนร่วมลดลง	อาจเกิดการสูญหายของภูมิปัญญาและอัตลักษณ์ท้องถิ่น จึงควรส่งเสริมการมีส่วนร่วมของเยาวชน การจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม และการนำเทคโนโลยีมาช่วยเผยแพร่
๔	ด้านการจัดการศึกษา และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม	วิเคราะห์โอกาสทางการศึกษา การเรียนรู้ตลอดชีวิต เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส สุขภาวะ และความปลอดภัยในชุมชน	สังคมมีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ประชาชนต้องปรับตัวต่อเทคโนโลยี และเศรษฐกิจยุคใหม่ จึงจำเป็นต้องพัฒนาการศึกษา และทักษะชีวิต ควบคู่กับการดูแลกลุ่มเปราะบาง	หากขาดการเตรียมความพร้อมอาจเกิดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา และสังคม รวมถึงภาระการดูแลผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น การพัฒนาคุณภาพชีวิต และการเรียนรู้จะช่วยให้ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองและมีส่วนร่วมกับชุมชนได้มากขึ้น
๕	ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ท่องเที่ยวการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	วิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติ แหล่งน้ำ ป่าไม้ ขยะ น้ำเสีย มลพิษ และผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	พื้นที่มีทรัพยากรและวิถีชีวิตชุมชนที่สามารถพัฒนาเป็นฐานการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ขณะเดียวกันต้องเผชิญปัญหาขยะ การใช้ทรัพยากร และความเสี่ยงจากภัยแล้ง น้ำท่วม หรือสภาพอากาศแปรปรวน	หากบริหารจัดการไม่เหมาะสมอาจทำให้ทรัพยากรเสื่อมโทรมและกระทบสุขภาพประชาชน แต่หากพัฒนาอย่างสมดุลจะสามารถสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวควบคู่กับการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

๒.๖ การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	หลักการวิเคราะห์	ผลการวิเคราะห์	ผลกระทบ
๖	ด้านนโยบายการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน	วิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารงานของเทศบาล การให้บริการประชาชน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร การมีส่วนร่วม และการประสานงานกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และ ภาคประชาชน	ประชาชนมีความต้องการเข้าถึงบริการภาครัฐที่รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริการและการสื่อสารกับประชาชน	หากประชาชนมีส่วนร่วมน้อย อาจทำให้การพัฒนาไม่ตรงกับความต้องการของพื้นที่ จึงควรเพิ่มช่องทางรับฟังความคิดเห็น เปิดเผยข้อมูล และส่งเสริมการมีส่วนร่วมตั้งแต่การจัดทำแผน จนถึงติดตามประเมินผล

การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น SWOT

การวิเคราะห์ศักยภาพด้านโครงสร้างพื้นฐาน เศรษฐกิจ การศึกษา สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภาพรวมของตำบลผาสุก โดยใช้เทคนิค SWOT analysis การพิจารณาถึงปัจจัยภายใน ได้แก่ จุดแข็ง (Strength – S) จุดอ่อน (Weak – W) และปัจจัยภายนอก ได้แก่ โอกาส(Opportunity – O) และอุปสรรค (Threat – T) เป็นเครื่องมือประเมินผลสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strengths : S)

๑. มีโรงงานแปรรูปยางพาราที่ได้มาตรฐาน
๒. มีทรัพยากรธรรมชาติมากมาย ทั้งป่าไม้และแหล่งน้ำ
๓. มีเครือข่ายเกี่ยวกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่เข้มแข็ง อปพร.
๔. มีกองทุนหมู่บ้านในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อช่วยเหลือกัน
๕. มีประเพณีท้องถิ่นที่ดีงาม(เช่น ประเพณีบุญผะเหวด รดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ เป็นต้น)

จุดอ่อน (Weaknesses : W)

๑. ไม่มีระบบชลประทาน พื้นที่การเกษตรขาดแคลนน้ำในการทำเกษตรนอกฤดู
๒. ไม่มีระบบการบริหารจัดการน้ำแบบยั่งยืน
๓. ขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน ทำให้การประกอบอาชีพของประชาชนมีปัญหาส่วนใหญ่เป็นเขตอุทยาน
๔. ไม่มีระบบกำจัดขยะมูลฝอย
๕. ประชาชนไม่มีอาชีพเสริมนอกเหนือจากอาชีพเกษตรกรรม
๖. เกษตรกรใช้สารเคมีมากในภาคการเกษตร

โอกาส (Opportunities : O)

๑. มีการก่อสร้างโรงงานยางพาราอัดแท่งในพื้นที่ ทำให้ประชาชนมีงานทำและมีการซื้อ ขายยางพาราสดมากขึ้น
๒. มีหน่วยงานราชการต่าง ๆ ในพื้นที่เพื่อติดต่อประสานงานและให้ความช่วยเหลือ
๓. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตนเองและรองรับภารกิจถ่ายโอน

อุปสรรค (Threats : T)

๑. งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาลไม่มีความแน่นอน
๒. การเมืองระดับประเทศยังมีปัญหาความขัดแย้งทำให้การบริหารงานด้านนโยบายไม่มีความแน่นอน
๓. ปัญหาสภาวะโลกร้อนส่งผลให้เกิดภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น ภัยแล้ง ภัยหนาว หมอกควัน

อุทกภัย ไฟป่า

๔. ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน
๕. ราคาผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ

สรุปภาพรวม

หลักการวิเคราะห์ ควรพิจารณาทั้งปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อเทศบาลตำบลผาสุก ได้แก่ สภาพเศรษฐกิจและสังคม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากร เทคโนโลยี การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ นโยบายของรัฐบาลและจังหวัด ตลอดจนความต้องการและการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้การกำหนดแนวทางพัฒนาสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และสามารถตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างเหมาะสม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า เทศบาลตำบลผาสุกควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค การยกระดับเศรษฐกิจและอาชีพของประชาชน การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาการศึกษาและคุณภาพชีวิต การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการยกระดับการบริหารงานภาครัฐและการมีส่วนร่วมของประชาชน

ผลกระทบ จากสถานการณ์ดังกล่าวมีทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อมอาจเพิ่มความท้าทายในการบริหารจัดการท้องถิ่น แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นโอกาสในการนำเทคโนโลยีมาเพิ่มประสิทธิภาพการบริการ ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ และสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้เทศบาลตำบลผาสุกสามารถพัฒนาไปสู่ชุมชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี เศรษฐกิจเข้มแข็ง และมีสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมอย่างยั่งยืน

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๑.ก่อสร้าง ปรับปรุง และซ่อมบำรุงถนน สะพาน บล็อกคอนเวส ร่องระบายน้ำ ให้ได้มาตรฐานและครอบคลุม	ประชาชนทั้ง ๑๘ หมู่บ้านมีถนนและระบบระบายน้ำที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย สะดวกต่อการเดินทางและการขนส่ง ผลผลิตทางการเกษตร ลดปัญหาถนนชำรุดและน้ำท่วมขัง	กองช่าง

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑	ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	๒.ปรับปรุง ก่อสร้างอาคารสถานที่ ให้เพียงพอกับการบริการประชาชน	มีอาคารและสถานที่สาธารณะที่เพียงพอ มีความปลอดภัย ได้มาตรฐาน และเอื้อต่อการให้บริการประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง	กองช่าง
		๓.ติดตั้งและขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะ/ขยายเขตไฟฟ้าการเกษตร รวมถึงระบบไฟส่องสว่างพลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Cell)	ประชาชนทั้ง ๑๘ หมู่บ้านมีไฟฟ้าสาธารณะและระบบไฟส่องสว่างอย่างทั่วถึง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และมีไฟฟ้าเพื่อสนับสนุนการประกอบอาชีพด้านการเกษตรอย่างเหมาะสม	
		๔.ก่อสร้าง/ปรับปรุงระบบประปาหมู่บ้าน ระบบระบายน้ำ รางระบายน้ำ คลองส่งน้ำ และขุดลอกแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และการเกษตรอย่างเพียงพอ	ประชาชนมีน้ำสะอาดและเพียงพอสำหรับการอุปโภคบริโภคและการเกษตร มีระบบระบายน้ำที่มีประสิทธิภาพ ลดปัญหาน้ำท่วมขังและการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง	
๒	ด้านเศรษฐกิจชุมชน	๑.ส่งเสริมอาชีพ เสริมสร้างรายได้ และสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชน	๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น มีอาชีพเสริมที่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ๒. กลุ่มอาชีพและวิสาหกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มมูลค่าสินค้าได้ ๓. ประชาชนสามารถพึ่งพาตนเองและมีความมั่นคงทางเศรษฐกิจมากขึ้น ๔. ผลิตภัณฑ์ชุมชนได้รับการส่งเสริมด้านการตลาดและมีช่องทางจำหน่ายเพิ่มขึ้น	กองสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
๒	ด้านเศรษฐกิจชุมชน	๒. ประชาชนน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิต	๑. ประชาชนสามารถนำหลักความพอประมาณ มีเหตุผล และมีภูมิคุ้มกันมาใช้ในการดำเนินชีวิต ๒. ครุว์เรือนมีการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ และวางแผนการเงินอย่างเหมาะสม ๓. มีการส่งเสริมการผลิตและบริโภคในครัวเรือนอย่างเหมาะสม เช่น การปลูกพืชผักสวนครัวและการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ๔. ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถพึ่งพาตนเองและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจได้	กองสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
๓	ด้านการส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรม และขนบ ธรรมเนียมประเพณี	๑. อนุรักษ์ พื้นฟู และสืบสาน ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และสืบทอดอย่างต่อเนื่อง	กองการศึกษา
		๒. ประชาชนร่วมสืบสาน วัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น	ประชาชนทุกช่วงวัยมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม และประเพณีของท้องถิ่นเพิ่มขึ้น	
		๓. ส่งเสริมความภาคภูมิใจ และการสืบทอดอัตลักษณ์ของชุมชน	เด็ก เยาวชน และประชาชนเกิดความภาคภูมิใจในอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาของชุมชน และสามารถถ่ายทอดสู่คนรุ่นต่อไปได้	
๔	ด้านการจัดการศึกษา และการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสังคม	๑. ส่งเสริมและพัฒนาระบบการศึกษาให้มีคุณภาพ	ประชาชนและเด็กในพื้นที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพ มีทักษะความรู้ที่เหมาะสมกับวัย และสถานศึกษา/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้	กองการศึกษา

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒. ส่งเสริมสนับสนุนการกีฬาและการเสริมสร้างสุขภาพอนามัย	ประชาชนทุกช่วงวัยมีสุขภาพแข็งแรง มีสถานที่และกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการที่เหมาะสม มีพฤติกรรมสุขภาพที่ดี และสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้อย่างทั่วถึง	กองการศึกษา
		๓. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคม บทบาทของสตรีและครอบครัว	ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีการรวมกลุ่มและมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น ครอบครัวมีความอบอุ่น สตรี เด็ก ผู้สูงอายุ และกลุ่มเปราะบางได้รับการส่งเสริมและคุ้มครองอย่างเหมาะสม	กองสวัสดิการและสังคมสงเคราะห์
		๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งของการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	ประชาชนมีความรู้และความพร้อมในการป้องกันและรับมือกับสาธารณภัย สามารถลดความสูญเสียจากภัยพิบัติ และชุมชนมีความปลอดภัย ปัญหายาเสพติดได้รับการป้องกัน เฝ้าระวัง และแก้ไขอย่างมีส่วนร่วม	สำนักปลัด/งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕	ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. ยกระดับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นให้มีมาตรฐาน สร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน	๑. แหล่งท่องเที่ยวและแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในท้องถิ่นได้รับการพัฒนาและปรับปรุงให้มีความพร้อมและปลอดภัย ๒. ประชาชนและชุมชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และส่งเสริมภูมิปัญญา ประเพณี และวัฒนธรรมท้องถิ่น ๓. เกิดการส่งเสริมอาชีพและผลิตภัณฑ์ชุมชนที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว ๔. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากกิจกรรมการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจชุมชน	สำนักปลัด/งานการเกษตร

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงานรับผิดชอบ
		๒. เพิ่มพื้นที่สีเขียว บริหารจัดการขยะ/สิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ และฟื้นฟูระบบนิเวศในท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	๑. พื้นที่สาธารณะและพื้นที่สีเขียวในชุมชนได้รับการเพิ่มและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ๒. ประชาชนมีความรู้และมีส่วนร่วมในการคัดแยกขยะ ลดปริมาณขยะ และรักษาสิ่งแวดล้อม ๓. ระบบการจัดเก็บและกำจัดขยะมูลฝอยมีประสิทธิภาพและถูกสุขลักษณะ ๔. แหล่งน้ำ และทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม ๕. ชุมชนมีสภาพแวดล้อมที่สะอาด น่าอยู่ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น	สำนักปลัด/ งาน การเกษตร/ งาน สาธารณสุข
๖	ด้านนโยบายการบริหารจัดการและการมีส่วนร่วมของประชาชน	๑. บริหารงานโปร่งใส มีประสิทธิภาพ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น	๑. เทศบาลมีระบบบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเทศบาลได้อย่างสะดวก ๒. ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น การเสนอปัญหา ความต้องการ และการติดตามประเมินผลการดำเนินงานของเทศบาลเพิ่มขึ้น ๓. มีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนที่หลากหลาย ทั้งช่องทางออนไลน์และออฟไลน์	ทุกๆสำนัก/ กอง

๒.๗ สรุปภาพรวมประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น	จุดมุ่งหมายการพัฒนาท้องถิ่น (Goals)	ความคาดหวัง (Expect)	หน่วยงาน รับผิดชอบ
			๑. ประชาชนมีความพึงพอใจต่อช่องทางการสื่อสาร การรับบริการ และการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของเทศบาลในระดับดีขึ้น ๒. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของประชาชนได้รับการนำไปใช้ประกอบการกำหนดนโยบาย แผนงาน และโครงการของเทศบาลอย่างเป็นรูปธรรม . ประชาชนมีความเชื่อมั่นต่อการบริหารงานของเทศบาล และรับรู้ข่าวสารการดำเนินงานของเทศบาลอย่างทั่วถึง	ทุกๆสำนัก/ กอง

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นสู่การปฏิบัติ

.....

๓.๑ สรุปภาพรวมของโครงการพัฒนาท้องถิ่น

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลผาสุก	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท.ใน ระดับจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ประเด็น การพัฒนาจังหวัด อุดรธานี	เป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับ ที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวน โครงการ
๑	การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐาน	๒. เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และการค้า ชายแดน	๑.การพัฒนาศักยภาพ การค้าการลงทุนและ ระบบโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่ม ขีดความสามารถในการ แข่งขันในอนุภูมิภาคกลุ่ม น้ำโขง	เป้าหมายที่ ๙	หมวดหมู่ที่ ๘	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๒๐๒
๒	ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชน	๓. พัฒนาและยกระดับ สินค้าเกษตรปลอดภัยสู่ เกษตรอินทรีย์อย่างเป็น ระบบ	๒.การส่งเสริมและ ยกระดับการ ผลิตและการตลาดสินค้า เกษตรเพื่อเพิ่มขีด ความสามารถ ทางการแข่งขันและความ มั่นคงของเศรษฐกิจฐาน ราก	เป้าหมายที่ ๒ เป้าหมายที่ ๘ เป้าหมายที่ ๑๒	หมวดหมู่ที่ ๑ หมวดหมู่ที่ ๓ หมวดหมู่ที่ ๖ หมวดหมู่ที่ ๗	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขัน	๔๐
๓	ด้านการส่งเสริม ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และ ขนบธรรมเนียมประเพณี	๕. พัฒนาทุนมนุษย์และ ยกระดับคุณภาพชีวิตใน ทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม	๓.การยกระดับคุณภาพ ชีวิต การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันและความ เข้มแข็งให้สังคมพร้อม รับมือกับการ เปลี่ยนแปลง	เป้าหมายที่ ๖	หมวดหมู่ที่ ๑๐	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนากระบวนการ บริหารจัดการภาครัฐ	๒๓

ลำดับ	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่น ของเทศบาลตำบลผาสุก	ประเด็นการพัฒนา ท้องถิ่นของ อบท.ใน ระดับจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕)	ประเด็น การพัฒนาจังหวัด อุดรธานี	เป้าหมายการ พัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับ ที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	จำนวน โครงการ
๔	ด้านการจัดการศึกษา และการ เสริมสร้างความเข้มแข็งของ สังคม	๕. พัฒนาทุนมนุษย์และ ยกระดับคุณภาพชีวิตใน ทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม	๓.การยกระดับคุณภาพ ชีวิต การสาธารณสุข และการศึกษาเพื่อสร้าง ภูมิคุ้มกันและความ เข้มแข็งให้สังคมพร้อม รับมือกับการ เปลี่ยนแปลง	เป้าหมายที่ ๔ เป้าหมายที่ ๑๖	หมวดหมู่ที่ ๘ หมวดหมู่ที่ ๙	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาค	๑๖๒
๕	ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑. พัฒนาและส่งเสริม การท่องเที่ยวในกลุ่ม จังหวัดสลายดีให้ได้ มาตรฐานสากล ๔. การรักษาสมดุล ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อการ พัฒนาอย่างยั่งยืน	๕.การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม เพื่อการใช้ ประโยชน์อย่างคุ้มค่าและ ยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๖	หมวดหมู่ที่ ๑๐	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้าง การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	๓
๖	ด้านนโยบายด้านการบริหาร และการมีส่วนร่วมของ ประชาชน	๒. เพิ่มขีดความสามารถ ในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน และการค้า ชายแดน	๖.การเสริมสร้าง สังคมที่เข้มแข็ง มั่นคง ปลอดภัยใน ชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖	หมวดหมู่ที่ ๑๓	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับ สมดุลและพัฒนาระบบการ บริหารจัดการภาครัฐ	๑
รวม							๓๗๒

